

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

APOLLODORI
ATHENIENSIS
BIBLIOTHECES,
SIVE DE DEORVM ORIGINE
LIBRI TRES.

Benedicto Aegio Spoletino Interprete.

*Qua in priori editione corrupta & mutila fuerat
hac posterior sedulo castigauit &
restituit.*

CVM INDICE NOMINVM AC
REVM PLENISSIMO.

SCRVTA

MINI.

ANTVERPIAE,
Ex officina Gulielmi Silvij, Regij Ty-
pographi. ANNO
M. D. LXV.

Cum Priuilegio ad sexennium.

SVMMA PRIVILEGII.

CAutū est regijs litteris , ne quis
in suæ ditionis partibus, hosce
tres *Appollodori Bibliotheces*, si-
ue *de Deorum origine* libros ex interpretatio-
ne *Bened. Aegij*, suis aut alienis typis ex-
cusos, venum exponat, aut ab alio pro-
ximis sex annis exponendos curet, præ-
ter *Gulielmum Silvium* suę *Ma^r* Typo-
graphū. Qui secus fecerit poenam in pri-
uilegio expressam incurret. *Data Bruxel*
æ, Anno 1564.

**BIBLIOTHECA PALAT.
VINDOBONENSIS.**

Facuvez.

GVLIELMVS SILVIVS

CANDIDO LECTORI.

DUm forte fortuna in hunc auctorem,
non ita pridem Roma satis mendose
excusum incidi amice lector, visus sum
mihi insignem quendam thesaurum na-
ctus, itaque communicato hominibus doctis libro,
hortati è vestigio sunt ut probè castigatum formu-
lis nostris enulgarem, allaturum haud dubiè hoc o-
pus incredibilem polterioris litteraturæ studiosis fru-
gem, quorum consilio libenter ut quoquo modo re-
ctis vestris studijs commodare possem acquiesci.
Atqui utinam ita ex nostra officina ut opto pro-
deat, tantumque fructum ex eius lectione capiat stu-
diosæ cohors, quantum & animus hic (ipso-
rum conatibus addictissimus) & res
ipsa requirere videtur.

Vale.

Αδῆλου εἰς τὴν Ἀπολλοδώρου
βιβλιοθήκην.

Αἰῶνων ἀπείρημα ἀφυσσάμενος ἀπ' ἐμῆς
Παιδείης μάθους γνῶσι παλαγγέτας
Μὴδ' ἔσ' ὁ μῆρεϊν σελίδ' ἐμβλεπε, μοῖδ' ἐλεγείην,
Μὴ τραγικὴν μουσάν, μηδ' ἐμελογραφίην,
Μὴ κικλίων ζῆτει πολύδρου σίχον, εἰς με γὰρ ἄδρων,
Εὐρήσεις ἐν' ἐμοὶ πάνθ' ὅσα κόσμος ἔχει.

Quod B. Aegius sic vertebat.
Sacrorum spiram licet hic cognoscere paucis.
Si veterem hanc nostram perlegis historiam:
Meonide ne volue volumina, ne ne Elegiam,
Ne Tragicam musam, ne melicos numeros,
Multifonos Cyclicum versum ne quare, quod in me
Inuenies, quidquid maximus orbis habet.

BENEDICTVS AEGIVS

SPOLETINVS IANO ME-

TELLIO SEQVANO

S. P. P.

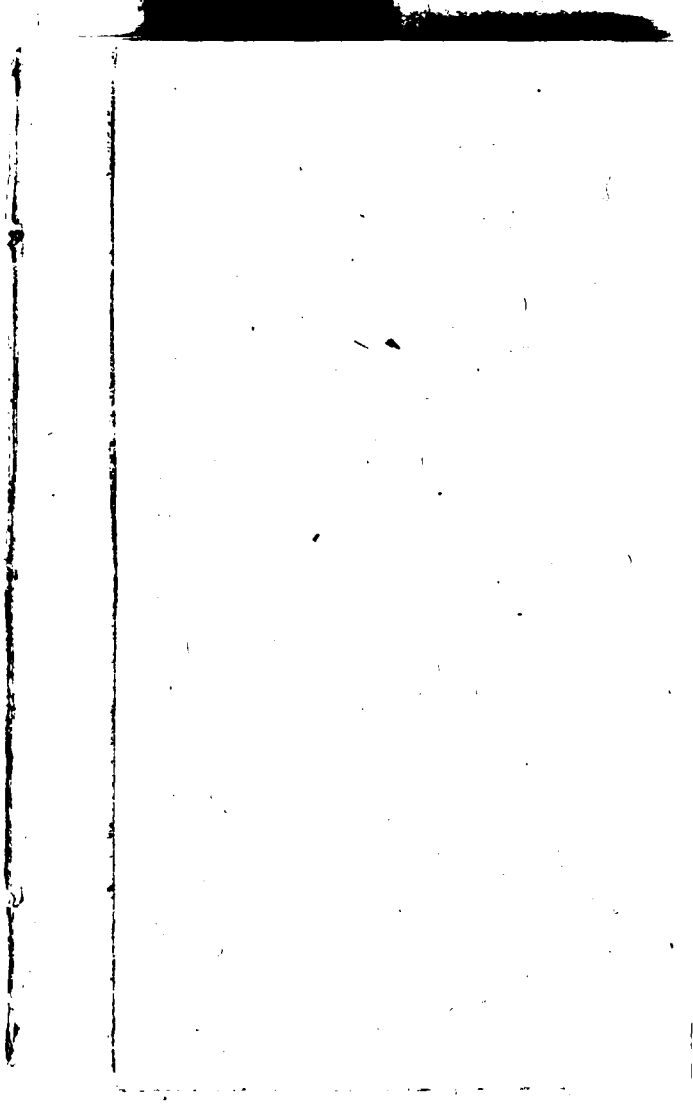

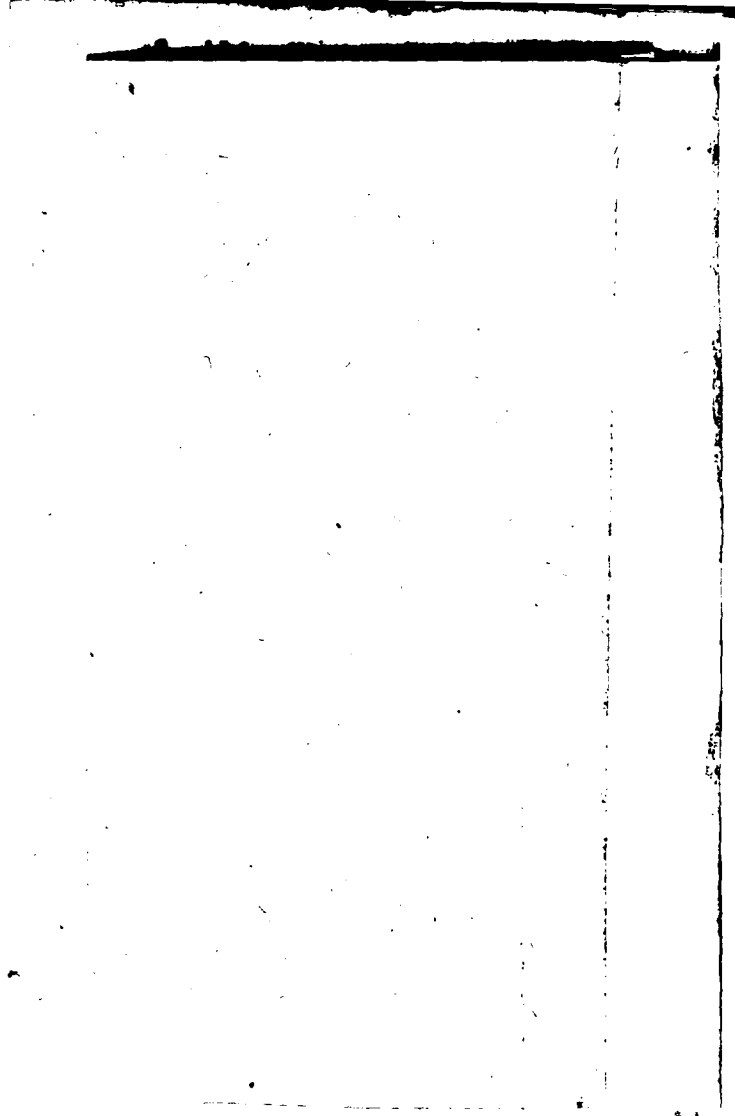
Eternum animi vitium
Iane Metelli vir sapientissi-
me, quod *ἀχαρισία* Græ-
ci vocant, vt omni diritate,
& immanitate acerbissi-
mum damnatum, exterminatūque sem-
per fuisse inuenio, in quo M. Cicero ni-
hil non mali non esse testatur. Quin &
Menander Comœdiæ nouæ scriptor, in-
grato, inquit, homine Terra peius nihil
creat, cuius exemplum, omni supplicio-
rum genere dignum de Popilio Lœnate
Piceno homine, in Ciceronem habetur.
Hic enim capite anquisitus, illius eloquē-
tia, causſa admodum dubia fluctuans, sal-
uus ad suos remissus, eloquentiæ postea
patrem occidere non erubuit: & illud
Cn. Magni, in Cn. Carbonem, quo ingra-
to facto, plus L. Sullæ viribus, quàm suæ
ipsius indulſit verecundiæ. Contrà verò

inſigni animi virtute, quàm gratitudinẽ
vocant recentiores, nihil eſſe iucundius
nihil ſalutarius, ac magis frugiferum ni-
hil, optimi cuiuſque ſententia ſancitũ eſ-
ſe cõperio. Hinc Minucij in Fabiũ Ma-
ximũ, & Culeonis in Africanũ priorem
celeberrimas grati animi ſignificationes
vſque adeo commendari nemo ignorat.
Proinde ego memoria repetens, cum mi
hi Apollodori tui Athenienſis Gramma-
tici græcum exemplar latinitate donan-
dum quàm libentiſſimè conceſſiſti, qua-
lem, quãtamque de Aegij ſtudijs opinio-
nem animo tuo iamdudum percepiffes,
apertiſſimè indicaſti, nec non tuo quali
iudicio, me omnibus tanto labori velut
ſuſſecturum declaraſti, omnium quidem
ingratiſſimus eſſe cenſerer, ſi cui potius
alteri, quàm tibi hunc à me tuo iudicio
ſuſceptum laborem, ac demum ad finem
Dei Opt. Max. benignitate perductum,
nũcupadũ exiſtimẽ. Nõ deſuere ingenuè
fateor, & grauiſſimi quidẽ vini, vtriuſq; no-
ſtrũ cũ amatiſſimi, tũ etiã ſtudioſiſſimi,
qui ſuaderent vt abſolutam hanc, & à te
mihi

4
mihi iniunctā olim prouinciā, amplissi
morū patrū cuipiā, aut Regulorū nonnul
li dedicarē, vt inde mihi, aut gratiā planē
immortalē conciliarē, aut pecuniolā cer
te aliquā æruscarem. Ego verò, qui ambi
tionem semper effugi, ac vt ineptissimus
æruscator à pecuniæ studio semper ab
horruī, ijsce Lænatis, ac Pōpei ingratiss
ctis explosis, Minucii, & Culeonis gratū,
piumque opus imitatus, ijsce inquam a
micis, τῆς ἀχαριστίας vitium, quod à me
alienissimū esse nemo ignorat, vitādum
censeo; neque hac cōtumelia, iniuriaque
Appollodorū nostrū affecturus sum. Is
enī ad eū, à quo iā pridē ad me venit, fed
re maiore in modū desiderat; cur igitur,
inquā tāto eius desiderio satis ego mini
me faciā? Veniat igitur ad te, ac iā tandē
sub tuo noīe, qui per tot sæcula, delituit,
Appollodorus emergat in lucē. At, si per
Aegiū, serius, quā volebas, ad te redit, ni
hil est, q̃ illi succenseas, atq; eo secū noīe
expostules, q̃doquidē in eo vertēdo, ex
poliēdo, exornādoq; atq; illustrando, lō
giore tēporis cursu opus fuit. Incredibile

est mi Metelli, quantum ille mihi negotij facesserit: erat enim, vt te minimè latent, sic mutilus, sic mactus, sic lacer, sic inuersus erat, vt in eo restituendo longa, ac diuturna cum Latinorum, tum Græcorum auctorum volumina, nocturna, ac diurna manu versare necesse fuerit. Quā rem ex nostris annotationibus cū Apollodoro editis abs te facillimè cognitum iri spero. Illud interim audacter (absit arrogancia verbis) de me in Apollodoro interpretando, dici posse arbitror, ita me elaborasse, ac profecisse in communem studioforum vtilitatem; vt, quod antea per eius quasi pelagus ne Delius quidē natator enataisset incolumis: nunc sanè, quiuis vel mediocriter natandi peritus, citra vllum suffocandi, mergēdiq̃ue discrimen, tranabit in tutum. Vale. Meq̃ue illi tuo Antonio Augustinio duodecimuiro litibus iudicandis & doctrina, & animi Sanctitate eminentissimo commenda.

APOLLODORII ATHE-

NIENSIS GRAMMATICI

BIBLIOTHECES SIVE DE

DEOR. ORIGINE,

Liber primus.

Benedicto AEgio Spoletino Interprete.

COELVS primus orbis uniuersi imperio præsuit, quique ducta uxore Tellure, priores ex ea filios sustulit, quos Centimanos appellarunt, Briareum, Gyan, ac Cæum: Qui, quòd singuli centum manus, & capita quinquaginta haberent, corporis cum magnitudine, tū robore ceteris mortalibus antecelluerūt.

Post hosce autē è Cælo Tellus, Cyclopas, Harpen, Steropem, & Brontem, singulos singulis & his quidem in medea fronte locatis oculis peperit. Sed hos Cælus victos deiecit in tartarum, is locus est ad inferos tenebrosissimus, qui tantum à terra distat, quantum à cælo terram abesse ferunt.

Cælus itē ex eadē coniuge procreauit Oceanum, Cæū, Hyperionē, Criū, Lapetūq³, cognomēto Titanas, & nouissimū omniū Saturnū suscepit. Præterea filias Tethyn, Rheam, Themīn, Mnemosinē, Phæbem, Dionēnque, ac Thiam, quas Titanidas nominarunt. Mox vero Terra indignissimē ferēs,

A s filiorum

filiorum in tartara deiectionem internecionem, Titanas, ut patrem dolo aggrederetur, inducit. Saturnoq;
adamantinam falcem suggerit. Tum ij omnes præter unum Oceanum in patrem impetum faciunt, & Saturnus præfecta Cæli genitalia deiecit in pelagus, deq; virilium sanguinis profluentibus guttis, Erinnyes, Alecto, Tisiphone, ac Megæra enata sunt. Cælo demum è Regno expulso, & renocatis ab ima Tartari profunditate germanis fratribus, Saturnum imperio suffecerunt. At hic rursus Titanas fratres compeditos demisit in tartarum, Rheã inde sororem sibi in matrimonium copulavit. Post ubi Calus, ac Terra illum filij sui viribus imperio deturbatum iri prædixerunt, singulos, ut quisque in lucẽ prodibat, atque nascebatur, ita denorabat. Et Vestã prius, Cererẽ deinde, & Iunonẽ: post has Plutonẽ & Neptunũ deglutivit. Quãobrem irata cõiux Rheã in Cretã, quo tẽpore Iouẽ in utero ferebat proficiscitur, ubi in antro Dibao illũ parit, & Curetibus, Adrasteaq; ac Ida nymphis Melissarum filijs alendum dedit: Ha vero Amalthea lacte puerum educunt. At Curetes in antro armati infantem asservantes hastilibus scuta, ne vagientis pueri vocem Saturnus audiret, concutiebant. Rheã vero inuolutum fascijs lapidem pronato patri filio devorandum dedit.

Mox, ubi Iupiter in stã, atque integrũ fuit ætatis, Metin Oceani filiam sociam capit, quæ Saturno Pharmacum bibendum propinat: cuius ille vi coactus

coactus lapidè prius, deinde, quos antea filios, deuorarat, euomit: quorum adiumento Iupiter aduersus patrem Saturnum, ac Titanas bellum gessit. Verum decimo post huiusce inter eos belli anno, Tellus victoriâ fons, si in Tartarum desectos sibi in societatem adsciuerit, vaticinata est. Tum is, Campe custode interfecta, illos è vinculis liberauit. Iâ tum etiam Cyclopes Iouem tonitru, fulgetràque, & fulmine, Plutonium autem Galea, & Neptunum tridente condonarunt. Hic illi telis armati Titanas subigunt, & coniectos in vincula, atque in Tartarum detrufos, centimanis custodiendos dederunt. Quo factò idem rerum imperiũ sorte inter se partiuntur: ac Ioui quidem cali regnum, Neptuno maris, & Plutoni inferorum loca obtigerunt.

Ceterum Titanibus procreantur, Oceano quidem, & Tethye, Oceanidum terna millia. Asia, Scyx, Electra, Doris, Eurynome, Amphitrite, Metis. Cœo autem ex Phœbe, Asteria, & Latona: ex Hyperione, ac Thea, Aurora, Sol, Luna, Ceres ad hæc & Euryboea Plutis filiae nati sunt Astræus, Pallas, Perseus.

Iapeto autem ex Asia Oceani filia nascitur Atlas, qui suis humeris calum sustinet, Prometheus item, & Epimetheus, ac Menœtius, quẽ in Titanico bello fulminatum Iupiter in Tartarum detrufit.

Sed è Saturno, ac Philyra geniti sunt Chirõ geminus cœtaurus: ex Aurora vero, & Astræo nati sunt Viti, & Astra. Perseus ex Asteria Hecate genuit.
Pallanti

Pallanti, & stygi ex Oceano procreati sunt Nice, Cratus, Zelus, Bia.

Iupiter Strygis aquam de scopulo per inferorum loca fluentem, iurisiurādi religione decoravit: quòd ipsi contra Titanas, una cum filiis opem tulerit.

Ponti vero & Terra hi sunt filij, Phorcus, Thaumās, Nereus, Eurybœa, Ceto.

Ex Thaumante autem, & Electra Oceani filijs nata sunt, fris, Harpyia, Aello, & Ocypete.

Ex Phorco & Cetone gignūtur Phorcyades, Gorgones, de quibus dicendum erit: ubi de Persei rebus conscribemus.

Nerei, & Doridis, quos Oceanus genuit, Nereides filia fuerunt: qua hisce nominibus appellantur, Cymothoë, Spiò, Glaucothoë, Nausithoë, Halia, Eratò, Saò, Amphitrite, Eunice, Thetis, Enlimene, Agaue, Eudora, Dotò, Pherusa, Galatea, Actæa, Protomedusa, Hippothoe, Lysianassa, Cymò, Pione, Halimede, Plesæure, Encrate, Proto, Ploto, Calypsò, Panope, Crantò, Neomeris, Hippopoe, Deianira, Polynoe, Autonoe, Melie, Dione, Isæa, Derò, Euagore, Psamathe, Eumolpe, Ione, Dynamene, Cetò, Limnorea.

Iupiter autem Iunonem sibi conubio iunxit, ex eaq, Heben, Ilithyian, & Argen procreavit. ad hæc multis cum mortalibus, tum immortalibus mulieribus admiscetur. Ex Themide igitur Coeli filia, Horas creat, frenen, Ennomiam, Dicen. Parcas Clothò, Lachessin, Atropon. Ex Dione Venerem: ex Eury-

Eurynome, Oceani filia, Gratiæ, Aglaiam, Euphrosynen, & Thaliā: De Styge Proserpinā: è Mnemosyne, Musas, quarum Princeps omnium est Calliope, deinde Clío, Melpomene, Euterpe, Erato, Terpsichore, Urania, Thalia, & Polymnia.

Atqui Calliopes, & Oeagri Linus, dictus Apollinis, filius fuit, quem Hercules interemit, & Orpheus, qui citharædicā exercuit: cuius cantu lapides, arboresq, promouebat. Hic, post Euridicē coniugem serpentis morsu è medio sublatam, ad Plutonis reuocaturus ipsam descendit, ab eoq, persuasus, ei reducenda uxoris potestatem facit, ea lege, ac pacto ut inter redeundum Orpheus coniugis conspicienda gratia antea nunquam respiceret, quam, cum iā domum peruenisset suam. Ille autem haudquaquā fidens, conuersus Eurydicen uxorem insequentem spectauit, Quæ tum ad Plutonis remeauit. Post hæc Orpheus, Dionisij mysterijs, inuentis, discerptus à Manadibus ad pieriam sepultus fuisse proditur.

Clío Pierum Magnetis filium, Veneris ira, quòd ei Adonidis amorem exprobrasset, deperit, cuius compressu Hyacinthum filium concepit.

Huius amore Thamyris Philammonis, & Argiopes nymphe filius inflammatus fuit. Hic masculam Venerem primus incepisse dicitur: Sed Hyacinthum amasium disco percussum Apollo inuitus occidit.

Thamyris cum forma corporis præstans, tum
fidibus

fidibus clarus, de cantu Musas pronocavit, omniūq;
concubitus victor, victus autē illarum arbitratu
se multatum iri paciscitur. Musae itaque superatū
Thamyryn oculorum luce, & citharædica priuāt.

Ceterum Rhesus fuit Euterpes, ac Sisyphionis
amnis filius, quem in bello Troiano Diomedes ob-
truncavit. Nec desunt, qui hunc Calliope natum
esse scribunt.

Corybantes ex Apolline, & Thalia geniti sunt.
At Melpomene, & Acheloo, Syrenes, de quibus
ubi de Ulyssae agitur, dicemus.

Iuno citra cuiusquam concubitus peperit Vol-
canum. Sed Homeri testimonio, & hunc Ioue na-
tum esse confirmatur: Quem Iupiter matri in vin-
cula coniecta opem ferentem de calo præcipit de-
dit. Nam coniugem, quod Herculi ad Ilium deua-
stādum nauigāti tempestatē intulisset, ex Olympo
suspenderat, Vulcanum verò in Lēno insula deie-
ctum, & eo casu claudum factum Thetis seruauit
incolumem.

Iupiter ad hac Thetidi varias alternanti for-
mas, quo illius vitaret amplexus, immiscetur: Quā
cū gravidam esse persensisset absorbere occupat,
quoniā post natam ex ea puellam, filium se paritu-
rā dicebat, qui calī dominatione potiturus esset. Id
futurū veritus eam absorbit. Vbi vero pariendi tē-
pus aduenit, Prometheus siue, ut alij tradunt, Vol-
canus eius caput securi percussit. deque illius verti-
ce secus Tritonem aquarum armata Pallas exiluit.

Cete-

Ceterum de Cœi filiabus Asteria fugiens Iouis complexum in coturnicem mutata seipsam demisit in pontum, & ab ea, quæ Asteria urbs prius appellata fuit, postea Delos nomē accepit: Siquidem Latonā ab Ioue cōpressam per uniuersum terrarū orbem Iuno infectata est, donec Delum peruenit, atque ibi Dianā prius peperit, qua obstetricæ adiuta mater Apollinem deinceps edidit. Enimvero Diana venationis studio delectata, virgo permansit, Apollo autem diuinandi facultatem edoctus à Pane Iouis & Contumelia filio Delphos, (quo tēpore Themis illic oracula dābat) se contulit. At cum templi cūstos Pytho serpens ab hiatus aditu probiberet Apollinem, hoc perempto Deus tēplum occupat, neque longo post tēpore Tityum quoque Iouis ex Elara Orchomeni filia natum interemit, quā Iupiter ubi impleuit, Iunonis metu sub terram occuluit, conceptumq; filium Tityum inusitata magnitudinis in lucem edidit: Hic igitur in Pythone contendens, Latonam conspiciatus, eiusque desiderio detentus abripit. Hæc filiorum opem implorat; & Tityum sagittis conficiūt, qui vel mortuus cruciatur. Vultures enim apud inferos eius cor depascere nunquam desistunt.

Apollo etiam Marsyam Olympi filium occidit. Hic enim, cū tibias inuenisset, quas Minerva, quòd informē vultū efficeret, abiect: Apollinē de musica prouocare nō dubitauit, Hoc de cōpactō in certamē descendūt, ut victor arbitratus suo deuictū afficiat

Init

Inito igitur certamine conuersa cithara certabat Apollo, idémque ut Marsyas faceret, imperauit, quòd cum ille tibijs nequiret, Apollo præstātor est inuentus. Quare suspensum Marsyam e proxima ac patula pini ramo detracta pelle ita confecit.

Sed, & Diana Orionem in Delò necauit, hunc Terra natum vastissima corporis magnitudine fuisse memorant: eum Neptuni ex Euryale filium Pherecydes esse refert. Huic à Neptuno patre in summo mari pedibus incedendi facultas data fuit. Hic Sidē uxorem habuit, quam Iuno secum de forma certare ausam ad inferos detrusit: Quia, cum remeasset in Chium, Meropen Oenopionis filiam in conubium postulauit: Hunc Oenopion per ebrietatem somno sepultum excacauit, & secus littora eiecit. Hic autem officinam arariam ingressus, puerum abripuit, ac suis humeris imposuit, seq, versus orientem Solem ut ductaret, imperauit, quòd cum venisset, Solis radijs excalefactus pristinam oculorum lucem recuperauit, inde confestim aduersus Oenopionem contendit. Sed & Neptuno quidem Volcani artificio subterraneum domicilium fecit. Ad hæc Aurora eius amore capta Orionem rapit ac secum in Delum transtulit: Nam Venus, quòd cum Marte concubuerat, perpetuo illam ardore cruciabat. Nec desunt, qui scribant Orionem, quòd Dianam, ut secum disco luderet, inuitasset, occisum fuisse. Sed alijs proditur, inferentem vim Opi uni è virginibus, qua ab Hyperboreis venerunt, à Diana sa-

na sagittis confixum fuisse. Neptunus autem Amphitritem Oceani filiam sibi coniugio copulauit: ex qua Triton, ac Rhode, qua Soli nupsit, orti sunt.

Pluto Proserpina amore succensus incredibili, eâ Iouis adiumento furtim rapuit. At Ceres accensis facibus, noctes, atque dies uniuersum terrarum orbem vestigando lustrauit: qua, ubi renuntiatur, à Plutone filiam fuisse præreptam, dijs irata calum reliquit, mortaliq̃ue assimilata mulieri Eleusinem contendit, ac primò quidem Agelastum de suo ma-
rore appellatum, non procul à Callichoro puteo lapidem insedit: Inde ad Celeum iam tum Eleusini-
um Regem, profecta, ad illius mulieres introducta est: à quibus, cum, ut assideret, rogaretur, annus qua-
dam, cui Iambe nomen fuit, Deam scommatib. la-
cessiuit: eâque ratione, risum illi excussit: qua de re in Thesinophorijs mulieribus scommatum licetiam enatam fuisse memoratur. Celeo tum ex Metanira coniuge filius erat: hunc in sinu suo assumptum Ce-
res alebat, quem cum immortalem facere vellet, per noctes in igne deponebat infantem, ac eum in modum, quidquid in illo mortalitatis inerat, adi-
mebat.

Puer autem, cui Deiphonti nomen erat, in dies supra quàm credi posset, adolefcebat: mater, quid nam Dea faceret, obseruat, cumque igne coopertum deprehendisset filiolum, exclamauit. Quocircà puer ab igne fuit absumptus, seque ipsam Dea agnoscendam dedit: ac Triptolemo Metanira nato-

rum maximo currum ab alatis trahendum draconibus comparat, triticumq; concessit, quod per aërem vectus uniuerso terrarum orbi ferendum condonaret.

Atqui Panyasis, Triptolemū, Eleusynis inquit, filiū: ad eū enim Cererem peruenisse refert. Pherecydes autem ipsum Oceano, & Terra natum esse ait. Inter hæc Iupiter Plutoni, ut Proserpinam remitteret, imperauit. Quare Pluto, nè pene matrem ea diu remaneret, punici mali granum dedit illi comedendum. Hæc autem, cū quid manderet, minime præuideret, id ipsum confecit.

Ceres Ascalapho Acherontis, & Gorgyra filio, quòd falsum in eam testimonium dixisset, graue super imposuit saxum apud inferos.

Sic demū Proserpina tertiā singulorū annorū partē cū Plutone manere cōpellitur. Quod superest illi cum superis degendū erat. Hæc itaque sunt, quæ de Cerere traduntur.

Opis adhuc Titanibus irata gigantes è Calo non modo corporis magnitudine præcellentes, sed viribus etiam inuictissimos procreauit: qui terribili planè vultu, promissè è capite capillo, & proluxa è mento barba præditi esse videbantur, & anguineos pedes habuisse produntur. Sunt, qui in Phlegreis cāpis, alij vero ad Pellenen eos habitasse ferūt. In calū saxa, atque accēsas arbores iaculabantur, in quibus Porphyrionē, & Halcyoneū omniū facile principes fuisse legimus. Qui, cū, in qua natus esset, terra di-

ra dimicans, erat immortalis. Hic etiam solis bones ex Erythia abegisse dicitur. Ceterū inter Deos rumor erat, gigantū posse occidi neminē: Verū si mortaliū quispiā in societate arcessatur, eos interituros esse. Quod cū Terra præsensisset, ne mortalis cuiuspiā viribus gigantes occideret, remediū queritabat. Tū Iupiter Aurora, Luna, ac Soli, ne proderet imperauit. Ipse itaque remediū ne Terra comperiret anteuertens praecidit. Siquidem ad se cōsilio Palladis Hercule sociū accersuit. Qui primus omniū Halcyoneum sagitta confossum interemit: Hic autem longē plus, quā antea, virium resumebat à Terra, donec Minerva submonēte ipsum extra Pellenam urbem abstraxit: & sic eum obysse traditur.

Porphyrionem autem in Herculem, & Iunonem pugnans impetum facit. Cui tū Iupiter Iunonis desiderium iniecit: quae cū sibi peplū discindi, ac vim parari videt, opem queritat. Tū gigas ab Ioue fulminatus, et ab Hercule sagittis trāsfixus occubuit. Inter ceteros Apollo laeū. Ephialta oculū, dextrum Hercules sagittarū ictu effoderunt. Eurytum vero querno telo peremit. Clytiū ab Hecate, seu potius à Volcano cādenti ferro occisum fuisse scribitur. Minerva Encelado fugienti Siciliam insulam obiecit. Pallanti autem pelle detracta in pugna suum sibi corpus contexit. Polybotes item per maris fluctus Neptuno insectante in Co tandem peruenit. In hūo Dens insula partem renulsam pro telo coniecit: quae

Nisyros insula facta est. Mercurius Orci galea te-
ctus pugna confecit Hippolytum. Grationem Dia-
na, Agrum deinde Parca, & Thoonem aneis cla-
vis pugnantes contuderunt.

Reliquos autem fulmine ictos Iupiter interfecit.
Sed & Hercules ita pereuntes sagittis confodit.
Post igitur debellatos à superis Gigantas Terra
longe atrocius indignata Tartaro ammiscetur, ac
Typhonem duplici natura, humana simul, atque
ferina constantem in Sicilia parit. Hic & corporis
vastitate, & robore ceteris omnibus, quos Terra
genuerat, antecellebat. Huic etiam crurum tenus
immensa humana formæ magnitudo erat, ut om-
nium montium cacuminibus altior esse videretur:
cuius etiam caput sæpenumero astra pertingebat.
Sed & eiusdem manuum altera ad Hesperum usque,
& altera ad orientem pertinebat. Ex his centum
draconum capita eminebāt: in cruribus maximas
viperarum spiras ille continebat: quarum volu-
mina ad uerticem ipsum usque protendebātur, eaq;
vipera ingentem sibilum excitabant. Typhonis cor-
pus erat totum pennis circumdatum.

Squalentes autem è capite crines, & mento bar-
ba impexa, prolixaque ventilabant. Igne oculi emi-
cabant. Talis itaque, tantusq; Typhon candentes
in calum lapides iaculatus cum sibilo simul, atque
boatuferebatur. Magna etiam ex ipsius ore ignis
procella deferuebat. Hunc ubi Di in calum pro-
spiciunt irrupentem, acti in fugam in Ægyptum
pro-

properabant, & ubi illum insequentem vident, in varias animantium formas sese quisque transmutabat.

Iupiter autem procul à se Thyphonem conspicatus fulmine percussit, ubi verò cominus fuit, adamantina illum falce deterruit, ac fugientem ad Casium usque extrema Syria montem persecutus est, ibiq; cum saucium esse cognovisset, manus cōseruit. Typho autem spirarum volumine circumplexum Iouem detinuit, ei que Harpe adempta pedum, manuumque nervos dissecuit, impositumque humeris in Ciliciam usque transuexit : quo cūm peruenisset intra Corycium antrum deposuit, similique modo, & nervos præcisos in vrsi pelle occultatos ibidem collocavit, ac Delphynen serpentem, (semifera hac erat puella) velut custodem apposuit. Interim verò Mercurius, & Egipan nervos suffurati clanculum Ioui rursus compegerunt. Mox Iupiter receptis pristinis viribus alatos equos currui repente iungit, eumque altitum conscendit, ac Typhonem ad Nysam usque montem fulminibus impetens, & persecutus, ubi Parca, quem Deus insecutus, strata sunt. Nam, cum sibi in animum induxisset, se Valentio rem fore, matura, ac mitia potum gustavit. Proinde cūm Iouem rursus insequentem videret, contendit in Thraciam, pugnaque ad Hemum commissa solidos montes iaculatus est. Hi vero contrà noua fulminum vi deturbantur multumque in ipso monte sanguinis exundavit: à quo

Ham nomen factum fuisse ferunt. Quiq; cum per Siculum mare fugere incœpissent, Iupiter Aetnâ Sicilia montem super iniecit: Hic mira vastitatis est, à quo in hanc usque tempestatem ob frequentem fulminum iactum, ignium in eo fieri spiramenta videntur. De his autem hac hætenus a nobis dicta sunt.

Interea vero Prometheus formatis ex aqua, & terra hominibus clam Ioue ignem in ferula furatus immisit: Quod ubi sensit Iupiter, Volcano ad montem Caucasum religandum, affigendumq; dedit. Scythiae Mons est Caucasus, ubi Prometheus clavis confixus multorum annorum curriculo religatus permansit. Ad quem Aquila quotidie deuolans huius hepatis fibras per noctem succrescentes depascebatur. Igitur ob ignis furtum hanc pœnam Prometheus dedisse memorant: donec Hercules eum vinculis liberauit. Quemadmodum in rebus ab Hercule gestis demonstrabimus.

Ceterum Deucalion Promethei filius fuit. Hic imperio tenens eam partem, quæ ad Phthiam iacet, Pyrrham Epimethei, & Pandora filiam uxorem ducit, quam mulierem omnium primam Dij finxerunt. Post, ubi prolem aneam tollendam Iupiter censuit, Deucalion Promethei consilio fabrefacta è lignis arca, in eamque ad vitam transigendam rebus necessarijs impositis, cum Pyrrha ingressus est. Mox Iupiter large effusis de calo imbribus, maximâ Gracia partē cooperuit, ut quidquid

quid in ea mortalium foret, interierit, prater admodum paucos, qui in altissimos circa montes confugerant: Tum vero Thessalicos mōtes aquarum diluviū immunes fuisse ferunt. Nec non, quæ sunt Isthmum extra & Pelopōnesum loca undarum vi omnia contecta fuerunt: quo tēpore Deucaliō nouem dies, totidemq; noctes pelago circumlatus Parnassum demum appellit: ibiq; post imbrium pausantē egressus Ioui Phyxio, qui ad eum confugietibus opem ferre cōsuevit, sacris operatur. Iupiter interea demisso ad Deucalionem Mercurio, vt rogaret, quid ab eo vellet, iniunxit. Quo facto Deucalion humani generis reparationem deprecatur, inde Iouis monitu sumptos de Terra lapides trans caput iactauit: tum quos misit Deucalion, virorum faciem traxerunt, qui vero, Pyrrha iactu transmissi sunt, in feminas abiere. Hinc itaque λαοί, quod est populi, translatione quadam dicti sunt, quasi lapidei λαας enim Latinis lapidē significat. Porro ex Deucalione, ac Pyrrha nati sunt, Hellen ante alios, quē ab Ioue ortum esse nonnulli tradunt. Inde Amphictyon, qui cum Cranao Attica imperauit. Huic insuper Protogenea filia fuit: ex qua, & Ioue Aethlius procreatur. Ex Hellene vero, & Orseide nympha Dorus, Xuthus, & Aeolus. Is quidē de se Hellenas qui postea graeci vocati sunt, nominauit, filijs, & hic loca partius est. Xuthus adeptus Peloponnesum ex Crensa Erechthei filia, Achaum genuit, & Ieuem, à quibus Achini, & Iones nuncupantur.

Dorus autem, qua trans Peloponesum est, terram
nactus, incolas suo de nomine Dorienſes appellauit.
Æolus verò locis Theſſaliam proximis imperans,
populis Æolenſib. nomen impoſuit. Qui ducta E-
narete Deimachi filia, ſeptem ex ea filios procrea-
uit, Chriteum, Siſyphum, Aſthamantem, Salmonem
Deionem, Magnetem & Perierem. Sed & filias
quinque Canachen, Halcyonem, Piſidicen, Calycē,
ac Perimedē. Ex Acheloo vero, & Perimede Hip-
podamas, & Oreſtes. Ex Piſidice, & Myrmidone
Antiphus, & Acton nati ſunt.

Ceterum Halcyonem, Ceyx Luciferi filius ſibi
in matrimonium duxit. Hi ob ſuperbiam extincti
fuerunt. Ille enim Iunonem ſibi coniugem eſſe præ-
dicabat: hac verò Iouem virum eſſe ſibi iactitabat.
Vtrūque Iupiter in aueis, illam in halcyonem, hūc
in mergum transformauit.

Atqui Canache, & Neptunus, Opleum, Ne-
reum, Opopeū, Aloëumque, & Triopē genuerūt.

Sed Aloeus ſphimediā Triopis filiam, qua
Neptunum exarſit, uxorem habuit: ea continen-
ter ad mare ſe conferens, & hauſtos manibus flu-
ctus intra ſinum ferebat: quaque à Neptuno com-
preſſa geminos peperit, Otum, & Ephialtem, quos
Aloidos appellarunt. Hi quotquot annis latitudi-
ne cubitum, longitudine verò vlnam increſcebant:
qui ubi nonum expleuere annum, latitudinem cu-
bitum nouem, & vlnarum totidem magnitudinem
adepti Ioui bellum inferre non erubuerunt. Proin-
de

de Olympo Ossam imposuerunt, Pelióque super Ossam imposito, eum in modum calum conscensum ire minitari. Ingestis ad hac montibus de mari cōtinentem, deq³ terra rursus maria se reddituros distitabāt. Quinetiam Ephialtes Iunonem, Otus autem Dianam sibi coniugem deposcebant. Martem insuper in vincula coniecere: quem demum Mercurius furto eripuit. Diana interim Aloidas per dolum de curru peremit: nam in ceruam mutata per eorum medium exiliuit. Tūm hi velut in ferā collimaturi alter alterum, telis coniectis occiderūt.

Ad hac Endimion Calyces, & Aethly filius qui eductis Æolensibus è Thessalia Elidē transmigravit. Nec desunt, qui eum Ioue natum esse memorarunt, hunc ob eximiam corporis pulchritudinem Luna flagrantissimè deperiuit: Qui data ab Ioue, quaecunque vellet, deligendi potestate, cū somno perpetuo immortalem sibi inuentutem concedi postulauit.

Ceterum Æolus Endymionis, & Seidis Nympha, aut Neidis, siue, ut quidam aiunt, Iphianassa filius fuit. Qui cum peremisset Apim Phoronei filium, atque in Curetidem terram aufugisset, occisis hospitibus Phthia, & Apollinis filijs, Doro, & Laodoco, ac Polipoete, suo de nomine terram Ætoliam appellari censuit. Sed ex Ætolo, & Pronoë Phorbi filia, Pleuron, & Calydon nati sunt, à quibus, quæ sunt illis cognomina in Ætolia vrbes, nomen acceperunt.

Fleuro ducta uxore Xähippe, Dori filia, Agenorim procreat, & filias Steropen, Stratonicenq, & Leophontem.

Calydon autem ex Æolia Amythaonis filia, Epicaften, & Protogeneam, suscepit, ex qua, & Marte nascitur Oxylus. Agenor Pleuronis filius Epicaften Calydone natam coniugē duxit, de qua Parthaonem, & Demonicen genuit, qua de Marte marito, Euenum, Molum, Pylum, Thestiumq, conceptos peperit.

Euenus sanè Marpeßum, quam cum Apollo sibi collocari in matrimonium quaritaret: Idas Aphareiproles, sumpto à Neptuno curru pennato rapuit, inde è curru insequens Euenus ad amnem Lycormam venit, neque assequēdi voti compos factus equos iugulauit. seq, ipsum deinceps in fluuiū precipitem dedit: eiq, Euenus nomen inditum fuit.

At Ida Messerem proficiscenti obuiam factus Apollo virginem aufert, qui cum inter se de puella matrimonio concertarent, Iupiter eorum lite dirēpta, virgini, utri collocari vellet, optionem dedit. Hæc verita, ne se anum factam Apollo desereret, Idam sibi virum esse maluit.

Thestius verò ex Eurythemide Cleobæa filia feminei sexus quidē, Althaam, & Hypermnestrā sustulit: mares autem Iphiclum, Eubippū, Plexippum, Eurypylumq, creauit.

Parthaonis vero, & Eurytes Hippodamantis filij fuere, Oencus, Agrius, Alcatous, Melas, & Leuco-

Leucopæus, filia Sterope, de qua, & Acheloo Sirenas ortas esse dicunt.

Sed Oeneus Catydone imperans vitis plantam à Dionysio primus accepit, ac ducta uxore Althea Thestij filia Toxæum gignit, quem ipse, quòd fossam transilierit, interfecit, & post hunc Thyreum & Chymenum, filiam quoque Gorgen, quæ nupsit Andremoni, ac Deianiram, quam nonnulli Altheam ipsam ex Dionysio genuisse ferunt. Hac autem aurigandi perita rem bellicam exercebat, de cuius matrimonio Hercules cum Acheloo dimicauit.

Sed Althea ex Oeneo Meleagrum conceptum peperit: quem Marte satum quidam fuisse tradunt. Ad quem septem dies natum, ipsas iam aduenisse Parcas, ac dixisse aiunt, Tum Meleagrum extinctum iri, cum stipes in foco accensus perustus fuerit, quod ubi mater audiuit, stipitem ex igne sublatum, intra arcam asservandi causa cor didit. Porro Meleager cum natura esset inuulnerabilis ac generosus hunc in modum occubuisse dicitur. Cum annua in agro fruges redissent, rerum primitias Oeneus dys omnibus, una tantum Diana per obliuionem prætermissa, dono dedit. Quocirca irata Dea aprum immisit, & magnitudine, & robore insignem, qui terram coli, ac in ea satia fieri minimè sinobat, pecoræque omnia, & obuium quémque tollebat è medio. In hunc itaque aprum, valentissimum quémque conuocauit, eique, qui
feram

feram tam immanem occidisset, pellem pulcherri-
mi facinoris premium se daturum pollicetur. Qui
verò ad aprì venationem conuenerint, hi fuere: Me-
leager Oenei, Dryas Martis, hi Calydonij sunt.
Idas, & Lynceus Apharei, Messenij. Castor, ac
Pollux fratres, Iouis, & Leda filij, Lacedamonij.
Theseus Aegèi Atheniensis. Admetus Pheretis
domo Pheris. Ancaus, Cepheusque, Lycurgi ex
Arcadia. Iason Aësonis ab Iolco. Iphicles Amphi-
tryonis Thebanus. Pirithous Ixionis, Larissæus.
Peleus Aëaci à Phthia. Telamon Aëaci Salami-
nius. Eurytion Aëtoris, Phthius. Atalanta Schœ-
nei ab Arcadia. Amphiaræus Oiclei Argiæus.
Quibus cum & Theseij filij conuenerunt: hos, ubi
coiuissent, Oeneus nouem dies hospitio suscepit: De-
cimo autem post die Cepheum, Ancaumque, ac nō-
nullos alios venatum ire cum femina indignum fa-
cinus esse reputanteis, Meleager Cleopatra Ida,
& Marpessa filia maritus, quod ex Atalanta
quoque liberos procreare desiderabat, iam cum ip-
sa simul in venationem exire compulit. Deinde ve-
ro, cum clarissimi illi venatores aprum ipsum cir-
cumstitissent, Pyleus, atque Ancaus à bellua cru-
deliter vulnerati interierunt, Sed Pyleus Eurytio-
nem nolens iaculo confodit: & Atalanta omnium
prima feram in tergo sagitta percussit ab illa vero
Amphiaræus aprum in oculo vulnerauit: inde Me-
leager transfosso latere belluam interfecit. Mox
detractam pellem Atalanta muneri dedit. Tum
Theseij

Thestij filij, quòd viris presentibus femina premia concedantur, improbantes, pellem Atalanta donatam abripiunt: quam sibi iure sanguinis obuenire si Meleager eam capere nolit, affirmabant.

Quamobrem irarum plenus Meleager Thestij filios obtruncavit, ac pellem Atalanta restituit. Interea vero Althæa marore confecta de fratrum cade, stipitem rursus accendit, quo facto Meleager extemplo contabuit. Sunt autem, qui Meleagrum non ita extinctum fuisse dicant. Sed cùm Thestij filij de fera ita contenderent, quòd primus omnium Iphicles aprum sauciasset, Curetibus, & Calydonijs bellum conflatum esse. Inde in medium progressus Meleager nonnullos, etiam è Thestij filijs occidit. Tum Althæam filium execratam fuisse aiunt, eū vero ob conceptam iram domi mansitasse. Dehinc hostibus ad mœnia proximè accedentibus, & ciuibz ipsum suppliciter, ut patriæ laboranti opem ferret, orantibus, agre ab uxore persuasum tandem domo exiisse memorant: atque ubi reliquos Thestij filios occidit pugnādo, in humanis esse desisse. Post autem Meleagri interitum, Althæa, & Cleopatra sese dilaniarunt. Et, quæ mortuū deplorauere mulieres in auceis sunt commutate.

Oeneus, Althæa ubi è vita discessit, Peribœam Hipponoi filiam duxit uxorem. Hanc autem, quæ Thebaidem conscripsit expugnata, inquit, Olenacepisse Oenea munus. Sed Hesiodus ex Oleno Achaia oppido, defloratam ab Hippostrato Amyncei

ryncei filio, Hipponoum patrem misisse ad Oeneum qui tum procul à Gracia agebat, ut ipsam longe aliquò amandaret, præcepisse. Sunt quoque qui referant, Hipponoum, cum filiam suam ab Oeneco viriatam fuisse, cognouisset, gravidam ipsam ad hunc ablegasse, qua demum Oeneo Tydeum peperit. Pisander autem ipsam ex Gorge ortam esse ait, Oeneumq, Iouis nutu filiam ardentissime deperisse.

Tydeus vero, cum iam vir fortissimus euasisset, interfecto, ut quidam docent, Oeneci fratre Alcathoo, in exilium fuit eiectus. Sed is, qui Alcmaeonidem tragœdiam scripsit, testatur Melanis filios Oeneco insidiantes, nempe Phineum, Euryalū, Hyperlaum, Antiochen, Eumedē, Sternopē, Xanthippum, ac Sthenelum, ut vero Therexcydes ait, Olenium fratrem ipsum suum: Agrio autem ipsi dicā impingente confugisse ad Argiuos, Adrastūque adisse, ductaq, eius filia Despyle in matrimonium, Diomedem procreasse. Tydeus itaque aduersus Thebas cum Adraсто in bellū profectus pro Melanippo vulneratus occubuit. Sed Agrij filij Therrippus, Onchestus, Prothous, Celeutor, Lycopæus, Melanippus occupatum Oeneci regnum patri attribuerunt, quinetiam uiuentem adhuc Oeneū in vincula cōiectū flagris cadebāt. Deinde vero Diomedes ab Argis regressus cū altero clāculū, Agrij quidē filios præter Onchestum, Therrippumq, omneis è medio sustulit, quoniā illi in Peloponnesum ex fuga sese antea receperant. Atqui regnū, cum iā
senio

senio confectus Oeneus esset, Andramoni Oenei filia marito concessit habendum Oeneumq; in Peloponnesum abduxit.

Sed qui periculum euaserant, Agrij filij in insidijs latitantes, circa Telephi Vestem in Arcadia senem occiderunt.

Verum vita functum Diomedes Argos translatum : hic, ubi, nunc ab eo urbi nomen est inditum Oenoë, sepeliuit : & ducta uxore Egialea Adraști filia, siue (ut alijs placet) Egialei, contra Thebas, Troiamq; bellum intulisse perhibent.

Ceterum ex Æoli filijs Athamas Bæotie Regulus, ex Nephelle marem genuit Phrixum, filia vero Hellen, & is uxore Nephelle mortua, Inonem sibi conubio iungit : de qua Learchum, & Melicertam filios habuit. Sed insidias nectens à Nephelle natis Inò, triticum ut torrerent mulieres, pexuasit, quo sumpto clam viris, imperata faciunt. Terra, quod fruges tostas excepisset, annonam minimè tribuebat. Quo circa Delphos Athamas de caritate, ac penuria rerum vitanda misit, qui scitaretur oraculum. Ino vero, missos ad id respondendum induxit, ut, si sterilitate liberari velint, Apollinem precepisse referant, fons Phrixum esse iugulandum. Quod ubi accepit Athamas, cum ab agrorum colonis impelleretur, Phrixum ad aram constituit.

Nephe-

Nephele interim ipsum cū filia eripuit, & à Mercurio aurei velleris arietem acceptum dedit, quocū per aerem veherentur, quidquid terra, ac maris interiacebat, superarunt. Post, cum ad id freti, quod Sigeum inter, & Chersonnesum existit, venissent, Helle in profundum decidit, ibique extincta ab ea Hellepontus appellatur. Phrixus autem in Colchos vsque penetravit, huc scilicet, ubi Acetes Solis, ac Perseidis filius imperabat: hanc Circes, & Pasiphaes, quam Minos coniugem habuit, sororem fuisse perhibent. Acetes itaque Phrixum hospitio suscepit, eiq; Chalciope filiam nuptui dedit, Hic autem foni Phyxio velleris aurei arietem sacrificavit, & eius pellem Aeeta socero dono dedit. Is autem ad quercum in Martis luco clavis confixit. Phrixus vero ex Chalciope Aeeta filios quattuor extulit, Argum, Melanē, Phrontidem, & Cytorum. Athamas deinde ob Iunonis irā, & filijs etiam, quos ex Inone sustulerat, orbatus fuit. Ipse enim furore percitus Learchum sagitta interemit. Ino autem Melicertam secū ipsa in mare deiecit. Is è Bœotia pulsus Deum rogavit, ubi nam gentium esset habitaturus, oraculo monitus est eo in loco, ubi ab agrestibus animantibus hospitio exceptus fuerit, sedem poneret, Qui, cū multum rerarum peragrasset, lupis, qui ouium femoribus pascebantur, sit obuius: quem cū illi vidissent, quæ dilaniabant, relictis, in fugam sese dederunt. Post Athamas, loco exadificato à se nomen Athamantiam im-

imposuit, Deinde Themistonem Hypsei filiam cepit uxorem, ex eaq₃ Leuconem, Erythroem, Schoeneum, & Ptoom genuit.

Sisyphus autem Æoli filius condita Ephyra, cui nunc Corintho est nomen, Meropen Atlantis filiam sibi uxorem coniungit: ex ijs Glaucus oritur, qui Bellerophontem ex Eurymede suscepit, Hic igniuomã Chimeram occidit. Ad hac Sisyphus apud inferos saxo manib. & capite subuoluendo cruciatur, idq₃, ubi in summa reportauit: de integro mox ad ima deuoluitur. Sunt, qui hanc pœnam ob Æginam Asopi illatam fuisse dicant. Quò occultum illius raptorem Iouem Asopo filiam vestiganti detexisse fertur.

Deion autem Phocidis Rex Diomedam Xuthi filiam ducit uxorem: qua illi filiam Asteropeam parit, & mares Ænetum, Actorem, Phylacum, & Cephalum, qui Procrin Erecthei filiam sibi coniungunt. Hunc autem contra Aurora impatenter amans rapuit.

Perieres Messena potitus Gorgophonem Persei filiam in matrimonium accepit: de qua Aphareus Leucippus, Tyndareus, & Icarinus filij orti sunt. Pleriq₃, vero Perierem asserunt non Æoli, sed Cynorta, qui Amycla filius fuit, natum. Proinde, quæ de Perieris nepotibus traduntur, ubi de Atlantis genere agetur, dicemus.

Magnes autem Æoli filius Naidem nympham ducit uxorem, ex qua filios gignit Polyde-

Ettem, ac Dictyn. Hi Seriphum incoluere.

Salmoneus autem prius quidem circa Thessaliā habitauit, at reuersus ipse in Elidem, urbem ibi condidit. Qui cum contumeliosus suopte foret ingenio seq³ Ioui adaequaret, sua ipsius impietatis pœnas luit. Nam se Iouem esse pradicabat, & quæ illi dedicari solebant, ea sibi immolari iubebat. Necnon pelles detractas in quadriga cum lebetibus aneis agitans tonitrua se concitare distitabat, necnon iaculans in calum ardenteis faces fulgura se imitari iactitabat. Hinc ipsum Iupiter fulminat: urbemq³ ab eo conditam, extinctis ciuibus omnibus solo equauit.

Ceterum Tyro Salmonei filia ex Alcidice, quæ, cum apud Cretheum Salmonei fratrem aleretur, Enipei fluminis amore flagrauit, atque ad illius fluuenta continenter accedens propter amnem conqueri minimè desinebat. Neptunus interim sumpta Enipei forma cum ipsa concubuit. Hac autē, cū geminos clāculum peperisset, infantes exponit. Ad iacentibus autem pueris, & equarijs pastoribus prætereuntibus, equarum una, cū infantium alterum ungula, casu quodā tetigisset, faciei partem liuidulam reddidit, Tum equarius infanteis ambos suscepit alendos, & , cui liuidula reddita est faciei pars, Peliam nominauit, quasi Liuium dixeris, alterum vero Neleum vocat. Qui cum ad iustam, integrāque ætatem peruenissent, agnita matre, nouercam, quòd eius opera parentem male affectā perce-

percepissent, facto in eam impetu occiderunt: quæ tamen intra Iunonis templum confugere anteverrisset, eam tamen Pelias super aram ipsam iugulavit. Eamque ob rem nullo unquam honore Pelias Iunonem affecisse memoratur. Atqui postea inter se discordiam exercere non desierunt. Neleus demum regno pulsus Messenam commigravit, & Pylo urbe condita Chloridem Amphionis filiam sibi copulavit: de qua Peronē puellam genuit, sed mares hosce, Taurum, Asterium, Pylaonem, Demachum, Eurybium, Epidaum, Eurymenem, Eua-goram, Alastorē, et Nestorem, & Periclymenum cui iam Neptunus in varias sese formas transmutandi potestatem fecit, hinc pugnans, quo tempore Pylum urbem Hercules vi cepit, modò in leonem, modò in serpentem, nunc in apem, faciem conuertens ab Hercule tamen cum ceteris Nelei filijs occisus est: Solus autem Nestor servatus est incolumis, quippe qui apud Geremos educabatur, & ducta uxore Anaxibia Cratiei filia feminas Pisidicem, & Polycastem, Mares autē Perseum, Straticum, Aretum, Echephronem, Pisistratum, Anrilochum, & Thrasymedem suscepit. Pelias insuper Thessaliam incolebat ducta Biantis filia Anaxibia, siue, ut quidam volunt, Phylomache ex Amphione orta filium Acastum genuit, & feminei sexus Pisidicen, Pelopean, Hippothoen, & Alcestin. At Cretheus condita Iolco Tyronem Salmoni filiam cepit uxorem: ex qua sibi filij nascuntur

Æson, Amythaon,, & Pheres, Amythaon igitur Pylum habitans, Idomenem Pheretis filiam sibi coniugio sociauit, cui ex ea liberi oriuntur Bias, & Melampus, qui, cum ruri ageret, ac pro suis adibus quercus existeret, in eaq³ serpentium latebra esset, occisis à ministris serpentibus, cetera quidem reptilia congestis lignis concremauit, atqui serpentium partus educauit: qui cum ad iustum corporis modum succrenissent, ipsum iam dormientem circumfistunt, & ex utroque humero illius aures linguis extergebant, tandem expergefactus, excitatusq³, ac perterrefactus, supernolitantium animum voces intelligebat, & quæ ab ijs futura edocebatur, mortalibus prædicebat, per haruspicinam præterea vaticinari non ignorabat. Ad hac Apollini propter Alpheum obuiam factus, de cetero vaticinandi peritissimus euasit. Bias vero Amythaonis filius Peronem Nelei filiam uxore depoposcit. Hic, permultis filiam suam expetentibus, eam nulli, nisi, qui Phylaci ad se boues abegisset, se traditurum, dictitabat. Ea vero ad Phylacam urbem custodia canis seruabantur, ad quæ neque mortalium quisquam, neque ferarum vlla proximè accedere audebat, Quare cum vi boues abigi nulla possent, Melampodis fratris opem sibi constituit imploradam: Id illi Germanus se præstiturum pollicetur, eiq³ Abigeum deprehensum iri prædixit, Qui, si iam annum planè exactum in vinclis iacuerit, ita demum boues habiturum se cecinit. Post, eiusmodi pollicitatio-

rationem ad Phylacen contendit, atque, ut pradi-
xerat, deprehensus in furto, coniectus in vincula
domi custodiebatur, Deinde vero toto propè anni
circuitu reuoluto, terebinum in summo tecti culmi-
ne trabem corrodentium sonum audit, & quā-
tum è trabe derosum esset, percontante, domesticis tere-
dinibus tū minimum superesse respondentib. aliò se
extemplo traduci iubet. Quo vixdum factò, domi-
cilium illud corrui, id admiratus Phylacus, ubi
vatem illum optimum, esse animaduertit, solum
vinculis, qui posset Iphiclus filius prolem habere, ut
vaticinetur, efflagitat. Tum ille, quatenus boues re-
cipiat, se vaticinaturum pollicetur. Inde mactatis
duobus tauris, eorūque visceribus particulatim
concisis, ad inaugurandum auis euocauit, ad quē
cū vultur aduolasset, ab eo iam cognoscit, quòd o-
lim Phylacus aries in agro secessit a prafecās nō
procul ab Iphyclo sanguine adhuc madentem cul-
trum locauit.

Quare puer metu percussus cū sese in fugam
coniecisset, in sacra quercu, secessitam defixit, eāq;
obductus cortex operuit. Inuento itaque cultro, si
decussam, inquit, ferri rubiginem, denos dies Iphy-
clo in vino potandam dederit, filium de se prolem
esse geniturū. Hac à vulture prædoctus Melampus
secessitam repetit, & Iphyclo decussam ex illa ru-
biginem denos propè dies bibendam propinauit, et
is Podarcē filium procreauit, ac boues Pylum per-
duxit, fratriq; Peronem Nelei filiam consecutus

in coniugium collocavit, & Messene aliquandiu mansit. Postea vero, quam Bacchus Argivis mulieribus furorem iniecit, pactus regni partem, eas vesania liberauit, quo etiam cum Biante fratre cōmigravit.

Porro Biantis, & Peronis filius Talaus fuit, de quo, & Lysimache Abantis Melampodis filij, nati sunt, Adrastus, Parthenopæus, Pronax, Mecisteus, Aristomachus, Eriphyle, qua nupsit Amphirao. Parthenopæus autem Promachum creat, qui cum Epigonis in bello contra Thebanos militavit. Mecisteus Euryalum genuit. Qui aduersus Troiam nauigavit, ex Pronacte natus est Lycurgus.

Sed Adrastus ex Amphithea Pronai filia, feminei quidem sexus Argiam, Deipylem, Agialeam sustulit. Mares autē Agialeum, Cyanippumq; habuit.

Pheres Crethei filius, qui Pheras urbem Thesalia condidit: Admetum, ac Lycurgum procreavit, Lycurgus circa Nemeam habitavit, Qui ducta Euridice, vel, ut alij narrant, Amphithea uxore Opheltē cognomento Archemorum genuit. Ceterum Admeto Pheris regnanti, Apollo mercede cōductus seruivit, quo tēpore Pelia filiā uxorem depōcebat. Pelias ab eo currū, à leone, & apro trahendū postulat: Ametus Apollinis ope leonē, & aprū iūctos ad regē perduxit: & Alcestin capit, qui cū in nuptijs de more sacra faceret, Diana immola-

re oblitus, aperto thalamo, magnū draconū globum inuenit. Cui tū Apollo numinis irā placandam esse monuit: & à Parcis deinde depoposcit, ut, cum Admetus in humanis esse desiturus esset, tū mortis periculum euaderet, si quis pro eo siue pater, siue mater, aut uxor mortem ultro subierint. Post, ubi illi moriendi dies aduenit, parentes pro filio è vita migrare noluerunt, Alceſtis autem pro marito suo mori non dubitauit, & eam Proserpina rursus in vitam remisit: sed, ut quibusdam placet Hercules commissa cum Plutone, pugna ad superas auras reduxit.

Iason autem Æſone, Crethei, & Polymedes Autolyçi filio natus ſolcum urbem habitabat. Pelias Iolci post Cretheum regnauit: cui de regni ſucceſſoro ſcitantireſpondit Apollo, qui alterum pedē duntaxat calceatum habeat, cauendum eſſe, primò cum id genus oraculi minimè intellexiſſet, paulò poſt reipſa percepit. Nam, cum in littore Neptuno immolaret, tum permultos, tum etiam Iasonem eò accerſiuit. Is verò, quòd rei ruſtica deſiderio teneretur, ruri agens ad eadem ſacra properauit: & Anaurum amnem traiciens, alterum in amnis alueo amiſit calceum. Id ubi Pelias vidit, oraculum memoria repetens, propius eum accedit, rogatq; Quidnam habens poteſtatem, feciſſet, quando ſibi ex oraculo pradiçtum fuerat, à ciuium aliquo mortem ſibi illatum iri. Hic autem ſiue forte quadā ſuperuenit, ſiue Iunonis ira, ut Medea malū ueniret.

C 4 Pelia,

Pelia, quippe qui Iunonem nullo dignabatur honore: pellem velleris aurei, ut ille afferret, imperarem respondit Iason, quòd ubi Pelias audiuit, Iasonem ad pellem eiusmodi ire statim praecepit. Hac autem in Colchis suspensa è quercu in Martis lucco visebatur: ac sub insomnis draconis custodia asseruabatur. Ad hanc igitur missus, Iason Argum Phrixi inuitauit. At is Minerva consilio nauim remorum quinquaginta constituit, eamq; à fabri nomine Argo appellauit: ad cuius proram, tabulam vocalem è fago Dodonidis silua accomodauit. Naui itaque confecta, Iasonem scitantem oraculum Deus ad velaturam faciendam cohortatur, qui iam totius Graeciae optimum quemq; in unum congregarat, quorũ nomina haec sunt. Typhys Hagny filius, cui nauis gubernaculum delegatum fuit. Orpheus Oeagri. Zetes, & Calais Borea filij. Castor, & Pollux Iouis. Telamon, ac Peleus Aeci. Hercules Iouis. Aegi Theseus. Idas, & Lynceus. Apharei. Amphiaræus Oiclei. Caneï Coronus. Palamon Volcani: Aetoliæ. Cepheus Alei: Laertes Arcefij. Autolycus Mercurij. Atalanta Schænei, Menætiæ Aëtoris. Aëtor Hippasij. Admetus Pheretis. Acastus Peliae. Eurystus Mercurij. Meleager Oenei. Ancaus Lycurgi. Euphemus Neptuni. Pæas Thaumaci. Butes Teleontis. Phanus, & Staphylus Dionysij. Erginus Neptuni. Perichymenus, Nelei. Augeas Heli. Iphycus Thestij. Argus Phrixi. Euryalus Mecistei. Penelus Hippalmi.

Leitus

Leitus Alectoris. Iritus Nauboli. Aſcalaphus, & Almenus Martis. Aſterius Comata. Polyphemus Elata. Hi igitur nauarcho Iaſone euecti in Lemnum appellant.

Hac inſula tum viris omnibus orbata Hyppſipyles Thoantis filia imperio regebatur, cuius rei cauſam hęc fuiſſe legimus: Lemnia mulieres Venerem nihili faciebant, qua ea de cauſſa teterrimum illis graueolentia virus iniecit. Et viri è Thracia Lemno proxima abductas captiuas ancillas ſubigebāt. Tum Lemnia quòd à coniugibus ſpernerentur non modo patres ipſos, ſed & viros, ſuum quaq; ingularunt, una tamen omnium Hyppſipyle Thoantem patrem abſconditum, ſeruauit illa ſum. Mox Argonauta in Lemnum, qua tum à mulieribus tenebatur: appulſi, illis admſcentur. Hyppſipyle vero ab Iaſone compreſſa Euneum, ac Nebrophonum liberos gignit. A Lemno deinde ad Doliones, quibus tunc Cyzicus imperabat, perueniunt. Hic eos benigniſſimè excepit. Qui noctu illinc auecti: reſtantium ventorum impetu noctu neſciꝝ rursus Doliones appulerunt. Qui, dum finitimorum pelaſgicorum hoſtium copias eſſe arbitrarentur (cōtinenter enim cum finitimis bellum gerebant) pugnam per noctem conſerunt ignari aduerſus ignaros. Caſis itaque Dolionū pleriſq; & Rege Cyzico, Argonauta, ubi per diem rem cognouerunt, multis cum lacrymis ac detonſo ſibi capillo, Cyzicum magnificè tumularunt, quo factò abiire: nec longo poſt tempo

re in Mysiam deueniunt. Hic Herculem cum Polyphemo reliquerunt. Quoniam Hylas Thiodamæus filius, & Herculis amasius aquatum emissus ob eximiam ipsius forma præstantiam à nymphis raptus est. Et Polyphemus, cum illum reclamantem audisset, nudato ense à latronibus abduci putans, persecutus est, idq; Herculi obuiam facto indicat. Interea vero dum puerum Hylam uterque perquirunt naui vento raptæ deserti sunt. Mox Polyphemus condita in Mysia ab se vrbs Cio regni sedem ibi collocauit. Verum Hercules Argos remeauit, quem Herodotus neque iam tum statim nauigasse sed apud Omphalem seruitutem seruasse affirmat, Pherecydes autem illum in Aphetis Thessaliæ vrbe relictum fuisse refert: propterea quod Argo cuiusce grauitatem perferre haud quaquam posse dictitabat: Atqui Demaretes ipsum in Colchos vsque nauigasse tradidit: Dionysius Hercule & Argonautarum ducem fuisse recensuit. Inde à Mysia in Bebrycum terram contendisse scribitur, vbi Amycus Neptuni, ac Bithynidis filius regnabat, is Amycus cum viribus egregijs polleret, qui in sua regna veniret: secum castribus contendere cogebat, & denictos ita perdebat.

Tum igitur inuectus in nauim Argo, præstantissimum quemq; in pugilatus certamen prouocabat. Pollux cum eo se pugnaturum esse pollicitus, percusso illius cubito hominem interfecit. Inde cū Bebryces in Pollucem impetum fecissent, abreptis
armis

armis viri fortissimi, eorum plerosq³ in fugam a-
ctos obtruncant. Hinc autem aucti Salmydessum,
qua Thracia vrbs est, ubi vates Phineus oculorum
luce orbatus, habitabat, deenerunt. Hunc alij A-
genoris filium esse ferunt, alij verò Neptuni, eumq³
excacatum fuisse produnt à Dijs alij, quod futura
mortalibus prædiceret: nonnulli vero à Borea, &
Argonantis, quod à nouerca inductus filios suos
oculorum luce priuasset. Nec desunt, qui à Nep-
tuno id factum dicant, propterea quod Phrixii fi-
lijs à Colchis in Graciam, navigationem significas-
set. Ad hac etiam Dij Harpyias in illum immi-
serunt: Ea vero alatum sunt animantium genus.
Quæ ubi Phineo paratam esse mensam intueban-
tur, à calo deuolitantes maiorem ferculorum par-
tem abripiebant: ac reliqua perpauca, & ea qui-
dem tam graui odore fœdata remanebant, ut per
ferri minimè possent. Hic igitur Argonautis, quæ
ad navigationem suam spectarent, iam iam propo-
sitis, commodum inquit de navigatione tum mi-
hi verba faciat, simulac me ab Harpyiarum
iniuria, liberaueritis: Tum hi Phineo mensam
sternunt, in qua simulac edulia apposita erant:
en repente Harpyia vastum clangorem funden-
tes deuolant, & esculenta diripiunt.

Id vero ubi viderunt. Aquilonis filij Zetes, &
Calais alati iuuenes nudatis ensib³. illas per æ-
rem insequuntur. Ceterum planè Harpyijs Bo-
rea filiorum manibus tum moriendum erat: sed &

Borea

Borea filijs iam tum quoque, cum insectarentur, & eas minimè adepti fuissent, erat pereundum. Cum itaque pueri persequerentur Harpyias, earum altera ad Peloponnesum in amnem Tigrem decidit: qui nunc ab illa nominatur Harpys. Hanc autem alij Nicothoen, alij vero, Ellopum: sunt, qui alteram Ocypetem nominent, alij, Ocythoen. At Hesiodus eam Ocypodem nuncupat. Hec itaque per Propontidem fugiens ad Echinadas insulas usque peruasit. Ea nunc ab illa Strophades appellantur, Quippe qua cum ad eas pervenisset, iter conuertit: qua ubi litus attigisset, præ labore cum persequenti desidit. Verum Apollonius in Argonauticis ad Strophadas insulas usque Borea filios, Harpyiarum insectationem tenuisse refert: neque mali quidquam passas fuisse, quod iureiurando, nihil post illa in Phineum iniuriarum amplius se illaturas promiserunt. Liberatus igitur Phineus Harpyiarum pœnis reliquam Argonautis navigationem explanavit: necnon illos Symplegadum scopulorum discriminis admonuit. Eas vero ingentes fuisse memorant, quæ cum ventorum impetu agitata vicissim concurrerant, maris transitum præpediebant. Magna insuper ab ipsis nebula vis, ac magnus item strepitus excitabatur, ut ne volatilibus quidem per eas transvolare liceret. Columbam itaque per Symplegadas medias ipsis mittendam præcepit, quam, si incolumem transuolasse videant, per eas transire non dubitarent, si vero illa interisset, nullis inter petras viribus

viribus transire conarentur. Quæ cum accepissent soluta nani discedunt, & cum proximè Symplegadas peruenissent de prora columbâ dimittunt, quæ cum per medium concurrentium scopulorum impetum volitaret, summam caudam Symplegades coeñtes deterferunt. Observato igitur scopulorū recessu, acerrimo remigationis certamine, Iunone opitulante summa tamen puppis parte mutilata incolumes traiecerunt. Itaque Symplegadas ab eo tempore immota permanserunt. Nam post huiusce navis trāsmiſsionem eas fore omnino stabiles numina decreuerant. Inde vero Argonautæ ad Mariandynos peruenerunt: ubi ab Lyco Rege summa cum benignitate excipiuntur. Hic Idmon vates ab apro percussus decessit. Tiphys hic etiam moritur, & Ancæus nauim se gubernaturum pollicetur.

Dein præteruecti Thermodontem, Caucasumq̃, ad Phasim amnem venerunt. Hic terra Colchica flumen esse perhibetur. Naui in portum delata, ad Aecten contendit Iason, cui, quæ sibi à Pelia imperata essent, enarrat, illum ad vellus aureum reddendum, cohortatur, quod se redditurum Aectes pollicetur, si solus arripides tauros sub iugum miserit, Hi autem duo erant, & feri, ac mira magnitudinis, Volcani munere concessi: Qui æreis præditi pedibus ignem ore spirabant. Ad hæc ipsi, ubi hosce iugo iūxisset, ut Draconis dentes sereret, imperat, quippe qui à Minerva dono acceptos dimidiam eorum, quos antea Thebis Cadmus partem seuerat, secum

Iason

Iason habebat. Ambigentem itaque Iasonē, quam arte tauros subiugaret, Medea ardentissimè deperire incepit: Hac erat Aeeta filia ex Iolyia Oceano genita, veneficijs, & cantionibus insignis. Quae verita, ne Iason à taurois perderetur, clam patre sociam ipsi se fore ad eos perdomandos, atque etiam vellus aureum, si se uxorem ducturum, & in Graciam simul, nauigantem peruecturum iuret, pollicetur. Id ubi praestiturū se iuravit Iason, pharmacum, quae tauros sub iugum mitteret, dedit: eoq; clypeum, hastamq;, ac membra corporis sui inungere praecepit. Hoc enim delibutum unum duntaxat inquit illa, diem, nulla neque ignis, neque ferri violentia lasum iri asserebat, sed & illi indicauit, ut è satis dentibus viri terra orituri essent, & armati quidem in ipsum incursuri. Quos statim quam frequentes spectarit, inter eos eminus lapides conijceret. Postea vero, quam ea de re, inter se pugnam commiserint, tum illos interimat. Sic itaque instructus Iason, & pharmaco inunctus in templi lucum penetrat, tauros perquirat, quos multa cum flammis vi irrumperes, edomuit. Satis deinde dentibus armati è terra viri profiliere. Tum Iason, ubi plures esse vidit, coniectis inter eos occultè lapidibus pugnantes inter se adortus occidit. Porro perdomitis taurois, tantum abest, ut vellus aureum ex pacti, & conuenti formula tradat Aeetes, sed & Argo nauim inflammare voluerit: nec non cum ea nautas ad unum omnes occidi studuerit. Quod
ubi

Vbi Medea rescivit, ad Iasonem ire antevertit, eumq; per noctem ad pellem deduxit, & draconem custodem veneficijs aggressa soporavit: inde sumpto vellere, cum Iasone in nauim Argo se contulit eam vero Absyrtus frater consequebatur: Ast hi noctu cum hisce anebuntur. Ceterum Aeetes cognita Medea audacia ad nauim persequendam accingitur, quem vbi Medea in proxima venisse videt, fratrem iugulat, ac eius membra articulatim diuidit, eaq; in profundum iacit: Aeetes autem filij membris colligendis occupatus filiam persequi desijt. Quocirca conuerso itinere seruatos pueri artus sepelit, eiq; loco ab illius dissectis membris Tomis nomen fecit. Multos deinde Colchorum ad Argo nauim perquirendam emisit, & nisi Medea captam ad se retrahant, id illos supplicij, quod Medea subitura esset, duros comminatur. Tum ij alius aliò diffusi in perquirendis Argonautis occupantur, Eridanum amnem iam prateruentibus. At Iupiter ob Absyrti cadem iratus, ingenti immissa tempestate, Argonautis errores inicit: ac dum secus Absyrtidas insulas nauigant. Argo nauis eos alloquitur his verbis: Iouis iram nunquam antea destitutam esse, quam in Ausoniam profecti Absyrti necis ergò à Circe fuerint expiati. Hi autem Libya, Galliaq; littora prateruecti, & per Sardinia pelagus delati Hetruriam legunt. Inde ad Eacam contendunt vbi à Circe expiantur. Qui cum circa Sirenas nauigarent, Orpheus, quòd contrariam

trariam occineret cantionem, Argonautas inhibuit. Verum solus omnium Butes ad eas enatauit, quem raptum, Venus ad Lilybaeum habitatum relegauit. Dehinc à Sirenibus nauim Charibdis excepit, Scylla^q, & errantia saxa, è quibus ingens flammarum vis, ac fumus eructari videbatur. Atqui per ea Thetis cum Nereidibus Innonis monitu incolumè nauim transuexit, Siciliam itaque praeteruecti, ubi Solis boves inerant, in Corcyra Phaeacum insulam appellunt, ubi Rex Alcinoos imperabat. Porro cum Colchici Argonautum nusquam inueniunt, horum alij Phaeacum montes incolendos occupant, alij ad maritima delati Absyrtidas insulas extruxerunt. Nonnulli autem ad Phaeacas ierunt, ac nauim Argo tandem deprehendunt. Medeam^q ab Alcinoos reposcunt. Tum ille, si iam, inquit, uxor Iasoni copulata sit, eam illis se non datum, at si, nondum virum passa sit, patri remissurum, ait. Verum enimvero Alcinoos coniux Arete anteuertens Iasoni Medeam coniugauit. Hinc igitur Colchici cum Phaeacibus simul habitare statuerunt. Argonauta vero cum Medea in altum auehuntur: qui cum noctu nauigarent, in maximam inciderunt tempestatem. Inter hac Apollo Menoetium impetens secundum iugulum sagitta percussit, eum^q in mare deturbanit. Hi vero cum proximam insulam conspiciunt, ad eam deueniunt, ac praeter spem ostentatum portum ingressi Anaphen nominarunt ubi Apollini Aegleam aram statuunt, ibiq³ peractis de mo-

de more sacrificijs, epulati sunt, *Qua* vero ab *Arete* duodecim ancilla *Medea* dono iam data fuerāt, fortissimos illos viros per lusum sugillabant. Hinc & adhuc etiam vetus ea in sacris deridendi consuetudo mulieribus manet. Inde aucti in *Cretam* appellere prohibentur à *Talo*.

Hunc sanè alij ex *Chalci* arisve genere produnt, Sunt, qui à *Volcano Minoi* datum esse ferunt. Qui vir *Aeneus* fuit, idémque ab alijs *Taurus* appellatur. Huic autem venam unam à collo ad calcē pertinentem fuisse tradunt, atque in huiusce vena cute clauus aeneus affixus esse videbatur. Hic igitur *Talus* ter in die circum insulam currens, eam tuebatur. Quo circa iam tum *Argonauim* praeteruentem spectans, lapidibus impetebat. Demum *Medea* veneficijs circumuentus occubuit, siquidem, ut nonnulli memorant *Medea* poculis ad insaniam redactus excessit è vita, sed, ut alij, per immortalitatis pollicitationem, clauum illi *Medeam* extraxisse, omniq; ex eius corpore effuso sanguine ipsum obuisse narratur. Nec desunt, qui illū à *Pœāte* sagitta in calce vulneratum interuisse tradunt. Noctem autem unā illic non amplius morati *Argonautae* ad *Aeginam* aquatum contendunt, ubi de aqua pugna conferitur inter eos, inde vero per *Eubœam*, *Locridem*que nauigantes in *Iolcū*, quarto demum mense post initam velleris aurei expeditionem, perueniunt. Verùm *Pelias*, quod *Argonautarum* redditum hand equo animo ferret de
D *Acsone*

Æsone obtruncando cogitavit. Hic autem dum sibi ipsi mortem conscissere querit, immolati tauri sanguinem intrepide hausit, & interijt. Atqui Iasonis mater, Peliam, execrata, relicto filio parvulo, velut ad bellum antesignano, vitam suspendio finit. Deinde Pelias & relictum ab ea filium ingulavit. Interea redit Iason, ac vellus aureum Pelia dedit. Qui, cum de iniurijs, quibus erat affectus, alienum sibi cum eo expostulandi tempus foret, occasionem expectandam esse censuit. Proinde sumptis secum lectissimis heroibus in Isthmum navigavit, ac navim Neptuno dedicavit. Inde Medeam monet, ut rationem ineat, qua Pelias illi tot iniuriarum pœnas luat. Tum illa Pelia regiam ingressa: regis filias Asteropeam nempe, & Antinoë ad patrem necandum, elixandumq₃ suasu inducit suo, atque eundem in vitam mox ætate iuvenem suis se beneficijs revocaturam esse pollicetur, Idq₃, ut facilius credi possit, arietem in frustra dissectum elixatumq₃ agnum reddidit. Tum illi credula, patrem occidunt, membratimq₃ concisum elixant. Acastus autem unà cum Iolciensibus patrem sepelivit: Iasonemq₃, & Medeam Iolco eiecit. Hinc illi Corinthum commigrant: ubi decennium totum fortunatè transfegerunt. Inde cum Glaucen Creon Corinthiorum Rex filiam Iasoni despondisset, eam dimissa Medea, in matrimonium duxit. Tum illa, quos Iason Deos iurasset, obtestata, ingratumq₃ illius in ipsam animum, subinde detestata, uxori qui-

quidem pepalum venenis infectum misit, quem simulac illa sibi induit, cum adiutore patre valido igne correpta conflagrauit. Medea insuper quos, ex Iasone filios habebat, Mermerum nepem, ac Phereetem trucidauit, & sumptum ab Sole alatorum draconum currum conscendit, in eoq; profugit Athenas, qua in fuga, ut quidam ferunt, filios infantes adhuc, supplices ante Acræ Iunonis aram constitutos omisit: quos surgere iussos Corinthij multis vulneribus contrucidarunt. At Medea, qua conuolarat Athenas, mox ibi Egeo nupta filium, cui Medo nomen fuit, gignit. Postea vero, cum Theseo comparasset insidias, Athenis in fugam acta cum Medo filio eicitur. Qui magnum apud Barbaros imperium consecutus, subiectam sibi prouinciam uniuersam Mediam vocari voluit: & bellum contra Indos inferens vitam cum morte commutauit. Sed Medea nulli suorum agnita ad Colchos remeauit, qua cum Aetem patrem Persei fratris dolo ab regia sede eiectum inuenisset, illi regnum recuperauit.

D 2 APOLLO-

APOLLODORII ATHE-

NIENSIS GRAMMATICI

Bibliothecæ, siue de Deor. ori-
gine, Liber I I.

Benedicto Ægio Spoletino Interprete.

*Quoniam vero Deucalionis genus, ac so-
bolem enarrauimus, Inachi deinceps
explicemus. Inachus igitur ex Ocea-
no, & Tethye procreatur, à quo Ina-
chus Arginorum flumen nominatus est. Huius,
& Melissæ Oceani filia Phoroneus, ac Aegialeus
filij fuerunt. Aegialeus tametsi nulla de se prole re-
lictæ sit extinctus, Aegialeam tamē ab eo, cui præ-
fuerat regioni, dictam fuisse terrā legimus. Atqui
Phoroneus terra, cui postea nomen fuit Pelopon-
neso, totius imperio potitus, ex Laodice nymphea,
Apin, & Nioben procreauit. Apis itaque commu-
tato in dominandi libidinem regno, vi cuncta gerēs
ac planē tyrannica manu administrans Pelopon-
nesum Apiam suo de nomine vocari iussit. Is de-
mum Thelxionis, ac Telchinis insidijs proditus si-
ne liberis excessit è vita, & relatus inter deos Sara-
pis appellatus est. De Niobe autem, & Ione, quam
primam mortaliū Iupiter inuit, Argus natus est.
Sed Acusilai testimonio ex eo Pelasgus etiam natus
esse dicitur, à quo Peloponneso Pelasgia nomē fuit
impositum. At Hesiodus Pelasgum fuisse indigenā
refert*

refert. Sed hac de re nos alibi rursus dicturi sumus.

Argus itaque simul ac à Phorone regnum accepit, Pelopōnesum à se Argos dici imperavit: qui postea ducta uxore Euadne Strymonis, ac Neera filia. Iasum, Piranthum, Epidaurum, & Criasum genuit, qui postea regno successit. Ex Iaso autē nascitur Agenor, ex quo Argus Panoptes ortus est: hunc toto corpore oculatum fuisse legimus. Hic enim viribus præstans, sublato qui Arcadiā deuastrabat, tauro, eius sese corio circūtexit. Adhuc Satyrū: qui Arcadibus vim inferebat, eorumq; pecora abigebat, fortiter pugnans interfecit. Quinetiam Echidnam, quā Tartari, ac Terræ filiam dicunt, qua viatores corripiebat, dormientem nactus interimit, idemq; sublati cadis auctoribus, Apidis interitum vultus est.

Argi vero, & Ismenes Asopi filia Iasus est filius: ex quo Ionem ortam esse tradunt. At Castor, qui de temporum ignoratione conscripsit: necnon complures tragœdiarum scriptores, Ionem Inachi filiam esse perhibent. Hesiodus, & Acusilaus eam Pirenis filiam esse narrant, quā Iunonis sacerdotio decoratam Iupiter vitiauit, à quo cum violatā fuisse puellam hanc Iuno comperisset, in bucūlam candidam transformauit, cum qua Iupiter se concubuisse abiurauit. Quare Hesiodus inquit, amantium insurandum irritum esse, neque ad deorum iram quidquam pertinere. Iuno interim vaccā ab

Ione depoposcit, acceptamq; Argo Panopta custo-
diendam dedit. Hanc autem Asclepiades Are-
storis, Pherecydes vero Inachi, sicut Cercops Argi,
& Ismenes, qua Asopi fuit, filiam scribunt: sed Acn-
silans è Pirene, ut dictum antea fuit, ortam esse re-
fert. Hic eam ad oleam, qua in Mycenao luco erat
alligabat. Cum verò Iupiter eam Mercurio, ut fur-
tim abduceret, imperasset, idq; ab Hierace dete-
ctum fuisset, neque calari amplius posset: lapide per-
cussus Argum peremit. Hinc itaque Mercu-
rius Argiphontes cognomētum accepit. Iuno de-
mum bouem æstro concitauit. Quo factò ea pri-
ma in sinum ab se Ionium appellatum, penetrauit.
Mox per Illyridem progressa Hemum transcen-
dit, ac per ea tempora traiectum Thracium nomi-
natum, ab illa deinde Bosporum dictum, tranauit.
Inde, cum in Scythiam penetrasset, & Cimme-
riam terram, cumq; per continentis multum, deer-
rasset, multa q; Europa maria, atque Asia plura
tranasset, in Ægyptum tandem peruenit: ubi
pristina forma recepta ad Nili fluentia Epaphum
peperit. Hunc Iuno, Curetes ut alicubi pue-
rum occulerent, precibus impetrauit. Quod fa-
ctum ubi Iupiter rescivit, Curetas occidit. Io in-
terim ad filium, sese vestigandum accingit. Qua
cum Syriam propè vniuersam peruagata esset,
quod illic Bybliorum Regis uxor filium educari
significabatur, & tandem Epapho inuento in
Ægyptum remeant, ac Telegono, qui tum Æ-
gyptio-

gyptiorum imperium administrabat, nupsit. Hic ipsa Cereri, quam *Iſin* vocarunt *Aegyptij*, statuam collocavit. Et *Ionem* quoque *Isidem* appellarunt.

Epaphus autem *Aegyptijs* imperās *Memphin* *Nili* filiam sibi coniugavit: deq^{ue} uxoris nomine cōditam urbem, *Memphin* nominavit, ex eaq^{ue} *Libyam* filiam procreavit, à qua & pars una terrarum *Libya* vocitata est.

Ceterum ex *Libya*, *Neptunoq^{ue}* gemini *Agenor*, ac *Belus* oriuntur. *Agenor* itaque in *Phœnicem* profectus, & inibi regni sedem constituit: ubi, & magna sobolis auctor exitit: quare de eo in praesentia dicere supersedebimus. At *Belus*, quod ex *Aegypto* minimè discessisset: *Aegypti* regnum consequitur: atque *Anchinoen* *Nili* filiam duxit uxorem, de qua sibi filios geminos procreavit *Aegyptū* nempe, ac *Danaum*, sed & *Euripidis* testimonio *Cepheum*, *Phineumq^{ue}* etiam liberos habuit. Igitur *Danaum* *Belus* ad *Libyam* incolendam, *Aegyptumq^{ue}*, ad *Arabiam* habitādam misit. Qui, cum deuaſtasset *Melampodum* terram, eam *Aegypti* nomine appellari de seipso voluit. Porro & *Aegypto* è pluribus coniugibus filij mares quinquaginta gignuntur. At fratri *Danao* filia totidem. Qui cum de regno inter se contenderent, *Danaus* *Aegypti* filios prater unum, aut alterum filiarum suarum opera necavit, nā ex oraculo cadē sibi ab eorū uno imminere acceperat, metu perculsus *Minervae*

consilio nauim nominatam ab eo de filiarū suarum numero πεντηκόντορον quasi dixeris quinquagintiremen primus fabrefecit, in qua filiab. impositis au fugit. Inde in Rhodum appellens Minerva Lindia statuam dedicauit. Hinc & Argos se contulit, & huic regnum tradit Helanor, qui tum Argis regnabat (at ipse eius regionis potitus suo ipsius nomine incolas. Danaos appellauit) sed quod ea regio aquarum caritate laborabat, ex quo Neptunus iratus Inacho fontes siccauerat, quod eam Minerva terram esse testatus est, filias suas interim aquatum emisit. Harū una Amymone aquā disquirens, telum in ceruum iacit, ac Satyrum dormitantem offendit: Quare ille somno expergescit, puella in eū de miro desiderio capitur. At Neptuni superuentu Satyrus se dedit in fugam. Amymone autem cum illo cōcubuit eiq, Neptunus Lernaos fontes indicauit. Porro Ægypti filij Argos profecti ut mutuam inter se similitatem compescerent, sese cohortantur, & Danaï filias sibi in matrimonium dari obsecrant. Tum Danaus, simul, quod parum crederet eorū pollicitationibus, simul quod fugæ, exiliq, sui reminisceretur iniuria, nuptias pactus sortito puellas distribuere cœpit. Hypermnestram igitur natarum maximam Lynceo, & Gorgophonem Proteo selegit. Hos enim ex coniuge Regina Argyphia Ægyptus extulerat. Inde suam quisque sortiti sunt.

Busris quidem, & Enceladus, Lycusq, ac Daiphron

phron, Automaten, Amymonem, Aganen, Scaam,
 Danao ex Europa Regia matrona satus ducunt.
 At ex Elephantide orta fuerunt, Gorgophone, atq;
 Hypermnestra, sed Lynceus Calycem sortitus est.
 At Ister Hippodamiam, Chalcodon Rhodiam,
 Agenor Cleopatram, Asteriam Chatum, Hippo-
 damiam Diacorystes, Alcis Glaucen, Alcmenon
 Hippomedusam, Hippothous Gorgen, Iphimedu-
 sam Euchenor, Rhoden Hippolytus Hi: decem ex
 Arabia uxore geniti sunt. Sed puella ex Huma-
 dryadibus nymphis, alia ex Atlantea, alia ex Phoe-
 be nata sunt, Agaptolema Pirene, Cercestis Dorio-
 ni, Eurydamanti Pharte, Agio Mnestra, Euhip-
 pe Argio, Anexibia Archelao, Menacho Nelo ob-
 uenerunt: hi septem è Phoenissa coniuge orti sunt:
 at puella, quæ Ethiopides erant, quod cognomi-
 nis essent Mæphidi haud quaquam sortito inter se
 copulari voluerunt. Nam ex Tyria nati matre Cli-
 tus Cliten, Sthenelus Sthenelen, Chrysippus, Chry-
 sippen duxit. Atque ex Caliande, & Naide nym-
 pha, filij duodecim nati erant, cum totidem Poly-
 ron's Naidis filiabus. illorum hæc sunt nomina: Eu-
 rylochus, Phantes, Peristhenes, Hermus, Dryas,
 Potamon, Cisseus, Lixus, Imbrus, Bromius, Poly-
 etor, Chthonius. Ha vero sunt ex nympa natae Au-
 tonoe, Theano, Electra, Cleopatra, Eurydice, Glau-
 cippe, Anthelea, Cleodora, Euippe, Erato, Stygne,
 Bryce. Qui vero de Gorgonibus Aegypto nati
 sunt, eas, quæ de Pieria genitæ fuerunt, sortiti du-
 xerunt

xerunt. Nam Periphanti obtigit Aëta, Oeneo Podarce, Aëgypto Dioxippe, Menalce Adyte, Ocypete Lampo, Pylarge Jamom. Octo autem nominissimi sunt, Idas, qui Hippodicen: Daiphron, qui Adianten duxit ex Herse matre natus: Pandiō, qui Callidicen: Arbelus, qui Oemen: Hyperbius, qui Celeno: Hippocorystes, qui Hyperipten sibi coniugarunt. Hi ex Hephaestine oriuntur: at puella matre Crinone fuerunt. Post, ubi suam quisque sortitus, coniugem duxerunt, acceptos in conuiuiū cūctos Danai filia datis à patre pugionib. somno sepultos, suum quæq, sponsum occidūt, una tamē modo excepta Hypermnestra. Hac. n. sola Lynceum, quod eius virginitatem abstinuisset, incolumē asseruauit. Quamobrem hanc Danaus coniectā in vinculis custodiri iubet. Reliquæ Danai filie præfecta sponсорum capita in Lerna defoderunt, corpora vero ante urbem deplorata sepelienda curauerunt. Has autem Minerva, Mercuriusq, Iouis imperio expiarūt. Demum postea Danaus Hypermnestrā Lynceo in matrimonium copulauit, ceteras in gymnicum certamen productas victoribus habendas dedit. Amymone Neptuni semine pragnans Nauplium peperit. Hic quod longæuue esset, mare nauigans morientium casum permolestè ferebat. Sed & ipsi tandem aliquando obisse contigit, vel eo mortis genere, quo alios defungi maestissimè conspicio bat. Verū antequam è vita decessit, ut Tragico- rum auctoritate comprobatur, Clymenem Atrei filiam

liam sibi uxorem coniugari placuit. Qui vero Reditus conscripsit, Philyran dixisse ait. Cercopis autem testimonio Hesionem cepit. De qua Palameden, Oeacem, Nausimedontem gignit.

Lyncæus autem, qui post Danaum Argis dominatus est, ex Hypermnestra quidem, Abantem filium genuit, ex quo & Ocalea coniuge Mantineæ filia, gemini procreantur Acrisius, ac Prætus, qui cum in utero matris adhuc essent, inter se dissidere cœperunt. Ubi vero per ætatem potuere de regno certare non dubitarunt. Hiq; belligerantes primi clypeos inuenerunt. Inde victor Acrisius Prætum Argis exegit: qui ad Iobatam in Lyciam peruenit, sed, ut alij produnt, ad Amphianactem confugit, cuius etiam filiam ducit. Homerus autem Anteam dicit: At si tragædiarū scriptoribus fidem habemus, Sthenobœam. Hunc demum socer cum Lyciorum copijs reduxit, ac Tirynthem occupauit, quā ipsius gratia Cyclopes mœnibus cinxerunt, atque in partem assumpti Argiuam terram propè uniuersam coluerūt. Sic Acrisius Argis imperat: & Prætus Tirynthe. Ad hac Acrisius ex Eurydice Lacedæmonis filia Danaë gignit. Prætus vero de Sthenobœa Lysippē, Iphinoenq; & Iphianassam, quæ cum adultæ iâ ætatis essent, in insaniam cōciderūt, quòd, ut Hesiodus inquit, Dionysij ferias minimè receperunt. At Acusilai sententia, quòd Iunonis simulachrū nihili fecerunt, Sic itaque furore percitata per omnē Argiuorū terrā deerrabāt. Inde iterum

rum in Arcadiã, ac Peloponnesum reuerſa nullo nõ
 dedecore labefacta & per deſerta diſcurrebant. Me-
 lampus autem Amythaonis filius, & Idomenes, qua
 fuit Abantis, vaticinandi cognitione inſignis, &
 qui potionandi, expurgandiq; rationem primus in-
 uenerat, ſe virginibus ſanitatẽ reſtituturum pol-
 licetur: ſi tertiam regni partem accipiat. Proetus
 tanta mercede deterritus, filiarum cura minimẽ
 aſſentitur. Quocirca virgines longẽ maiori veſa-
 nia concitantur, immò vero etiam illarum veluti
 contagione offenſæ reliquæ mulieros cum virgini-
 bus ſimul furere, etenim deſertis proprijs adibus in
 ſuos ipſarum filios deſueiebant, atque in deſerta ſe-
 ſe fugientes abdebant. Cũ vero id calamitatis ge-
 nus indies magis increſceret: poſtulatã mercedem
 Proetus Melampodi ultro conceſſit. Tum ille eas ſe-
 curaturum eſſe promittit, ſi regni tantũdem fratri
 ſuo Bianti attribuitur. Inter hæc Proetus veritus,
 ne, ſi filiarum cura longius protrahatur, mercedem
 ille peteret ampliorem, poſtulatũ aſſenſus, filias Me-
 lampodi curandas commiſit. Quare Melampus,
 adhibitis validiſſimis adoleſcẽtibus eiubilatum ſi-
 mul, & entheam quandam choream imitatus de
 montibus virgines ipſas in Sicyonem eſt uſque in-
 ſecutus. Hæc dum perſequeretur, Iphinoe natu ma-
 xima vitam cum morte commutauit. Reliquæ ve-
 ro repurgatæ veſania reſipuerũt: Harum demum,
 Melampodi vnã, & Bianti alterã Proetus in
 matrimonium collocauit: neque longo poſt tempore
 Mega-

*Megapenthē filium genuit. Ceterum Bellerophō
tes Glauci, qui Sisyphi fuit, cum per imprudentiam
Deliadē fratrem, siue, ut quidam ferunt. Pirenē,
aut, ut alij volunt, Alcimenē peremisset, ad Proe
tum Argos confugit ab eoq; expiatur. Mox autem
cū illius amore Sthenobæa, quæ & Antea diceba
tur, deperisset, submisit, qui illum de concubitu in
terpellaret, qui, cum mulieris libidini minimè con
sensisset: Sthenobæa Præto Bellerophontem quasi
ti concubitus insimulauit. Prætus uxori creditus
dat illi ad Iobatem litteras huiusce, argumenti: Vt
Bellerophontem curaret occidendum. At Iobates
re cognita illi ut ad Chimæram extinguendam
iret, imperauit. Siquidē ita iuuenem à fera perditū
iri arbitrabatur, quando ea non vnius modo, sed ne
multorum quidem viribus facile perdomari pote
rat. Nam prima in parte leo, postrema draco, me
dia vero capra esse videbatur, quæ flammæ euome
bat, ac proxima quæq; disperdebat, pecoraq; infi
ciebat. Hæc. n. trium belluarū viribus sub una dun
taxat natura communita erat. Aiunt hanc ipsam
Chimæram ex Homeri testimonio Amisodari curā
enutritam fuisse, natamq; ex Typhone, et Echidna
id, quod Hesiodi carminibus comprobari legitur.
Conscenso igitur Pegaso, quē ex Medusa, ac Nep
tuno satum, & aligerum habebat Bellerophontes,
sublatus in altum, ex eo Chimæram sagittis impete
bat. Quæ demum peracta pugna Iobates eundem
in Solymos pugnaturum misit, ubi & id feliciter
exegit*

exegit, ad Amazonas expugnandas proficisci imperavit, Quibus item deuictis collectam Lyciorū inuentū, quae ceteris praecllere videretur, in insidijs cōsidere iubet, atque ita Bellerophontē occidi praecipit. Vbi autem & hosce ad unum omnes ab eo casos accepit, admiratus iuuenis praestantiam, Iobates litteras illi Proeti ostendit. Inde, ut secum maneret, rogauit: Eiq³ Philonoem filiam uxore dedit. Quidemum, cum fato concessisset, Bellerophontem generum suum regni successorem instituit.

Interim Acrisio de maribus filijs oraculum sciscitanti, numen respōdit, puerum de filia oriturum esse, qui auo necem illaturus esset. Id igitur Acrisius pertimescens eneo sub terra cubiculo constructo, inclusam Danaē custodiri iubet. Hanc, ut nonnulli tradunt, vitauit Proetus: unde inter se orta cōtentio est: sed aliorum testimonio proditur: Iouem in aureum imbrem transmutatum per impluuium in Danaes sinum delapsum cum ea concubuisse: mox ubi Perseum de filia natum esse cognouit Acrisius ab Ioue compressam filiam minime credens, eam una cum filio in arca lignea conclusam in mare deiecit: quae cum in Seriphum insulam delata fuisset: Dictys desumptum puerum educauit. Ceterum Polydectes vterinus Dictyis frater, Sexiphi Rex, Danaes amore correptus, cum ea (Perseus. n. in virilem aetatem peruenerat) potiri nequiret, amicos, quibuscum & Perseum etiam conuocat, ijsq³ ob Hippodamia Oenomai filia nuptiae erant se celebra-

celebraturum edicit. Cui tum Persens: *quanam inquit in re conficies eranium?* equo Polydeestes respondet. Atqui Persens, Gorgonis, ego inquit, capite. Tum Rex, contra nihil subiecit. Mox vero, ab alijs equos exposcit, sed, quòd equum à Perseo habere non posset, pro symbola Gorgonis caput illi, ut afferret, imperavit. Tum Persens Mercurij, ac Minervæ ductu Phorci filias adiit, Ento, Pemphredo, & Dino. Hæ fuere Ceti^q, & Phorci nata. Gorgonum sorores ab ortu ipso statim anus factæ, unòque tres oculo, & dente uno prædita, quibus, & vicissim inter se utebantur. Hæc, ubi potitus est Persens, reposcentibus illis, se redditurum pollicetur, si, quæ ad Nymphas, ipsa duceret, viam commonstrarent. Erant autem hisce Nymphis talaria, & cibisis, quam peram quidam esse putant. Id Pindarus, & Hesiodus in Clypeo, ubi de Perseo, sic ait.

Horrenda totas scapulas caput occupat ingens.

Gorgonis, idq, intra cibisin latet.

Nam cibisis, quòd inibi condantur indumentum, & cibaria, dicta esse videtur. Ad hæc Origi galeam, adhibuit. Restitutis itaque Phorcidibus & dente, & oculo, quod viam demonstrassent, ad Nymphas pervenit: Adeptus inde, quæ cupiebat humeris ante omnia perã induxit, ac pedibus talaria accommodavit, postremo galeam capiti imposuit. Hac igitur relictus, quoscunq, voluisset, ipse inuisus alijs,

alijs, peruidebat. Is, ubi à Mercurio adamantinā
harpem accepit, ad Oceanum deuolauit, hic Gorgo-
nas dormientes deprehendit.

His autem Euryala uni, Stheno alteri, tertiāq;
Medusa nomen fuit. In quibus solam Medusam
mortalem fuisse perhibent. Ad huiusce itaque ca-
put reportandum Perseus emissus fuit. Erant Gor-
gonibus capita squamosarum anguium spiris obsita
dentes præterea tanta magnitudinis, quanta suum
esse videntur. Ad hac manus aenea, & ala aurea,
quibus conuolabant, qua, quicumque obtuerentur,
eos in saxa omnes commutabant. Has demum Per-
seus somno sepultas adortus, cuius manus Pallas di-
rigebat, auersus oculis in arcum clypeum defixis,
per quem ipsam Gorgonis imaginem respiciebat,
Medusæ caput amputauit. Quo resecto Pegasus
alatus equus repente profiliuit, & Crysaor Gerione
pater. Hosce autem è Neptuno procreauit. Igitur
Perseus reposito suam intra peram Medusæ capite
recessit. Verum Gorgones ipsa somno excita Perseū
insectabantur, quem intueri ob Orci galeam mini-
mè poterant. Quòd ea Perseus contegebatur. Qui
cū in Æthiopiam peruolasset Cephei Regis filiā
Andromedam maris Ceto iam iam deuorandam
offendit: quoniam Cassiopea Cephei coniux de cor-
poris formæ præstantia, quod se omnium formosis-
simam iactitabat, Nereidas in certamen pronoca-
uit. Quamobrem ea sibi Nereidas iratas fecit.
Tum etiam Neptunus ira percitus Cephei regnū,
&

Et aquarum multitudine, ac Ceto immisso peruastauit.

Cepheus autē Ammonis oraculo monitus, tum demum tanta calamitati modum fore accepit, cum Cassiopea filiam Andromedam Ceto deuorādam proposuerit. Id igitur Cepheus Æthiopum vi compulsus, effecit, scopuloq; filiam alligauit. Quam conspicatus Perseus, & illius amore succensus, Cepheo sese Cetū ipsum interēpturum pollicetur, si filiam ab imminente periculo ereptam sibi in matrimoniū collocet: Pactis itaque inreiuando confirmatis, Perseus monstrum aggressus occidit, atque Andromedam soluit. Huic non ita multo post Phineus Cephei frater insidias parat, is qui primus iam coniunx designatus erat, verū id ubi rescituit Perseus cum coniuratis omnibus Phineum Medusa capite ostentato in saxa repēte conuertit. Itaque Perseus reuersus in Seriphum, matrem ad aras cū Dictye, ob Polydectis violentiam confugisse, deprehendit. Inde impetu facto aggressus Regē concurrentium amicorum auxilio fretum auersus Gorgonis caput ostendit, idq; quotquot aspexerunt, qualicunque quisque forma esset, in saxa commutatus est. Mox ubi Dictyn Seriphi Regem constituit, Mercurio talaria, peram, & galeam reddidit, & Gorgonis caput Minervæ dono dedit. Ea vero Mercurius omnia Nymphis restituit. Ceterum Pallas in medio clypeo Medusæ caput apposuit. Nec desunt qui Gorgonis caput à Minerva præcisum fuisse dicant.

E cant.

cant. Aiunt enim eam sese pulchritudine Palladi
comparare non erubuisse : Atqui Perseus, cū Da-
nae, & Andromeda Argos Acrisium visurus pro-
perauit. Is autē oraculi metu Argos deseruit, atque
in Pelasgiam terram commigravit : interea Teu-
tamia Larissæorum Rege patri iam vita functo
gymnicum certamen edituro, ad id etiam Perseus
accertaturus aduenit : ac etiam quinquertium lu-
dens, disci iactu Acrisij pede percusso, actutum
eum interfecit. Post, ubi Perseus oraculum iam
expletum esse animaduertit, Acrisium quidem
extra urbem sepeliuit. Verū, quod Argos ad il-
lius hereditatem adeundam, qui eius opera occu-
bisset, remeare iusto quodam pudore teneretur,
profectus Tirynthē ad Megapenthē Proeti filium
cū regno vicissim cōmutauit, nam illi Perseus Ar-
gos tradidit, ac Megapenthes Arginorum regno
præficitur. Perseus vero Tirynthem adeptus, Mi-
deamq; & Mycenæ admuniuit. Porro ex An-
dromeda Perseus filios habuit ante, quā in Græ-
ciam uenisset, Persen scilicet, quē apud Cepheum
reliquerat. Ab hoc Persarum Reges originē du-
xisse feruntur. At Mycenis procreauit Acaem,
Sthenelum, Helam, ac Mestorem, & Electryonem :
filiam insuper Gorgophonem, quam Perieres ux-
orem duxit. Item ex Alceo, atque Hippanome
Menœcei filia nascitur Amphitryo, & Anaxo
filia.

De Mestore, ac Lysidice Pelopis filia Hippo-
thoe

phoe gignitur, quam, cū rapuisset Neptunus, atque in Echinadas insulas intulisset, comprimit: ex eaq; Taphium creat, qui Taphum colonos induxit habitaturos, quos Teleboas quod procul à patria iue- rit, appellauit.

Sed ex Taphio Pterelaus natus est. Hūc Neptunus aureo crine illius capiti imposito, fecit immortalem. Ceterū Pterelai septem filij fuerunt, femina quidem Comatho, at mares, Chromius, Tyrannus, Antiochus, Chersidamas, Mestor, Eueres.

Atque Electryon ducta in matrimoniū Anaxone Alcæi filia, suscepit feminei quidē sexus Alcmenam, mares autem, Stratobatē, Gorgophonum, Philonomum, Celaneum, Amphimachum, Lysinimum, Cherimachū, Anaclorē, Archelaū: sed post hosce spurium ex Phrygia muliere Midea Licymnium.

E Ssthenelo vero, & Nicippe, qua Pelopis fuit, Alcinoe, & Medusa procreantur, mox etiā eidem Euristheus natus est, qui Mycenis imperauit. Nā quo tempore Hercules gignendus esset, tum Iupiter inter Deos dixisse fertur, qui ē Persei prole oriturus est, Mycenis regnabit. Hinc Iuno persuasit ob inuidiam, Ilithyia, ut Alcmenes partum cohiberet: eamq; ut Eurystheus Sthenelei filius in lucem, iam septimestris prodiret, subornauit.

Ad Electryonē autem Mycenis cum Taphio imperantē Pterelai filij profecti, ab eodē Mestoris regnum auo materno repetūt, qui, quod ab eorum

postularis maximè abhorreret Electryo, ipsius bo-
 ues abegerunt. Tum Electryonis filij vim vi repel-
 lentes mutuo concursu perimuntur, at ex Electryo-
 nis liberis Licymnius, quod puer admodum esset
 adhuc, seruatur incolumis. Atqui ex Pterelai na-
 tis Eucres, qui nauis asseruabat, superstes fuit.
 Tum, qui ac Taphijs euasissent, vela vento dede-
 runt, & abactas secum boues Polyxeno Eliensium
 Regi commendarunt Ceterum Amphitryo redēp-
 tas de Polyxeno boues Mycenae abduxit. Interea
 verò Electryo filiorum cadem ultimus regno simul
 cum Alcмене filia in Amphitryonis potestate tra-
 dito iurisiurandi religione illum prius adegit, ut ad
 reditum usque filiam virginem seruaret intactam.
 Bellum enim contra Teleboas conflare cogitabat.
 Is autem cum boues reduceret, carumq; una arsu-
 geret, in ipsam Amphitryo tum, quam manibus for-
 te clauam gestabat, immisit. Quae de bouis corni-
 bus repulsa in Electryonis caput insiliens ipsum vi-
 ta priuauit. Sthenelus itaque hanc nactus occasio-
 nem è tota Argiuorum terra Amphitryonem exe-
 git. Inde non modo Mycenarum, sed etiam Tryn-
 this ditione potitus est, mox autem Pelopis ad se
 filijs Atreo, Thyestaq; accersitis Medeam com-
 mendauit. Amphitryo vero cum Alcmena, & Li-
 cymnio Thebas profectus à Creonte fuit expiatus,
 ac Perimedem sororem Licymnio tradit. Interea
 vero Alcмене dictitante ei nupturam se esse, qui
 fratrum suorum interitum ulcisceretur: tum Am-
 phitryo

phitryo pollicitus aduersus Teleboas se bellum moturum, Creontem quoque ad id sibi socium aduocauit. Tum is socium se belli fore inquit, si prius ille Cadmiam à vulpe liberaret, nam fera vulpes Cadmiam deuastarat. Hic & si recepisset, fato tamen cautum erat, eam à nullo unquam mortalium captum iri. Interim, dum fines ab hostibus diripiuntur, unum ex urbanis puerum Thebani in mensis curriculum ipsi multos raptura ne hoc fieret dari permiserunt. Igitur Amphitryo Athenas profectus ad Cephalum Desonei filium Teleboarum spoliolorum parte promissa, induxit, ut in venationem adduceret canem, quem Procris è Creta sumptum à Minoe, duxerat, cui fato concessum fuerat, ut quamcūque feram insectaretur, occideret. Quāobrem canem, cui Lalapi nomen fuit, cum vulpem insequitur, Iupiter utrumque lapides effecit. Amphitryo Cephalum à Thorico, qui Atticæ terra populi nomen est, belli socium habens, & de Phocensibus Panopeum, ab Elo Argiuorum Eleum Fersei filium, à Thebis Creontem, Taphiorum insulas deuastat. Verūm Pterelays donec in humanis fuit, Taphum capere nunquam potuit. Post, ubi Cometho Pterelai filia, Amphitryonis amore inflammata est, aureum de patris capite capillum profecuit, Inde Pterelai morte insecta omnes ad unam insulas subegit Amphitryo. Qui interfecta post Comethone, captis spolijs Thebas renauigat, & insulas Elo, Cephaloq; tradiat. Mox illi conditas sibi

cognomines urbes habitatum cōmigrarunt. Prius autem, et nāc Amphitryo Thebas redisset, per noctem Iupiter ad Alcmenam contendit, cum qua tri noctis factō mutatus in Amphitryonis viri formā, concubuit: quæq; aduersus Teleboas gesta essent, omnia recensuit. Vbi vero Amphitryo rediit, ac se à coniuge negligentius excipi videt, ab ea huiusce rei causam postulat, cui, cū Alcmena respondisset, quod reuersus priore nocte secum concubuiisset: à Tiresia Jouis cum uxore concubitum factum resciscit. Alcmena vero duos peperit filios, Joui quidem Herculem una nocte grandiozem, atque Amphitryoni Iphiclem. At cū Hercules octo iam menses natus esset, Dracones duos inusitata magnitudinis Jūno infantem perdituros in lectum dimisit: Alcmena Amphitryonis opem implorante Hercules in pedes erectus utraque manu constrictos ipsos necauit. Ceterū Pherecydes ait, Amphitryonem, dum, uter esset eius de pueris filius, scire vellet, dracones hosce in cunas, lectūve iniecisse: quo factō Iphicles planè in fugam ire conatur, at Hercules immotus stetit: atque ita Iphiclem ex ipso genitum cognuisse refert. Hercules currus agitare ab Amphitryone, luctandi autem artem ab Autolyco, & ab Euryto sagittandi rationem, à Castore sub armis exerceri, demum à Lino citharædicam didicit. Is Orphei frater fuit. Qui cū Thebas commigrasset, ac Thebanorum ciuium numero allectus fuisset

cithara

cithara percussus ab Hercule, interijt : quòd ab eo velut præceptore vapulasset, ira succensus interemit. Cui cum quidam diem dicerent, & cadis, & commissi criminis postularent, ille contra Rhadamanthi legem recitans eiusmodi, qui manibus iniustis iritantem punierit, insons esto, & hunc in modum Hercules euasit incolumis. Veritus autē Amphitryo, nequid iterum eiusmodi faceret, eum ad boum armenta amandauit, ibiq; dum educatur, & virium præstātia ceteris omnib. antecellebat. Ad hac visu terribilis erat, nèpe Iouis filius, quiq; cubitorum corporis, quattuor erat altitudine. Igneū ex oculis splendorem effundebat, nec frustra aut ab arcu sagittas emitebat, aut iaculo feriebat. Qui, cū inter boum armenta esset annum agens decimum, octauum leonem Citharoneum interfecit. Hic ē Citharone impetu factō, Amphitryonis, ac Thestij boues, dissipabat. Is autem Thespiensium Rex erat, ad quem, leonis illius occidēdi ergo se contulit Hercules: apud quem dies quinquaginta exceptus hospitio permansit. Huic, quòd per diem venatum eunt noctibus singulis singulas filias subigendas dabat. Is autem filias quinquaginta ex Megamede Arctai filia natas habebat, qui summa ope nitebatur, ut Herculis semine replet. & omnes, sibi nepotes procrearent. Hercules unam, eandemq; sibi supponi puellam existimans cum omnib. tandem coiuit: ac subacti suis viribus leonis pellē sibi induit. et huius hiatū galea loco habuit. Redenti vero

illi à Venatione Ergini legati missi à Thebanis tributum, vectigalve exacturi obuiam facti ierunt, Thebani vero Ergino hanc ob causam vectigales, tributarijve erant. Clymenum Minyarum Regem Menœcei auriga, cui nomen fuit Perieres, lapidis ictu in Onchesto Neptuni luco vulnerat, & hic Orchomenum semimortuus delatus, ac moribundus Ergino filio mortem suam ulcisci iubet. Erginus itaque ingenti cum exercitu contra Thebas profectus, non paucis trucidatis pacem demum iureiurando stabilitam Thebanis dedit ea lege, ut y ad annos viginti, boues cētum quotannis tributi nomine ad eum mitteret. Hercules legatos ad id tributi petendum Thebas adeuntes forte quadam obuiā habens, ignominia affecit, defectis auribusq, & naribus quoque, & funiculis suas ipsi collo manus circumligans, hoc, inquit, Ergino, & Minyis tributum reportate. Quas ob res indignatus Erginus in Thebas bellum intulit. At Hercules armis à Minerva sumptis, & bello praefectus Erginum quidem obtruncavit, Minyas autem in fugam vertit, ac Minyas geminatum tributum Thebanis pendere imperavit. Quo bello cum fortissimè pugnaret Amphitryo, interficitur. Porro Hercules à Creonte ob rem praeclare gestam natam maximam filiam, Megaram uxorem accepit, de qua filios tres Therimachum, Creontiadem & Deicoontem habuit. Iunior vero filiam Creon Iphiclo, qui iam solam filium ex Automedusa Alcatboi filia, susceperat,

coniun-

coniugauit. Rhadamanthus autem Iouis filius post Amphitryonis cadem Alcmenam duxit. Quiq³ Ocaleam Bœotie in exilium eiectus habitatum concessit. Hercules per Eurytum sagittandi peritiam antea consecutus: ensē à Mercurio: ab Apolline sagittas, à Volcano thoracem aureum, & à Minerva peltam accepit. Nam clauam ipse sibi in Nemea silua casum comparauit. Post confectam cum Minyis pugnam Junonis odio in furorem incidit ac suos ipse filios ex Megara procreatos, unā cum duobus Iphicli liberis, in ignē cōiecit, qua de causa se ipsum exilio mancipauit: Expiatur demum à Thestio. Inde Delphos profectus Deum scitatur, ubi nam habitatum iturus esset.

Pythia tum primūm Herculem ipsum appellauit, nam prius Alcide nomine vocabatur, eumq³ Tirynthem habitaturum esse dixit.

Eurystheoq³ annos duodecim seruiturum, & imperatos labores totidem confecturum. Ad postremum vero peractis arumnis ipsum immortalitate donatum iri pradixit. Id ubi Hercules accepit, Tirynthem commigravit, ac quidquid ab Eurystheo iubebatur, exigebat. Primūm itaque illi Nemeæ leonis pellem afferre iubet: id verò animal Typhone genitum inuulnerabile fuit.

Hercules contendens in leonem Cleonas peruenit, ubi Molorchus vir, qui manibus suis victum sibi queritabat, ipsum hospitio excepit: Cuiq³ hostiā immolare volenti, eam ad diem trigesimam ei ser-

nare iubet. Nam, si de venatione incolumis reuerteretur, Ioui eā seruatori mactaret: si vero occubuerit, sibi tū p̄ eā velut Heroi inferias ageret. Post, ubi in Nemeā peruenit, quasitūq, leonē reperit, ac sagittis illū prius impetiuit. Vt vero nullis posse vulneribus occidi cognouit, protenta claua ferā persequitur, quæ cū in spelæum anceps cōfugisset, eius alterū ostiū obstruxit, ac per alterū irrupit in ferā, et circūpositis collo manibus, cō usq, astrictū tenuit donec eam profocauit, impositamq, humeris Mycenæ importauit. Sed ubi extrema sui reditus die Molorchum, ut mortuo hostiam immolaturum deprehendit, Seruatori Ioui sacris peractis leonem Mycenæ intulit. Ceterum Eurystheus cognitis Herculis viribus, ipsum urbem ingredi postea nūquam permisit. At pro portis res ab eo gestas ostētare precepit. Ad hæc aiunt metu perculsum, doliū sibi aneum sub terra occulte comparasse. Deinde Copreum caduceatorem Eliensis Pelopis mittit, qui, quos ille labores exantlaturus esset, iniunxit. Hic, post interfectum à se Iphitum, Mycenis exulauit. Ibiq, postquam ab Eurystheo expiationem est consecutus, habitauit. Porro secundum Herculi certamen Hydram Lerneam obtruncandā imperauit. Hæc intra paludem Lernam enutrita plana omnia, & campestria eruptione facta disperdebat, in pecora, atque agros sauebat. Hydra mira corporis magnitudine fuit nouem capitib. munita, quorum octo morti obnoxia fuisse dicuntur.

Quod

Quod autē omnium mediū erat, immortale fuisse ferunt, Hercules igitur, curru conscenso, Iolai auri-
ga opera vsus ad Lernā contendit, quò cūm perue-
nisset, equos sistit, Hydram in tumultu quodam na-
ctus, propter Amymones fontes, ubi ea latitare con-
sueuerat, Quā cū ignitis sagittis impetisset, de lato
bris exilire compulit. Egressamq; ipsam manu pra-
hensat, prehensamq; tenet, ea vero pedibus statim
circūplicita cohibebatur. Hercules capita contun-
dens claua, nequicquam elaborabat, namque uno
contuso, duo subnascebantur. Insuper Hydra per-
uasti corporis Cancer admorso Herculis pede opē
ferebat. Quocirca interfecto cancro, Iolai, & ipse
opem implorauit. Qui cum proximae siluae partem
succendisset ignitis torribus renascentia Hydra ca-
pita inurēs, eū in modū renascentiū capitum ortus
suboriri prohibebat: victor caput illud morti haud
obnoxium recisum defodit, eiq; ingentis ponderis
lapidem superimposuit, secus viam, qua per Lernā
Eleuntem ducit. Ad hac Hydra corpore minutissi-
mè conciso sagittas eius felle tinxit. At Eurystheus
hunc Herculis laborē duodecim arumnis annu-
merandum esse negauit, propterea quòd Hercules
non solus: sed Iolai adiumento Hydram superaue-
rat. Tertiū vero facinus hoc illi gerendū imponit,
ut cornutam ceruam Mycenae vinam adferret.
Erat. n. ad Oenoen auratis cornibus insignis cer-
ua Diana sacra, Quocirca Hercules, quòd eam
neque occidere, neque vulneribus afficere vellet, an-
num

num totum est: infecutus: Postea uerò, quàm fera
Herculus persecutione lassatam se esse sensit, in Ar-
temisium montem confugit, & illinc ad Ladonem
amnem, quem cum iam iam tranatura esset, sagit-
ta percussam cepit, humeris sublatam ferēs, & per
Arcadiam iter agebat, cui, cum Apolline Diana
simul obuiam facta, ceruā recipit, atque Herculem
quod sacrum sibi animal occidere uoluisset, obiur-
gauit, tum ille necessitate rei damnata Eurystheū
auctorem rei fuisse affirmauit, placata Dea iracun-
dia, feram uiam adhuc Mycenae importauit.

Quartum inde ei certamen imperauit, Erymā-
thium Aprum ad se uinum ferat. Hæc autem fera
Psophidem usque ab Erymantho monte prorump-
pens deuastabat. Hercules itaque Pholœm inter-
eundum à Pholo Centauro Silem, ac Meliæ Nym-
pha filio hospitio excipitur. Hic hospiti tostas car-
nes edēdas apposuit. Ipse uero crudis uesci maluit.
Herculi interim uinum poscenti uereri se, inquit,
commune Centaurorum dolium relinere: at bono
illum esse animo Hercules iubet, ac ipse dolium re-
leuit. Neque ita multo post: Centauri quòd uinum
suboluissent, affuere lapidibus armati, & abietibus
in Pholi antrum irrumpunt, E quibus Anchium,
& Agrium, quod primi intrare spelœum ausi fuis-
sent, Hercules accensis torribus percussos enertit:
reliquos autem ad Maleam usque sagittis persecu-
tus est. Inde uero ad Chironem confugere, qui à
Lapithis eiectus è Pelio monte, ad Maleam habi-
tauit.

tauit. In hunc Hercules, cum circa delapsos Centauros sagittis impeteret, telum emisit, quod delatum per Elati brachiū in Chironis genu infigitur. Tum Hercules tristitia affectus accurrit, ac sagittam extrahit, datumq; à Chirone remedium vulneri imposuit. Ille vero irremediabili vulnere succiatus in spelaeum se recipit, quod in eo vita excedere vellet, qui, cum per immortalitatem, qua donatus erat, minimè interire posset, tamen Prometheo Iouis permissu, immortalitatem adepto Chironis loco, tandem esse desijt. Cetera vero Centaurorū multitudo, alius aliò ex fuga se receperunt. Nec defuerunt, qui in* Maleam montem confugerint. Eurytion vero in Pholoen, atqui Nessus ad Euenum amnem, reliquos autem Neptunus excipiens ad Eleusinem* montē occuluit. Porro Hercules ad Pholoen regressus, ac Pholum multis cum alijs morientem conspiciatus, eruta de mortui corporis sagitta, quo pacto tantos tam parua sagitta occidisset admirabatur. Hæc autem e manu sua delapsa in illius pedem decidit, atque actutum ipsum interemist. Igitur Hercules Pholo humi condito ad Apri venationem contendit. Quem è fruteto quodam ingentem cum clamore excitatum, per altam niuem defessum, ac vinculis præpeditum Mycenæ inuexit. Quintum deinde laborem imperauit, ut Augeæ pecoris finem unius diei curriculo exportaret. At Augæ Rex Elidis fuit, sunt, qui illum Solis filium fuisse dicant. Nec desunt, qui Neptuni, & qui

qui Phorbantis. Hunc multes pecorum greges habuisse ferunt, ad quem, cum Hercules adisset, nulla de Eurysthei mandato mentione facta, una die finem omnem exportaturum se pollicitus est: si decimam pecoris uniuersi ipsi condonaret. Augeas autem huic minimè credulus se illi tamen, postulata cōcessurum promittit. Hercules inde antestatus Phyleum Augea filium, stabuli fundamentū euerxit, Alpheumq;, & Peneum, flumina praterfluentia per fossam deducta, corriuataq;, immisit: ita, ut per alienum à priore alueum defluerent effecrit. Augeas, ubi de Eurysthei imperio confectū fuisse accepit, non modo mercedē pactam nō persoluebat, sed etiā quidquam se promississe negabat eaq;, de re iudicum sententia se staturum esse dictitabat. Confidentibus itaque iudicibus Phyleus ab Hercule citatus in patrem testimonium dixit, quod isce mercedem Herculi se daturum pactus fuerit, proinde Augeas ira inflammatus ante, quā iudicum suffragijs sententia ferretur, uti & Phyleus, & Hercules ab Elide facesserent, imperauit. Phyleus, itaque Dulichium commigravit. Hercules autem Olenum ad Dexamenum abiit, atque ibidem habitauit. Vbi illum necessitate compulsus, ut Eurytioni Centauro Mnesimachem filiam uxorem dare deprehendit, à quo, ut sibi opem ferret, exoratus Hercules Eurytionē, qui ad sponsam ducendā venerat, obtrūcauit, sed Eurystheus neque id inter duo decim, certamē admisit, quippe qui mercede hoc fecisse

cisse, asserebat. Sextum ei laborem, ut Stymphalidas aues fugaret, iniunxit. Erat autē ad Stymphalē Arcadia urbē Stymphalis palus multis contexta atque umbrosis arboribus addēsata, quare in hanc magna auiū multitudo, luporū vim pertimescentes ex fuga sese recipiebāt. Hercūli itaque, quā ratione aucis ē silua dispelleret, ambigētī: Fallas enea crepitacula Volcani munera accepta dedit. Hac ille quassans sub mōte quodā paludem proximo aues territabat, Quae sonitū minimē sustinentes praemetu subuolabant: eumq; in modum Hercules ipsas sagittis impetiuit. Septimum inde laborem Cretensis Tauri abducendi imposuit. Hunc Acusilaus quidem esse refert, qui Europam ad Iouem tulit. Nonnulli vero à Neptuno ē mari submissum, quo tempore Minos id se Neptuno immolaturum dixit, quod ē mari apparuisset, atque aiūte conspicatum ipsum Tauri formam, ac specimen, tunc planē inter hunc armenta dimisisse, pro quo alium Neptuno sacrificasse: Quibus in rebus iratum numen tauro feritatem immisisse. In hunc igitur Hercules profectus in Cretam, quoniam capere volenti Minos inquit. Vbi expugnarit, sibi caperet. Post, ubi illum cepit, Eurystheo translatum ostendit. Cetera vero sacrum, numiniq; dedicatum abire permisit. Hic Sparteq; & Arcadia uniuersa peragrata, Isthmū traiecit ac in Marathonē Atticae terrae profectus incolae pessimē habebat. Octauū certamen Diomedis Thracis equas

equas Mycenae abigendi fuit. Is Martis, & Cyrenes filius Bistonum Thraciae generis, ac pugnacissimus, Rex fuit: Cui tum equae erant, quas mortalium corporibus pascebat. Ad quem cum Hercules volonum multitudine stipatus nauigasset, perdomitis qui equarum praesepibus praerant, eas ad mare abegit. Inter hac, Bistonibus sumptis armis ad opem ferendam accurrentibus: equas Abdera custodiendas commisit.

Hic autem Erimi fuisse filius dicitur, genere Locrus ab Opunte, Hercules amasius, quem equae discriptum interemerunt. Hercules deuictis Bistonibus, atque occiso Diomede reliquos in fugam abire compulit. Inde Abdera urbe, ad Abderi perempti sepulcrum condita abactas equas Eurystheo tradidit, Quae postea ab Eurystheo sunt in Olympum montem transmissae, eo cum peruenissent, a feris dilaniatae sunt. Nonus labor est, quo Hippolyta cingulum ad se ferri iussit Eurystheus, Hac erat Amazonum Regina: quae circa Thermodontem amnem habitabant, hac gens erat bello gerendo praestantissima, quippe quae viriliter fortitudinem exercebant, ac siquando viris admixta pepererint, partus femineos educabant. Dextras ad haec manus, ne iaculis emittendis impedimento forent, in nihilum redigebant, Leuas autem alendi filiorum gratia succrescere patiebantur. Ceterum Hippolyte Martis baltheum, argumento, ut omnibus alijs praesset, habebat. Ad hoc igitur Hercules capiendum mittebatur, ut il-

lud

lud cupienti *Admeta* filia *Eurystheus* obsequeretur. Impositis itaque voluntarijs socijs una in naui, *Hercules* sese navigationi accingit, ac mox ad insulam *Paron* appellit. Ubi tum *Minois* filij *Eurymedon*, *Chryses*, *Nephalion*, & *Philolaus* habitabāt. Ex omnibus, quos secum in naui vehebat *Hercules*, duo à *Minois* filijs interfecti fuerunt : quorum interitum iniquissimè ferens *Hercules* hosce statim è medio sustulit, at reliquos intra oppidum conclusos, obsidione premebat : donec per legatos ab *Hercule* precibus impetrarunt, ut pro duobus è suis neci datis, quos ipse vellet, acciperet.

Tum ille soluta obsidione, atque *Androgei* filijs *Alceo*, *Stheneloq*, acceptis, in *Mysiam* ad *Lycum* *Dascyli* filium contendit, atque ab *Amyco* *Bebrycum* Rege hospitio exceptus, pugna inita à *Bebrycibus*, *Lycum* adiuvans multos trucidavit, in quibus, & *Mygdonem* Regem *Amyci* fratrem occidit, mox excisa *Bebrycum* urbe, terram *Lycu* attribuit. Hic autem omnem illam *Heracleam* vocavit. Inde vero *Hercule* ad *Themiscyra* portum apulso, ad eumq, profecta *Hippolyte* atque eius aduentus causam percunctata, & *Zonā* se daturam pollicente, luno, sumpta *Amazonum* unius forma multitudinem adit : nuntians *Reginam* ab aduētis hospitibus rapi. Tum illa captis armis in naue, equo vecta decurrunt. *Hercules*, ut armatas *Amazonum* copias prospexit, arbitratus, id iam non sine dolo fieri, *Hippolytem* necat, & *Zonam* aufert ad

hac reliquis denictis, renauigat, & Troiam appellit. Tum forte accidit, per Apollinis, & Neptuniram, ut ciuitas infeliciter ageret. Quoniam Apollo, Neptunusq, Laomedontis iniuriam ulcisci volentes, mortalibus assumulati, ac veluti mercenarij Pergama se adificaturos paciscuntur, quibus, cum opere absoluto constitutam mercedem Laomedon minimè solueret, tum Apollo pestem, ac Neptunus cum inundatione Cetos immisit, quod, quidquid mortalium in campis offendit, corripiebat, cum vero ex oraculis, malorum finem tum demum fore diceretur, cum Laomedon Hesionem filiam suam Ceto deuorandam apposuerit: tum ille in proximis pelago saxis illigatam, proposuit. Hanc ita expositam ut vidit Hercules, se seruaturum pollicetur, si sibi, quas equas pro rapti Ganymedis iactura, ei Iupiter dederat, Laomedon tradat. Hoc illi se datum pollicitus est Laomedon. Hercules Cetos occidit, & Hesionem seruauit, at Laomedonte mercedem pactam non soluente: Hercules Troia excidium minatus, abiuit & Enum appellit, ubi à Poltye hospitio excipitur. Mox inter nauigandum in littore Eniensi Sarpedonem Neptunifilium, ac Poltyis fratrem virum contumeliosum, atque improbum sagittis confixum interfecit. Inde cum ad Thasum peruenisset, expugnatis inibi Thracibus, eam Androgei filijs habitandam dedit. At è Thaso profectus aduersus Toronen, Polygonum, Telegonumq, Protei, qui ex Neptuno pro-

creatus

creatus fuerat, filios, ad luctandum provocare solitos in ipsa palestra, interemit. Demū illatam Mycenae, Zonam Eurystheo dedit. Tum decimum illi certamen ærumnamq; indixit, Geryone boves ab Erythea abigendas. Sed Erythea non procul ab Oceano insula erat, quam nunc Gadiram, nominant. Hanc Geryones Chrysaoris, & Callirrhoes, quæ filia erat Oceani, habitabat. Is erat trium hominum corpore præditus, ita compacto, ut in unum ventre tenuis coiret, & ab ilibus, femoribusq; in trium rursus partes diuisum esse videretur. Ad hac ille Punicea boves erant, quibus bubulcum Eurytionem præesse voluerat. Orthrus autem canis biceps ex Echidna, & Typhone genitus custos præerat, Concedens igitur ad Geryone boves, per Europam, monstra inter eundem multa prætergressus, in Libyam traiecit atque cū per Tartessum iter fecisset, itineris sui monimenta in Europa, ac Libya finibus oppositas inter se colūnas duas constituit. Ast, ubi in itinere Solis radijs calfieret, arcum in deum ipsum intendere non erubuit. Hic vero hominis vires admiratus, Herculem aureo poculo donauit, quo Oceanum traiecit, & Erytheā aduectus in Arbære monte pnoctauit. Id sentiens canis in eum prorumpit. Hunc Heros claua percussit, nec non Eurytionem bubulcum cani suppetias, atque opem ferentem, occidit. Inter hæc Menætius Plutonis bouum pastor rē omnē Geryone nuntiauit. Hic Herculem ad Anthemuntē flu-

uium boves abigentem nactus commissa pugna, sagitta perfossus interijt. Hercules autem impositis poculo bobus Tartessum tranauit, ubi Soli poculū reddidit transgressus inde Abderam in Lybiam peruenit, in qua Alebion, ac Dercynus Neptuni filij boves abigere solebant: quibus peremptis, cum per Tyrrheniā iter haberet taurorū unus ab Rhegyo aufugit, atque in fretum repente delapsus est. In Siciliam tranauit, ac vicina terra percursa, ab illo Italia fuit appellata: nam Tyrrheni, quem Latini taurum vocarunt, ἰταλὸν dixerunt, In Erycis campos se contulit. Is Erycinis in Sicilia parte, regnabat, ex Neptuno natus, qui hunc ipsum taurum suis armentis aggregauit. Cōmendatis itaque bobus Volcano, Hercules taurum quesiturus proce-
dit, quem, cū inuenisset inter Erycis armenta, ab eo repoposcit. Tum is, nisi ipsum palestra superarit taurum se redditurum esse negabat. Hercules semel, atque iterum, & tertio ab se victum Erycem luctando peremit. Et taurum receptum cum alijs in Ionium mare perduxit. Qui simulac in Ponti recessus penetrauit, bobus asilū funo iniecit: Quo perciti ad Thraciā mōtana dissipantur. Hic insectus, bouum partem collectam ad Hellespontū compulit. Quae vero reliquae fuerunt, cetera fere, atque agrestes euaserunt. Hercules tandem agre collectis bobus Strymonem, ut olim nauigabile flumen, accusans, oppletum lapidibus innauigabilem effecit, ac traductas boves Eurystheo dedit, quas ille
postea

postea Iunoni immolauit. Confectis autem hisce certaminibus, intra unius mensis, annorumq; octo curriculum, Eurystheus Angea pecoris, & Hydra laboribus minimè admissis, undecimam Herculi arumnam imposuit, ut ab Hesperijs aurea mala re portaret. Hac vero non, ut quorundam est sententia, in Libya erant, sed in Hyperboreorum Atlante, quæ Iuno suis in nuptijs Ioui muneri dedit. Ea draco immortalis Typhonis, & Echidna filius cetericeps asseruabat. Hic varijs etiam, omniumque generum vocibus utebatur, cum quo & Hesperides, Egle, Erythia, Vesta, & Arethusa, simul custodiebant. Hercules itaque, cum ad Echedorum amnem peruenisset, à Cygno Martis, & Pyrenei filio ad singulare certamen provocatur. Hunc autem dum Mars tuetur, & pugnam committit, demissum è calo fulmen inter utrosq; medium diremit, * Iter deinde per Illyrios faciens, ac properans ad Eridanum amnem Nymphas Iouis, & Themidis filias adiit. Ha ipsi Nereum indicant, comprehensumq; ipsum dormientem, atque omni-genas formas alternantem deuinxit, neque illum prius, quam ab eo ubi iam mala illa, & Hesperides essent, edocuisset, abire permisit. Quòd ubi didicit, Libyam percurrit.

Huic Antæus, Neptuni filius præerat, qui hospites secum palastra dimicare compellens, occidebat: At Hercules cū eo luctari coactus, sublimem illum è terra vlnis elisum interemit: nam si terram

contigisset, is robustissimus euadebat, quapropter hunc Terra filium nonnulli esse dixerunt. Inde à Libya, Ægyptum peragrauit, in qua Busiris ex Neptuno, ac Lysianassa Epaphi natus regnabat. Hic ad Iouis aram hospites oraculo quodam monitus immolabat, annos enim nouem Ægyptus agrorum sterilitate laborauit. Inter hac Thrasius uaticinandi peritus è Cypro aduenit, qui hanc annona caritatem desituram esse pronuntiauit, si virum hospitem, quotquot annis Ioui mactarint. Tum Busiris vate illo prius immolato, aduenientes deinceps ingulabat. Comprehensus itaque & Hercules etiã ad aras trahebatur, at disruptis vinculis, Busirinq;, & eius filium Amphidamantem, & Chalbem Cerycem necauit.

Post hac Asia percursa in Thermydras Rhodiorum portum appulit: & bubulci cuiuspiam alterum de plaustro solutum taurum, ac mactatum comedit. Tum bubulcus, ubi nullam sibi auxilij copiam, neque spem refulgere videt, quodam in monte consistens execrari cœpit: Quocirca, & nunc etiam, cum faciunt Herculi sacrum, cum execrationibus id peragunt. Hinc Hercules in Arabiã peruasit, ubi Emathionem Tithoni filium necat, & facto per Libyam itinere, ad extimum usque mare nauigat, ubi scypho sumpto in obiectam continentem traiecit: atque aquilam, Typhonis, & Echidna filiam Promethei iecur in Caucaaso monte depascentem sagittis conficit, & Prometheus detractò

detrahto oleagino vinculo, solutum liberauit: eumq;
ad Iouem reduxit, qui illum pro Chirone, qui mori cupiebat, immortalem esse declararat. Post autem quam in Hyperboreos ad Atlantem peruenit, ac Promethei prudentia commonefactus est Hercules, ne ad Hesperidum mala proficisceretur, sed ipse Atlanti in calo sustinendo succederet, illumq; pro se mitteret. Itaque persuasus excepit. Atlas autem decerptis ex Hesperidum hortis tribus malis ad Herculem redit. Qui, cum calū habere subterfugeret: cesticillum, inquit, se velle facere suo capiti imponendum, quo commodius tantum calis pondus ferre posset. Quod ubi audiuit Atlas, depositis huius pomis, calum recepit, atque ita poma Hercules consecutus discedit. Sunt verò qui dicant, hac non ab Atlante habuisse, sed ipsum caso dracone custode decerpisse, qua secum delata dedit Eurystheo. Tū ille accepta Herculi condonauit, à quo cū Minerva accepisset, ea rursus reportauit, quoniam religiosum erat, ea alicubi collocari. Duodecimus labor iniunctus est, Cerberi ab inferis abstrahendi, hunc autem terna canum capita, & draconis caudam, & in dorso serpentum omnium generum capita habuisse fertur. Descensus igitur ad hunc canem, Eleusinem ad Eumolpum se contulit, ut ab eo Cereris sacris initiaretur. At vero externis ijs sacris admitti non licebat, ex quo adoptiuus Pylus filius initiatus erat, qui ne mysteria spectare quidem iam poterat, qui nondum Centauri cadē expiarat.

Hercules demum ab Eumolpo tanti criminis contagione expurgatus, Cereris sacris initiatur. Inde ad Tanarum Laconiae promontorium, ubi ad inferni descensum ostium patet, accessit. Hac ad inferos penetravit: quem cum anima conspexissent, duabus exceptis Meleagri, ac Medusa Gorgonis filia, omnes in fugam abiere. In Gorgonē vero Hercules ensē ut in viam nudavit: tum illud à Mercurio vanum spectrum esse discit. Mox, ubi ad Plutonis ventum est, Theseum, ac Pirithoē Proserpina nuptias poscentem: eaq³ de causa deuinctū inuenit. Hi conspicati Herculem, velut illius viribus redituri in vitam, manus porrigebant, tum ille Theseum manu prehensum excitauit, sed Pirithoē quoque reuocare in vitam cupiens, ob terramotum dimisit, & Ascalaphi saxum reuoluit. Ad hac sanguinem animis praebiturus unam ex Plutonis bubus iugulauit. Ceterum Menætiū, Ceuthonymi filius Plutonis bubulcus cū prouocasset in palastram Herculem, perfractis costis ac medius ab eo prehensus, Proserpina deprecatione seruatus est. Demum Hercules Cerberum à Plutone deposit. Is illi, ut sine armis, quibus communitus adueniat canis abducendi potestatem facit. At Hercules nactus illum pro Acherontis portis thorace circumseptus, ac leonis pelle contextus, & circumiectis illius capiti manib⁹ haud abire permittit, & si à dracone qui in Cerberi cauda existerat morderetur, ceruicem comprimens, ac belluam praefocans

tans parere coëgit. Captum itaque Cerberum ad Eurystheum, regressus per Træzenem abduxit. At Ceres Ascalaphum in bubonē mutauit. Hercules Eurystheo monstratum Cerberum rursus ad inferna reduxit. Porro Hercules exantlatis laboribus Thebas regressus, Megaram quidem Iolao coniugem dedit: ipse vero uxorem ducturus, Eurytum Oechalia regulum, qui sagittandi peritia se, ac filios suos vicerit, certaminis premium 3000 filia conubiū proposuisse accepit. Oechaliā igitur profectus, cum sagittandi arte is omnibus præstantior extitisset, uxore certè promissum certaminis premium est minimè consecutus. Iphitus sanè filiorum maximus Iolem Herculi concedendam esse censebat. At Eurytus, ceteriq³ filij dehortari, ne, quam fortè prolem ex ea susciperet, aliquando obtruncaret, pertimescentes. Hinc vero non longo post tempore abactis ex Eubœa per Autolycū bubus, Eurytus id Herculis persuasum confectum esse putauit: contra Iphitus id minimè credens, ad Herculem conuolat, eiq³ à Pheris veniēti, occurrit, quo tempore, seruata ab se iam mortuam Alcestin Admeto marito restituerat. Proinde Iphitus Herculem, ut secum boues vestigaret, cohortatur. 3000 illi Hercules se prestiturum pollicetur, & eum quoque hospitio accepit. At furore iterum agitatus hunc è Tirynthiorum mœnibus deiecit. Cum vero cōmissa eadīs caussa expiari vellet, ad Neleum, Pyliorum dynastam, proficiscitur, exclusus autem ab eo, quod

olim, vetus cum Euryto sibi beneuolētia interceſſe-
 rat. Amyclas peruenit, ubi illum Deiphobus Hip-
 polyti filius ſcleris contagio luſtrauit. Deinde gra-
 ui morbo de ſphiti nece correptus Delphos adiit,
 ac morbi finem roganti illi Pythia nihil reſponde-
 at Hercules eo nomine ſpoliare templum voluit,
 aueſtoq; tripode, propriam ſibi oraculorum adem
 conſtruxit, ac mox ab Apolline in eum pugna com-
 miſſa, Iupiter inter hoſce duos medium fulmen de-
 miſit, eoq; modo dirempta illorum pugna, hoc Her-
 cules oraculum habuit: Morbi finem tum fore,
 cū triennium totum venditus ſeruierit ſeruitutē,
 & commiſſa cadis ergo Euryto aſtimationem pe-
 penderit. Mercurius hoc oraculo dato, Hercu-
 lem vendit, eumq; Omphale Iardani filia Lydorū
 regina mercatur: cui Tmolus coniux moriens re-
 gnum reliquit. Sed oblatam fraterna cadis aſtima-
 tionem Eurytus admittendam minimè cenſuit. In-
 terim Hercules Omphale ſeruens non procul ab
 Epheſo Cercopas captos in vincula coniecit. Syleū
 vero in Aulide, qui peregrinos eā iter facientes ter-
 ram fodere compelleret: refoſſis ab radice vitibus
 vnā cum Xenodice filia interfecit. Idemq; ad Do-
 lichen inſulam delatus, ac videns Icarī corpus in
 littore eiectum ſepultura dedit, ab eoq; Dolichē in-
 ſulam mutato nomine Icariam vocauit. Cuius be-
 neficij cauſſa Dedalus ē picea Herculis imaginē cō-
 ſimillimā effinxit, quā quòd ignoraret, per noctem,
 lapide viam eſſe opinatus, percuſſit. At quo tēpore
 apud

apud Omphalen seruiret, aiunt, tum in Colchos nauigationē, & Calydonij apri venationē confectam fuisse, ac Theseum, qui Træzene Isthmum aduenerat eum expiasse. Porro post seruitutem, morbo liberatus, nauibus ordine remorum quinquaginta prædixis decē & octo, collecta fortissimorum volonum manu in Ilium nauigauit. Postea vero quā Ilium cum classe appulit, eam Oicleo custodiendam reliquit. Ipse autem cum ceteris rei bellica peritissimis in urbem promouit. Laomedon interea factum cum multitudine in classem impetu, Oicleum quidē pugnantē interfecit, at reiectus ab Herculis copijs intra urbem, obsideri cœpit: cumq; urbis obsidione continenti premeretur, refractis mœnibus, Telamo primus urbē, intrat, & post eū Hercules. At, ubi Telamonē prius intrasse videt, strictō in eū ense vadit. Nā is meliorē seipso volebat neminē. Id cum Telamon prouidē animaduertisset proximos adiacentes lapides colligere aggreditur: Tum Hercules, quid nam faceret, percontatur: aram, ille inquit Herculi Callinico se excitare. Tum is Telamonem collaudauit, Mox vero capto Ilio, sagittis confecto Laomedonte, cum filijs suis, præter unum Podarcem: Telamoni, Hesionam, Laomedontis filiam ob rem præclarissimē gestam præmij loco dedit, ex qua postea Teucrū Telamo gignit, & huic, quem vellet captiuorum abducendum concedit. Ea vero cum sibi Podarcem fratrem delegisset, Hercules hunc prius in seruitutem redigendum

esse ait. Tum etiam illa adiecit, quidnam ipsi harum rerum causa, ut enim accipiat, data sit. Ea vero pro empto fratre demptum è capite suo flammæum aureum dedit. Hinc pro Podarces Priamus est nominatus. Herculi vero ab Illo classem reducenti Iuno fœdam immisit tempestatem, quamobrem Iupiter indignatus eam ex Olympo suspendit. Hercules interea cum ad insulã Co nauigaret, Coi, quod piraticam ipse classem ageret, existimantes, lapidum iactu in portum appellere prohibebant. Is autem vi illata, insulam cepit: Regemq, Eurypylum Astypalæe, ac Neptuni filium interemit. Sed & Hercules inter pugnandum à Chalcodonte vulneratus fuit, & Jovis ope conservatus mali nihil pertulit. Inde, Co devastata, Phlegram, ob Mineruam adiuit: ubi unà cum dijs gigantes debellavit. Nec longo post tempore Arcadum magna manu collecta, & acceptis secum ex urbibus Græciæ volonibus fortissimis in Augeam bellum movit. Augeas interim ab Hercule expeditionem in se comparari audiens: ab Eliensibus Eurytum, & Cteatum germanos duces delegit: qui viribus, atque opibus omnes eorum temporum mortales anteibant, hi Moliones, & Actoris filij erant, licet Neptuni esse dicerentur. Actor etiam Augea frater erat. Enimvero accidit, ut per eiusce expeditionis tēpus Hercules in morbum incideret: eamq, ob causam cum Molionidis pacē iniuit: qui, cum postea Herculem morbo pressum rescissent: eius copias insidijs aggre

aggrediuntur, ac multos trucidant. Nec ob id ta-
men iam tum ab re bellica Hercules decessit. At
cū tertio rursus Isthmici, ludi celebraretur, mis-
sos ab Eleis Molionidas cum alijs simul immola-
turos ad Cleonas per insidias circumuentos truci-
dat, & ductis in Elin copijs urbem cepit, occisoq;
cum filijs Augea Phyleum reduxit, eiq; regnum at-
tribuit. Ad hac etiam Olympiacum certamen in-
stituit, ac Pelopi aram statuit, nec non duodecim
Deorum aras deinceps excitauit. Post autem Eli-
dem captam aduersus Pylum castra promouit, &
urbe expugnata Perichlymenum Nelei filiorū for-
tissimum, qui in varias inter pugnandum formas
mutabatur, Neleumq;, et eius filios omnes, uno ex-
cepto Nestore, interfecit. Hic enim puer adhuc a-
pud Gerenios alebatur. Quin etiam ea in pugna
Plutonium Pylis opitulantem vulnerauit. Dein e-
uersa Pylo in Lacedaemonem Hippocoontis filios,
puniturus bellum gerit: quibue, quoniā Neleo sup-
petias tulissent, erat iratus, & quod Licymni filiū
occidissent, longe magis illis succēsebat. Nam, cū
ipse Hippocoontis Regiam spectaret, erumpit illico
in eum molossici generis canis, tum puer arreptum
lapidem in canem coniecit, nec lapidis cōiectio pue-
rum fefellit. Mox eruptione facta Hippocoontida,
virgis puerum verberantes peremerunt. Huusce
igitur mortē ulturus exercitum in Lacedaemonios
comparauit, atque in Arcadiam castris promotis
Cepheum cum viginti, quos habebat, filijs ut belli
socius

socius esse velit, obtestatur. At Cephæus veritus, ne
relictam à se Tegeam Argini bello inuaderent, ex-
peditionem detrectabat. Tum Hercules sumpta
de Minerva anea Gorgonis coma in urna, Steropa
Cephei filia muneri dedit, hisce adiectis verbis,
quandoque militum copiis ingruentibus eam co-
mam de mœnibus, nec tamen prouisam sublimem
ostendet, hostium futuram euersionem prænuntiat.
Quo factò Cephæus cum filijs expeditionem secu-
tus est, Atque idem in pugna, filijq³ sui omnes oc-
cubuerunt, his etiam accessit Iphiclus Herculis fra-
ter. At Hercules casò Hippocoonte, eiusq³ filijs in
seruitutem redactis, subiecit urbem Tyndareo: &
huic etiam regnum concessit. Deinde Hercules
Tegea transiens Augem Alci filiam, band agnitã
vitauit. Quæ cum antea puerum occulte peperis-
set, in Minervæ templo deposuit. Interim peste per
ea loca debacchante, Aleus templum ingressus, &
singula rimatus filia partum reperit, ac puerum in
Parthenium montem deferendum, exponendumq³
dedit, qui diuina quadam providentia conseruatus
est: Nam, quæ nuperrimè Cernua pepererat, illi u-
bera præbuit. Mox autem pastores assumptum
infantem, Telephum vocitarunt. Sed, & Aleus
Augem Nauplio Neptuni filio extra fines ven-
dendam exportari iussit. Hic autem Teuthranti
Teuthrania urbis Dynastæ tradidit, & ille eam
sibi postea uxorem fecit. Ceterum Hercules Caly-
donem profectus Deianiram Oenei filiam coniu-
gem

gem depoposcit, ac luctatus matrimony huiusce de
 causa, cum Acheloo in taurum transformatum,
 unum illi de cornibus perfregit. Itaque Deianirā
 duxit, cornūq; Acheloo redditur, cuius loco Amal
 thea cornu accepit. Hac Hemony filia fuit, quae
 tauri cornu habuit. Id, ut Pherecydis testimonio
 comprobatur eius fuisse facultatis, ut, quidquid es-
 culenti, ac poculēti quispiam expetisset, copiose ad-
 modum suppeditaret. Insuper Hercules pro Caly-
 donijs contra Thesprotos bellum gerit, qui urbe E-
 phyra, cui Phylas Rex praerat, vi capta congres-
 sus cum Astyoche huiusce filia, Tlepolemi fit pater.
 Cum vero apud eos permaneret, ad Thespium mi-
 sit, ac septem ferme filios vi retinere dicebat, de qui-
 bus treis ablegaturum se Thebas, at reliquos quat-
 tuor in Sardiniam insulam veluti colonos se trans-
 missurum. Quibus confectis cum apud Oeneum
 in conuiuio esset, pugno percussum Eunomum Ar-
 chitelis filium ei pocula propinantem occidit. Is au-
 tem Oeneo propinquus erat, sed pueri pater, quod
 praeter eius voluntatem factum fuisse contigisset, ei
 veniam dedit. At qui Hercules legis multam se-
 cutus, exilium sustinere voluit, atque Trachinem
 ad Ceycem se iā conferre decreuit: Qui, ubi cum
 Deianira uxore ad Euenū amnē puenit, ibi Nes-
 sum Centaurū manentē, qui viatores traieciēbat,
 offendit, eūq; traieciēdi laborē mercedis loco à Dijs
 Iustitia sua causa se recepisse dicitabat. Igitur
 Hercules ipse p se amnē tranauit, sed Deianirā,
 portorium

torium pactus, in alteram ripam Nesso transuehen-
dam commisit, tum illi Centaurus, dū traiecit, vim
inferre aggreditur, eam vero acclamantē audiens
Hercules, egressum in terram Nessum in corde sa-
gitta percussit. Is, ubi se mortuum videt: mulie-
rem ad se vocat, eiq; si velit inquit, philtum apud
Herculem, sibi habere, quod ipse semen in terram
effudisset, cum sanguine, qui ex spiculi vulnere ma-
uasset, commisceat. Tum illa id factum penes se con-
seruauit. At Hercules, Dryopum finibus pera-
gratis, & cibi inopia laborans Thiodamantē plau-
strum, quod à binis bobus trahebatur, ducentē ob-
uium habuit, eorum alterum è curru solutum, iugu-
latumq;, & coctum deuorauit. Postea cum Tra-
chinem peruenisset ad Ceycem, hospitio ab eodem
acceptus Dryopas debellauit. Inde illinc promotus
Agimio Doriensiu Regi se belli socium fecit. Nā
Lapithæ, eum de terra finibus Coronæ eius belli Im-
peratore armis infestabāt. Is igitur obsidione pres-
sus Herculem in societate, atque in regni partem
adiutorem arcessierat, Cui Hercules opitulatus,
Coronæ cum ceteris suis interemit, eiq; regni fi-
nes uniuersos liberos reddidit. Ad hac etiā. Lao-
goram Dryopum Regem cum filiis in Apollinis lu-
co epulantem, ut virum petulantem, improbumq;,
ac Lapitharum socium obtruncauit. Nec multo
post per Itonem iter facientem Herculem Cygnus
Martis, & Pelopia filius, ut in singulare secum
certamen congredetur, pronocauit, Congressus
itaque

itaque, & hunc etiam interfecit. Vt autem Orchomenum peruenit, eum Rex Amyntor cum armis procedere minimè sinebat: qui, dum ita pertransire prohibetur, & hunc ipse vita priuauit. At, cū Trachinem peruenisset, exercitum in Oechaliam adunauit, ut eo bello in Eurytum animaduerneret, accitis sibi socijs Arcadibus, & Meliensibus domo Trachine, ac Locris Epicnemidibus, Euryto unā cum filijs occiso urbem capit. Sepultis deinde suis commilitonibus, qui in eo bello interierant, atque Hippaso Ceycis filio, Argeum, & Melanem Licymnij filios, ac demum oppido direpto Iolen captiuam abduxit. Inde in Cenæum Eubœæ promontorium appulsus Iouis Cenæi aram constituit. Sacrificaturus autem, Trachinem ad Ceycem misit, qui lautā ac splendidā ad se tunicam afferret, à quo, ubi, quæ de Iole successerant, Deianira percepit, verita ne illam iterum magis arderet, rata verum esse amoris philtum, effusum Nessi sanguinem, eo tunicam infecit. Quam sibi Hercules indutus, sacrificauit: sed, ubi vestis incaluit, Hydra viro Herculis corpus putrescebat. Tum Licham ille pedibus abreptum, sublatumq; à Boetia deiecit in Euboicum mare precipitem, tunicam vero, quæ iam corpori inhaerat, rescindit: eamq; ita auulsam carnis frustra subsequēbatur. Tanto igitur Hercules morbo laborās nani Trachinem aduehitur. Quod ubi Deianira resciauit, sua ipsius manu suspendio vitam fininit. Hercules Hyllo, qui natu maior ex Deianira filijs

eras, ut cum per aetatem ei liceret, solem uxorem
 duceret, imperavit. Deinde ad Oetam Trachinio-
 rum montem se contulit, ibique constructam ab se py-
 ram, iam conscendit, atque ignem subijci iubebat.
 Quod cum suorum facere auderet nemo, Peas in-
 terum quasiturus amissos greges cum per id loci iter
 faceret, pyram succendit. Huic Hercules sagittas,
 arcumque dono dedit, ardente autem pyra, nubem
 cum tonitru sublatam ipsum in calum remisisse, di-
 citur. Inde immortalitatem adeptus, & reuocatus
 in gratiam cum Iunone. Hebem illius filiam ux-
 rem duxit, de qua sibi filios Alexiaren, & Anice-
 tum procreavit. Herculi autem filij ex Thesij filia-
 bus hi fuerunt: Procris quidem Antileon, & Hip-
 peus: ea enim natu maxima geminos peperit: ex
 Panope, Thripsippas, Lyse, Eumedes, Creon, Epi-
 laus, Aethyanax. ex Crethe vero Iobes, Eurybius,
 Polylaus, Patrus, Archemachus: Melina, Lao-
 medon, Clytippus, Euricae, Eurypylus, Eubotes:
 ex Aglaia, Antiades, Onesippus: ex Chryseide, O-
 reas, Lanomene, Teles, Lysidice, Endedides, Me-
 nippides: ex Anthippe, Hippodromus, Telentago-
 ras, Eurycapylus, Hippotus, Euboeas, Olympise,
 Nicodromus, Argele, Cleolaus, Exolus, Erythras,
 Xanthidos, Homolippus, Stratonicus, Atromus, Ce-
 leustanor, Iphis, Laothoe, Antidus, Antiope, Alo-
 pinus, Astybie, Claametides, Phyleidus, Tigasis: ex
 Eschreide, Leucones, Anthea, Eurypiles, Arche-
 dicus, Dynastes, Eratus, Asopides, Mentor, Eone,
 Amestrius

Amestrius, Tiphysē, Lynceus, Halocrates, Olympuses, Heliconide, Phalias: ex Hesychē, Oestrebles Terpsicrates, Euryopes, Eleuchea, Buleus, Antimachus, Nicippes, Patroclus, Pyrippus, Nephos: Praxithea, Lysippus, Erasippus, Lycurgus, Lycius, Tauxicrates, Bucolus: Marsa, Leucippus, Eurytiles, Hippocrates, Hippozygus. Hi sunt ex Thespiadibus orti, ex alijs autem, ac Deianira, Oenci filia, Hyllus, Ctesippus, Glycisonetes: sed ex Megara Creontis, Therimachus, Deicō, Creontiades, Deicō, Quem autem Hercules sustulit filium ex Omphale Lydorum Regina, nomen fuit Agelao, unde & Cræsi genus. Ex Chalciope Eurypyli filia Thessalus: ex Epicaste Agei filia, Thessalus: ex Parthenope Stymphali filia Eueres: ex Auge Alei, Telephus: ex Astyoche, Phylantis Tlepolemus: ex Astydamea Amyntoris Ctesippus: ex Autonoe Perce Palamon. Relato demum inter Deos Hercule filij sui Eurystheum fugientes ad Ceycem se receperunt. Ubi vero illos ab eo reperere cepit Eurystheus, ac nisi dederentur, bellū minitabatur, ij tū metu percussirelieta Trachine per Helladē fugerunt. Qui, cū Eurystheus eos insectaretur, Athenas cōcesserunt & confidentes ad Misericordie arā opē implorabant. Athenienses non modo nō dediderunt eos, sed etiam aduersus Eurystheum bellum sustinuerunt, & eius filios, Alexandrum, Iphimedontem, Eurybium, Mentorem, Perimedemq; occiderunt. Ipsum insuper Eurystheum fugientem ē curru,

atque ad petras Scironides adequitantes Hyllus
 insecutus obtruncat: eiusq; caput amputatum Alc-
 menae dedit. Hec autem illi textoris radijs oculos
 effodit. Itaque post interfectum Eurystheum in Pe-
 loponnesum Heraclida redierunt, omnesq; amissas
 urbes receperunt. Ceterum, quonia intra anni spa-
 tium, ex quo in patriam remearant, uniuersam Pe-
 loponnesum pestis inuasit, eamq; euenisse, quod He-
 raclida prius, quam liceret, ipsi sedem patriam re-
 petissent, oraculo declaratum est. Quamobrem re-
 licta rursus Peloponneso, Marathonem commigra-
 runt. Tlepolemus autem Licymnium non sponte oc-
 cidit, quippe, qui administrum suum quendam ba-
 culo percussurus aberrauit. Idque ante, quam e Pe-
 loponneso abscederet. Exulans igitur haud quaqua-
 exigua cum hominum manu Rhodum venit, atque
 ibi sedem locauit. Hyllus ad hac ex patris imperio
 Iolem Eurysi filiam sibi in matrimonium copula-
 uit, & quam ratione suis Heraclidis redeundi
 facultatem compararet, nihil reliqui faciebat. Proin-
 de Delphos concessit, & quam uia reuerti pos-
 sent, Apollinem scitatur. Tum Deus, si ad tertium
 usque fructum, inquit, expectarint, eos esse reditu-
 ros. Hyllus uero tertium fructum, triennij cursum di-
 ci arbitratus, ad tantum temporis curriculum per-
 moratus cum exercitu Heraclidas in Peloponne-
 sum reducit, quo tempore Tisamenus Orestis filius
 Peloponnesiorum regnum tenebat, ac noua pugna
 commissa Peloponnesij vincunt, & Aristomachus
 inter-

interficitur. Postea vero, quam Cleolai filij adulta iam etate fuerunt, de reditu Pythiam consulunt, à qua, quod antea oraculum dederat, acceperunt. Temenus, sibi quod responso eiusmodi fidem habuissent, infelicitèr successisse, obijciebat. Tum contrà Pythia ipsos infelicitatis suae fuisse auctores respondit, Quando responsa data minimè intelligebant. Non. n. tertium terra, sed generis esse fructum, inquit, oraculum indicat, ac Stenigrum isthmum innuit, quem latioris alvei pelagus dextrorsum alludit. Quae cum audisset Temenus militum copias legit, & in Aetolia loco naues compingit. Vbi etiam nunc loco ab ea re nomen est Naupactos. Interea dum ibi comparata militum copiae morantur. Aristodemus, relictis ex Argia Antefsonis filia geminis Eurysthene, ac Procle, fulmine ictus occubuit. Quin etiam Naupacti exercitus in morbum ingentem concidit, siquidem ipsis vates futura praedicens, atque afflatus numine visus est, què magnum esse, atque à Peloponnesijs in exercitus perniciem emissum existimarunt. Hunc Hippotes Phylantis Antiochi ex Hercule nati filius iaculo percussus interfecit. Quo facto rei naualis apparatus perdità classe disperit, peditatus item fame infelicissimè egit, exercitusq; omnis dissolutus est. Temeno interim ea de clade oraculum postulanti numè obvatis cadem ea obuenisse respondit: Proptereaq; homicidam decennium exulare, iussit, necnon ea de causa Trioculi belli pratoris opera biennium uti

illi praecepit. Quare Hippotem exilij causa solum
 vertere coegerunt: Atqui Trioculum vestigantes,
 Oxylo Andramonis filio equum insidenti obviam
 fiunt. Hic unoculus erat, qui oculorum alterum sa-
 gitta excussum amiserat. Nam cum cadis patrata
 causa in Elidem, atque illinc in Aetoliā isset exu-
 latum, & circumactō iā anno in patriam redibat.
 Hunc igitur ab oraculo significari arbitantes co-
 pīs imperatorem praeficiunt, & mox pugna inita,
 terra, mariq; videntur, & Tisamenū Orestis filium
 occidunt. Verū ē suis desiderantur Egimij filij,
 Pamphylus, ac Dymas. Post, ubi Peloponneso po-
 titi sunt, treis aras Ioui Patrio excitant, in qui-
 bus peractis sacris urbes sortiti inter se partiuntur.
 Prima itaque sortitio fuit Argos, secunda Lacede-
 mon. Tertia demum Messene. Illata deinde situla
 aqua plena: placitum est cuiq; in eam sortes conij-
 ci. Tum Temenus, & Aristodemi filij Procles, &
 Eurysthenes, calculos coniecerunt. Cresphontes au-
 tem Messenem sortito habere volens terra glebā
 iniecit, qua resoluta priores illas duas sortes ante
 prodire necesse erat. Educta igitur prius Temeni
 sorte. Secunda Aristodemi liberū sortitio fuit:
 Quo factum est, ut illa soluta, hac constiterit, &
 per eam Cresphonti Messena obtigerit. Porro in
 aris, quibus immolatum erat, iacentia signa invene-
 re. Nam, quibus Argos obtigit priuatim, rubetā:
 quibus Lacedaemon, draconem: quibus autē Messe-
 ne, vulpem. hi in sua quisque ara priuati signi sym-
 bolum

bolum offenderunt; quæ vero ad symbola spectant, vates cecinerunt. Nactis quidem rubetam, in urbe manere præstat: Id enim animantium genus, si peregrinetur, nullis viribus se tueri potest. Qui draconem consecuti sunt, formidabiles fore, si promoueantur: qui vero vulpem deprehendissent, dolosos fore prædicebant. Temenus igitur prætermis- sis Agelao, Eurypyloq, & Callia filijs, Hyrnethoni filia, atque huiusce viro Deiphonti adhesit. Proinde illius filij Titanas, mercede cōductos ad patrem interimendum inducunt. Commisso itaque parricidio regnum penes Hyrnethonem, ac Deiphōtem exercitus fore indicauit.

Cressphontes autem non ita multo post susceptum imperium Messena duobus cum filijs interfectus est. Atqui Polyphontes eorum imperio, quod Heraclidarum genere ortus esset, præficitur, atque occisi Cressphontis uxorem Meropem inuitam perduxit, at hic etiam è medio sublatus fuit. Nā cum tertium Merope filium Egyptum nomine haberet, patri suo ipsius alendum dedit: qui cum adulta iam ætatis esset, per insidias adortus Polyphontem peremit, ac paternum sibi regnum recuperauit.

APOLLODORI GRAM-
MATICI ATHENIENSIS

Bibliotheces, siue de Deor. ori-
gine, Liber III.

Benedicto Ægio Spoletino Interprete.

Veniam vero genus Inachium enarra-
ta Beli progenie, usque ad Heraclida-
rum familiam exposuimus, & Age-
noris prolem quoque deinceps enarre-
mus. Enimuero, ut à nobis antea dictum fuit duos
è Libya filios Belum, & Agenorē Neptunus pro-
creauit. Belus quidem Egyptiorum Rex, quos su-
perius diximus, liberos genuit. Agenor autē in Eu-
ropam profectus Telephassam coniugem ducit, ex
qua Europam filiam, & Cadmum, Phœnicemq;
mares, & Cilicem sustulit. Sunt, qui Europam nō
Agenoris, sed Phœnicis filiam esse affirmant. Hu-
ius amore captus perit Iupiter, necnon taurus per
Rhodium mare nauigat, qui ubi sese puella mitē
cicuremq; prabuit, atque inde tauri dorso illam im-
positam velut prædā, pelago auexit in Cretā: eaq;
inibi ab Ioue compressa Minoem, Sarpedonem, ac
Rhadamanthum peperit: sed Homeri testimonio
Sarpedon ex Ioue, ac Laodamia Bellorophontis fi-
lia natus est, Post, ubi Europa nusquam appare-
ret, Agenor pater eam filios vestigaturos emisit:
ijsq; ne nisi, cum reperta prius Europa, redirent,
impe-

imperavit. Quibus cum & Telephassa mater, ac Thasus Neptuni filius, vel (ut Pherecydes ait) Cilix ad eam perquirēdam coivit. Postea vero, cum passim omnia vestigassent, neque usquā Europam comperissent, desperato ad suos reditu, alius aliò cōmigrarunt. Phoenix in Phœnicen se contulit. Cilix huic finitima loca, inuasit, atque omnem Pyramo amni adiacentem regionem subegit, eamq; de se Ciliciam nominavit. Cadmus autē, ac Telephassa in Thraciam penetrarunt, necnon & Thasus conditam in Thracia urbem Thasum suo de nomine appellatam habitavit. Demum Asterion Cretensium regulus Europa in matrimonium ducta ex ea natos filios aluit, qui, cum adoleuissent mutuam inter se discordiam exercuerunt, nam Miletum puerum deperibant. Hic filius Apollinis, & Area Cleochi filia fuit: Puer, cum in Sarpedonis benevolentiam, amoremq; potius inclinare videretur, Minos conflato bello victor fuit. Post illi in fugam vertuntur, ac Miletus in Cariam appulsus ibi Miletum à seipso dictam urbem condidit. Verum Sarpedon Cilici aduersus Lycios bellum gerenti opitulatus, ex Lycia parte regnum sibi comparavit: eiq; Iupiter ad tres atates vitam concessit. Nec desunt, qui illum Atymniij Iouis, & Cassiopeae filij amore conflagrasse tradant, eaq; de causa in seditionē concidisse. Sed Rhadamanthus, cū conditis ab se legibus insularis imperaret, atque ex fuga rursus in Bœotiam contendisset, Alcmenem du-

xit uxorem: demum vita defunctus, apud inferos cum Minœ fratre iudicandis animis praeficitur. At Minos Cretam incolens leges conscripsit, ductaq; Pasiphaë Solis, ac Perseidis filia, siue, (ut Asclepiades ait) Creta Asterij filia, Creteū, Deucalionem, Glaucum, & Androgeum mares, feminas autem Hecalem, Xenodicen, Ariadnemq; ac Phadrā sustulit. Porro ex nymphea Paria Eurymedontem, Nephalionem, Chrysen, & Philolaum. At ex Doxitheia Euxanthium. Deinde, ubi Asterion nullis relictis liberis decessit, Minos Creta suscepta regni administratione prohibetur. Qui fidei facienda ergo à dys regnum se accepisse affirmans, Quid quid, inquit, voto depoposcisset, euenisse. Inde Neptuno immolans, taurū, ut sibi ex profundo mari offerri precibus, depoposcit, oblatum immolaturum se pollicetur. A Neptuno itaque tauro, qualis eum deceret, emisso, regnū accepit. Qui cū eiusmodi taurū ad armenta deduci iussisset, aliū immolauit. Hic subactō sibi pelago omnibus propè insulis praefuit. At iratus illi Neptunus, quod eundem taurū minime immolasset: hunc ipsum efferauit: Pasiphaëq; ut illum ardentissime deperiret, effecit. Hac igitur tauri inflammata desiderio adiutorem sibi Dada-lum assumit architectū, qui cadis reus Athenis fugerat, hic lignēā in rotulis vaccā concavā intrinsecus miro artificio cōstruit, cuiq; bubulā pellē circumfuit, eāq; in prato, ubi taurus depascere cōsueverat, elocauit. Inde Pasiphaë intromisit: ad quā tan-

rus accurrēs, ceu naturalē vaccā iniuit. Hac demū Asteriū cognomēto Minotaurum peperit : taurino vultu, cetera virū fuisse, fertur. Hunc Minos oraculis quibusdā monitus intra Labyrinthū cōclusum custodiri iubet. Sed Labyrinthus, quē Dadalus adificauit, domiciliū erat, quòd ob multiplices viarum ambages, occursumq³, ac recursus, fallebat. *Que* vero de Minotauro, & Androgeo, ac Phadra, & Ariadna, leguntur, ubi de Thes: o post dicetur, explē cabimus.

Ast *Erope*, *Clymene*, *Apemosyne*, & *Althemenes*, ē *Cratēo* *Minois* filio liberi nati sunt. *Creteo* vero, qualē ipse vita exitū habiturus esset, oraculū scitātī, *Deus* ab uno ē filiis suis interfectū iri respondit. *Cretus* itaque oraculū calat: quòd cū accepisset *Althemenes*; & veritus, ne patri mortē inferret, relictā *Creta* cum *Apemosyne* sorore profectus, in quendā *Rhodi* locū appellit: quo potitus *Creteniā* illi de se nomen indidit. Consenso autem *Atabyrio* mōte iacētes circa insulas circūspectauit, ac etiā de spicatus *Cretē*, iā & *Deū* patriorū recordatus *Atabyrio* *Iani* arā statuit: nec longo post tēpore suā ipse sororē interemit. Nā *Mercurius* eius amore correptus quòd fugientē assequi non posset, quippe qua illi pedum pernecitate prastabat, recentibus tergoribus viā substrauit, in quibus delapsam, cū ē *Creta* rediret, vitiat, ac fratri rē cōmissā renūtiat. Is autē *Dei* nomē culpa expugnata pudicitia praeextum esse arbitratus, eā calcibus impetitā occidit,
Mox

*Mox Crateus Æropem, Clymenenq₃ per Nau-
plium in longinquas terras, vendendas amandat.
Ex his quidem Plisthenes Æropem uxorem du-
xit, ex qua filios Agamemnonem, & Menelaū su-
stulit. Verūm Clymenē Nauplius in matrimoniū
cepit, ac filiorum Oracis, & Palamedis pater effi-
citur. Cum vero Crateus senio confectus esset, Al-
themeni filio regnū tradere cupiebat: eaq₃ de caus-
sa Rhodum contendit: eumq₃ ē navi cum heroibus
socijs in desertum quendam insula locum descen-
disset: à bubulcis pradones ingruisse ratis eicitur,
quiq₃ vera dicens, tum ob canum latratum, quod
ab insulanijs percuteretur, exaudiri non posset: Al-
themenes superveniens telo contorto Crateum pa-
trem haud quaquam agnitum interfecit, Qui, ubi
scelus patratum cognovit, Deos precatus terra hia
tu absorptus occubuit.*

*Ceterūm Deucalioni nati sunt filij Idomeneus,
Crete, ac Nothus, & Molus.*

*Glaucus autem Minois filius infans adhuc mu-
rem insequens in mellis dolium delapsus, occubuit.
Qui, cum gentium nusquam appareret: Minos
pater, quo amissum filium reperiret, cum diu, mul-
tumq₃ quaesivisset, de illius inuentione scitatum ora-
culamisit. Curetes illi tricolore inter armēta bo-
uem esse retulerunt, cuius, qui optime effingere simu-
lacrum possit, ab eo filium in vitam reuocatum iri.
Accersitis itaque undecumque vatibus: Polyidus
Cærañi filius rubi fructui bonis colorem assimila-
uit:*

uit : & puerū vestigare coactus vaticiniꝝ cuiuspiā adiumento tandem reperit. At cū Minos cū sibi viuum reddi oportere dictitaret , cum pueri cadauere in quodam domicilio , concluditur, cumq; in summa consilij inopia versaretur, draconē ad præmortui pueri corpus proserpentem vidit. Hunc lapide percussū, veritus, ne idem ipse pateretur, occidit. Interea draco alter aduenit, ac priorem extinctum conspicatus, retro abiit : mox herbam ferens redit : eaq; super omni draconis mortui corpore imposita, illum in vitam reuocauit. Id, cum Polyidus summa cū admiratione conspexisset, eandem herbam illatam Glauci corpori imposuit, atque illico mortuum suscitauit. At Minos, neque post recuperatum filium, nisi, prius vaticinandi rationem Glaucum doceat Polyidus, illum Argos remeare permittebat. Polyidus autem coactus edocet, atque in patriam rediturus, vela faciebat Glaucū suum in os inspuere iubet, quo factō Glaucum vaticinandi obliuio subiit. Hactenus itaque de Europa posteris dixisse sat est.

Porro Cadmus cū iā vita functā Telephassam sepelisset : à Thracibus hospitio exceptus Delphos de Europa Deum scitaturus, contendit : Deus illi nihil ab eo curiose de Europa querendum respondit : sed boue via duce utatur, atque urbem condat ubicumque ea ambulando defessa procūbat. Quo ille accepto responso per Phocensium terram iter faciebat : mox boui inter Pelagontis armenta obuiam

uiam factus eam ponere sequebatur. Ea vero Bæotia percurſa humi procubuit, ubi nunc extat Theba. Deinde bouem illam Palladi mactaturus, aliquem e ſocijs ſuis ex Martio fonte deſumptā aquā reportaturum mittit: draco fontis cuſtos appoſitus erat, hunc Marte ſatum fuiſſe perhibebant. Is ex aquaturis pleroſq; abſumpſit. Quare indignatus Cadmus draconem interemit: ac Minerua conſilio eius dentes ſerit, quibus ſatis, armati è terra viri exorti ſunt: quibus Spartiſ, id eſt, Satis, nomē inditum fuit: Hi poſtea mutuis ſeſe vulneribus, Alteri quidem vel inniti pugnam congreſſi, Alteri vero, quod alter alterum nequaquam cognoscerent, occiderunt. Sed Pherecydes ſcriptū reliquit, Cadmus ut armatos viros è terra exoriri conſpexit, lapides inter eos coniecit. Tum ij viciffim percuti exiſtimantes mutuam inter ſe pugnam inierunt. Verū ex iſſe, quinque tantummodo Echion, Vdæus, Chthonius, Hyperenor, & Pelor incolumes ſuperfuerūt. At Cadmus pro ceſſis inter ſe viris annū integrum Marti mercenarius fuit. Jam tum annus annis octo conſtabat. Poſt exactum mercedis tempus Regi ipſi Minerua Regiam adornauit, Harmoniam Veneris, & Martiſ filiam uxorem dedit. Ad hæc dij omnes relicto calo in Cadmia conuiuio excepti nuptias concelebrarunt. Cadmus uxori peplum, ac monileo Vlcani opus, quod ei ab Volcano dono miſſum ferunt: muneri dedit. At Pherecydes ab Europa datum ſcribit: idq; ab Ioue accepiſſe. Cadmi
filie

filia fuere Autonoe, Ino, Semele, Agave. Verum Polydorum unicum habet mare, sed Ino Athamam nupsit. Arystaeus Autonoe sibi coniugavit, Echion Agavem duxit.

Jupiter, cum Semelē arderet, cum ea clā Junone concumbit. Hac autē ab Iunone decepta, ut quidquid ab eo deposceret sese facturū Ioue pollicēte: ut qualis cū coninge congressurus adveniret, secū decūberet, postulavit, quod cum Iupiter abnuere non posset, curru inuectus in peramata Semeles thalamū premissso fulmine cū fulgetris simul, & tonitribus advenit: quare semele metu extremata semestrem partū eijcit. Jupiter hunc è medio abreptum igne femori insuit. Mox Semele extincta, reliqua Cadmi filia, euulgant dictis Semelem cum mortaliū quodam concubuisse, & ab Ioue se cōpressam mentitam fuisse, eamq; ob rem fulminatam fuisse. Congruo deinde tempore solutis filis Jupiter Dionysium gignit, eumq; Mercurio tradit. Hunc ille ad Inonem, & Athamantem affert: atque ut puel lum educarent, suadet. Quod iniquo animo ferens Iuno isce furorē immisit. Inde Athamas maiorem natu filium Learchum, velut ceruum venatus interfecit. Ino vero Melicerta in ferventē lebetis aquam coniecto, & cum perempto filio in maris profunda disiluit, et hac quidē Leucothea nominatur. Puer autē Palemonis nomē accepit. Sic itaque appellati à nauigantibus maris tempestatem patientibus opem ferunt. Ad hac Melicerta Isthmiorū certa-

certamen Sisypho auctore institutum fuit. Mox Iupiter, Dionysium in hadum transformat ut Iunonis iram euaderet. Hinc Mercurius sumptum puerum ad Nymphas, quatum Nysam Asia urbem incolebant, transportauit. Has postea Iupiter in stellas mutatas, Hyadas appellauit.

Sed ex Autonoe, & Aristaeo Actaeon filius procreatur, qui à Chirone educatus venator euasit. Postea verò suis à canibus in Citharone deuoratus est, eumq₃ in modum interijt, ut vero Acusilaus ait, Iouis ira, quod Semelem procatus esset, sed, ut pleriq₃, quòd Dianam lauante[m] vidisset, aiuntq₃, ab Dea extemplo, in ceruum commutatum fuisse, atque quinquaginta illius canibus insequentibus rabiem iniectam fuisse, ut per eam dominum haud agniti deuorarent. Ceterum Actaeonem è medio sublatum canes dominum vestigantes gannitu vocis & Domini desiderium tristitia quadam significantes baubantur, ac demum post diu quaesitum herum in Chironis antrum deuenerunt, quibus ille Actaeonis simulacrū effinxit, quo viso statim merore soluti sunt omnes. Actaeonis Canum nomina. De quibus hi pulchrū validi circū undique Regis Inuadunt corpus rapide cen Tigrides, Vrsiq₃ Immanis soboles laniant propè retia, Prote: Post alij dominum inuadunt senissima proles.

Lynceus, & Banus pedibus citus, atque Amyntus & quos nominatim protulit in enumeratione.

Tum

Tum Iouis Imperio Aëtaon cecidit.

*Regis namque sui nigrum obsumpsere cruorem
Arguq³, Spartusq³, Boresq³, celerrimus, ydem
Artubus Aëtai, atque etiam sunt sanguine pasti.
Cetera dein prompte inuasērūt turba latrantum.
Sanorum hac hominū generi est medicina dolorū.*

*Porro Dionysius post vitem inuentam, à Iuno-
ne furore iniecto percitus, Egyptumq³, ac Syriam
pererrauit. Hunc primus omnium Proteus Egy-
ptiorū Rex hospitio accipit: ac rursus ad Cybellam
Phrygia urbem proficiscitur: atque ibi expiatus à
Rhea, & ceremonias edoctus Cybeleias, stolaq³, ab
eadem sumpta ad Indos per Thraciam contendit.
Lycurgus Dryantis filius Rex Edonorum, qui am-
nem Strymonem incolunt, primum ipsum contume-
lia affectum eiecit. Tum Bacchus ad Thetin Ne-
rei filiam confugit, Baccha autem in vincula conie-
cta fuerunt, nec non magna Satyrorum multitudo
que eum consecuta est. Contra vero Baccha statim
soluta sunt. Nam Dionysius Lycurgo furorem in-
iecit. Tum ille amentia praeceps Dryantem filium
vitis palmitē se ratus amputare, securi percussum
interfecit. Qui cū extrema sui corporis praeidif-
set, resipuit. Deinde, ubi terra nullas suppedicaret
fruges, numen suo renuntiauit oraculo, terrā tum
fore fructiferam, cū Lycurgus mortalitatē exue-
rit: Quod, ut Edoni acceperunt, ipsum in Pangæū
montem abductum in vincula coniecerunt, ubi ex
Dionysy voto equis laniatus occubuit. Ad hac*

H Bacchus

Bacchus post Thraciam, atque Indiã uniuersam peragratam, & locatis inibi cum titulo stelis Thebas repedauit, nec nõ feminas relictis domibus suis in Cithærone debacchari compulit. Pentheus autem Agæus, & Echionis filius à Cadmo in regno subrogatus, hac ab illis fieri prohibuit: quiq; cum se in Cithæronẽ montem Mimmallonidas exploraturus, contulisset, ab Agæe matre, per furorẽ, eũ feram esse arbitrata, mēbratim conciditur. Demum Bacchus ubi se Thebanis Deũ esse. declarauit, Argos adiit; atque ibi rursus ab illis ut numen minime obseruatus, eorũ mulieres furere, ac debacchari coëgit. Quæ mox in montib. lactentiũ, quos secum extulerant, filiorum carnibus vescebantur. Postea vero, cū ab Icaria in Naxiũ trāsuehi cuperet, prædatoriã Tyrrhenorũ triremem mercede conduxit, ac deo ipso in navi imposito Naxi littora præterla-
gunt, atq; in Asiam Deum uēdituri uela faciunt. Tum Dionysius malum gremosq; in serpētes vertit, nauim ad hac hadera, & tibiæ sonitu oẽm repleuit. Nauta interim furore acti in mare præcipientes fugiunt, atq; in delphinos transformantur. Post, ubi, hunc Deũ esse à rebus gestis mortales didicerunt, diuinis honorib. percolebant. Hic, deinde ab inferis matrẽ reuocauit, Thyonemq; mox illã appellauit, cū ea demũ in calum conscēdit. Interea Cadmus cum Harmonia coniuge post relictas Thebas ad Enchelienses cōmigravit. Quibus cum ab Illyrijs bello impeteretur, a Deo responsum fuit. Illyrijs.

lyrijs, si Cadmum, Harmoniamq³ ducem haberet, imperaturos. Tum hi oraculi fidē secuti eos aduersus Illyrios duces deligunt, ac vincūt. Sic itaq³ Cadmus Illyriorū regnū adipiscitur: eiq³ Illyrius filius nascitur, nec lōgo post tēpore in draconē cū Harmonia mutatus in campū Elysū ab Ioue demissi sunt.

Dein Polydorus Thebarū regno praefectus Nyctei filium Nyctei, qui fuit Chthonij filius, ducit uxorem: ex qua Labdacum gignit. Hic, post Pentheum, quod eadē, qua ille, sentiret, occubuit. Qui, cum Laium filium anniculum superstitem reliquisset, Lycus Nyctei frater, interea, dum ille in pueris esset, regnum occupauit. Ambo vero ab Euboea in fugam acti, post Phlegyā Martis, & Chrysa Boeotidis filium interfectum in Syria sedem collocarunt: atque ob suam, qua cum Pentheo necessitudine intercesserat, in ciuitatem cooptati fuere. Declaratus igitur Lycus à Thebanis belli imperator, regno praeficitur: Qui, cum iam annos viginti imperasset, à Zetho, & Amphione obtruncatus diem obiit. Huinsce necis hāc fuisse causam producit. Antiopē Nyctei filia fuit, hanc Iupiter iniuit, eaq³, quod grauida esset patre cōminante, in Sicyonē ad Epopeū ex fuga sese recepit: atque huic nubit. Nycteus interim mœrore cōfectus, cum antea Lyco, ut in Epopeū, Antiopemq³ animaduerneret, imperasset, sibi ipsi mortem consciscit. Is autem comparata magna militum multitudine Sicyonem capit, & Epopeum interimit. Atq³ Antiopem captiuā ab-

ducit, quæ, cùm abduceretur: ad Eleutheras Bœotia geminos parit, quos expositos bubulcus inuenit, ac educat. Horumq³ alteri, Zetho, alteri autē Amphioni, indidit nomen. Zethus rei pecuaria studio sese dedit, Amphio vero quod à Mercurio lyra donatus esset, citharædicam exercuit. Lycus interea Antiopem in vinculis, & eiuscæ coniux Dirce torquebat. Clam verò, tandem aliquando vinculis ultro solutis, ad filiorum domicilium, ut ab eis exciperetur, contendit. Qui matre agnita Lycum occidunt, ac Dircen crinibus religatam è tauro necāt, & in fontē, qui ab ea Dirce postea nominatus est, conijciūt. Recuperato deinde imperio, urbem subsecutis Amphionis lyram lapidibus, muro cinxerunt, Laiumq³ fugarunt. Quem, cùm in Peloponneso ageret, Pelops hospitio excipit, & huiuscæ filiū Chrysippum curulis artis exercēda rationem edocens, & eius amore succensus, rapit. Zethus porro Theben ducit, de qua Thebis urbi factum est nomen. Amphion vero Nioben Tantalī filiam sibi coniugauit. De qua filios mares septem procreauit: Sipylum, Minytum, Ismenū, Damasichitonem, Agenorem, Phadimum, ac Tantalum: feminas autem totidem Ethodaam, siue, ut alij volunt Theoram, Cleodoxam, Astyochen, Phthiā, Pelopiam, Astycrateam, Ogygiam. At Hesiodus decem filios, totidēque filias genuisse ait. Sed Herodotus duos quidem mares, tres autem feminas. Immo vero Homerus sex filios, & sex item feminas illum ex ea sustu-

ea sustulisse refert, Quare, Niobe, tot filiis aucta, Latona se fecūdiorem esse iactitavit. Latona vero id agerrime ferens, Dianamq, ac Apollinem, in Nioben filios irritavit. Mox autem Diana Niobes filias sagittis domi confecit: at mares ad unum omnes in Citharone venanteis Apollo interfecit. Amphion tamen è maribus, & è feminis Chlo-
ris natu maxima, qua Neleo nupserat, asseruati sunt. Verum Telesilla testimonio Amycla, & Melibœa intacta remanserunt: & ab iisdem Zethus etiam, & Amphion sagittis confixi occubuerunt. Ipsa vero Niobe, Thebis relictis in Siphylum ad Tantalum patrem pervenit, ibiq, fouem precata in saxum commutata fuit, ac lacrymas noctes, atque dies effundit suo de lapide.

Post, ubi Amphion vita decessit, Laius regnum accepit, duxitq, Menœcei filiam, quam nonnulli Iocastam, quidā vero Epicastam nominant. Qui, oraculo monitus est, ne filios gigneret, quod ex eo, qui nasceretur, parricida futurus esset. Is autē per ebrietatem cum uxore concubuit, ex ea natum infantem, pastori traiectis ferrea fibula calcaneis, dedit exponendum, at hic quidem puerum in Citharone monte exposuit. Polybi vero Corinthiorū regis bubulci repertum infantē ad Peribœam illius uxorem contulerunt, qua sumptum puerū velut proprium partum sibi supponit, & curatis pedibus, Oedipum nominat. Idq, illi de pedum tumore nomen imponit. Adultus interea puer, ac ro-

bore suis aequalibus antecellens, ob invidentiam per contumelias, supposititius, ac spurius appellatur. Qui, cum de Peribœa id quæreretur, scire minime potuit. Profectus aut Delphos de parentibus suis Deum scitatur, cui tum Apollo, ne in patriam rediret, oraculo edicit, quippe qui suo patri cadem esset illaturus, & cum matre rem habiturus. Hic, ubi id accepit, ac reputans ex ijs, qui dicti fuerant, natum esse, Corinthum redire supersedit, & dū curru per Phocidem uebitur, angusta quadam in via Laio, ac Polyphontæ (hic erat Laii præco) curru euntibus occurrit, cui, cum Polyphontes, ut de via cederet, imperasset, nec ille dicto audiens esset, quin potius cunctaretur, equorum iugaliū alterū præco interfecit. Iracundia percitus Oedipus, & Polyphontem, & Laium simul obtruncavit, inde Thebas peruenit. Laium itaque Platæensium rex Damasistratus sepeliendum curauit. Regnum vero Creon Menœcei filius inuasit, quo regnante non mediocris clades Thebas occupauit. Siquidem Iuno Sphingem, ex Echidna, & Typhone parentibus ortam immisit. Hæc muliebri facie, pectore: pedibusq;, ac cauda leonis, & auis pennis prædita fuit. Quæ cum à Musis anigmata didicisset in Phycæ monte consedit: de quibus id unum Thebanis proponere solebat quod est huiusmodi, quod nā esset id animal, quod unā habet vocem, & quadrupes bipes, ac demum tripes, efficitur. Ad hæc Thebanis oraculo renuntiātū fuerat, iam, tum Sphingis in-

commo-

commodo, ac detrimento liberos fore, quandā id enigmatum soluissent, quin etiam uniuersos, quid illud esset, rogabat, quod, cū minimè reperirent, abreptum ex omnibus, unum deuorabat: eāque de causā plerique subinde peribant. Ac postremo ad eum modum *Emone* Creontis filio perempto, *Creon* enigma huiusmodi soluturo, & regnū, & *Lai* uxorem se traditurum praconis voce renuntiari iubet. Quid ubi ad *Oedipi* aures peruenit, ipse ita soluit: quod à *Sphinge* proponitur, enigma, hominem esse ait, nascitur enim quadrupes infans, quod quattuor gradiatur membris, grandior autem effectus, homo bipes esse incipit, senescens vero, ac demum tertio assumpto pede, id est *Scipione*, tripes dici potest. Ipsa igitur, *Sphinx* ex arce sese precipitem dedit. *Oedipus* inde regnum accipit, ac matrem ignorans duxit uxore, de qua etiam *Polynicem* & *Eteoclem* mares, femineique sexus *Ismenem*, & *Antigonem* procreauit. Sunt autem, qui tradant hosce filios editos esse, ex *Eurygenea* *Hyperphantis* filia. Deinde, ubi, qua antea latuerant: in lucem tandem prodire: *Iocasta* quidem laqueo sibi collum fregit. *Oedipus* autem, oculis orbatus *Thebis* pellitur, ac filios execratus quod ab urbe parentem eici spectantes, eum ab iniuria non defenderunt. Profugit igitur cum *Antigone* in *Colonom* *Attica* terra populique locum, ubi *Eumenidum* lucus visebatur, in eo supplex confedit.

Inde fuit à Theseo susceptus, neque ita multò post à
vita migravit. Eteocles autem & Polynices de re-
gno inter se gerendo paciscuntur, placuit, ut annuū
imperium per vices administrarent. Sunt, qui Po-
lynicen prius regnare cœpisse aiunt. Deinde annuū
Eteocli regnū reddidisse. Nonnulli vero Eteoclem
prius imperare cœpisse, nec regnum fratri tradere
voluisse, aiunt. Polynices itaque Thebis fugatus
secum monile, ac peplum exportans Argos adiuit,
quo tempore Adrastus Talai filius Argis regna-
bat: ad cuius regiam per noctem accedit: ubi cum
Tydeo Oenei filio, qui tum quoque Calydone Ar-
gos confugerat, manum ad pugnandum cōserit, &
excitato inter eos clamore, Adrastus repente ap-
paruit, eorumq; pugnam diremit. Tum vaticinium
quo fuerat olim monitus, ut & Apro, & Leoni fi-
lias in coniugiū daret, memor utrumq; illis sponsos
designauit. Illi etenim in clypeis, alter Apris, Leo-
nis alter faciem defixam gestabāt. Deipylem ita-
que Tydeus, Argiam Polynices, uxorem capit.
Adrastus item utrumq; in patriam suā quamq;
reducturum se pollicetur, Igitur comparato exerci-
tu, contra Thebas prius eundum esse statuit. Qua-
re præstantissimum quemq; ad se coire, imperauit.
Amphiaræus autem Oicleis filius vaticinandi pe-
ritissimus, quòd omneis in eo bello præter unum A-
drastum perituros esse perspiciebat: hanc Theba-
nam expeditionem detrectabat, quin etiā reliquos
dehortabatur. Dum vero Polynices ad Iphin Ale-
ctoris

Etoris filium contendit, ab eoq³ precibus exposcit, ut, qua posset ratione Amphiarauum ad militiam capeffendam cogere, demonstraret. Huic ille si monile, inquit, Eriphyla consequatur. Amphiarauus ergo, ne quid à Polynice muneris capiat, Eriphyla uxori prohibuit: Verùm Polynices eam monili suo donatam rogat, ut virum suum ad rem bellicam gerendam inducat, id enim in ipsius erat manu, nam cùm Adrastum conuenisset, Amphiarauum, ut quæcum eo, & iam dudum de regno erat, dissensionem solueret. Itaque soluto colloquio, quidquid inter eos litis, ac discordiæ foret, ad Eriphyles iudiciũ se relaturũ iureiurãdo confirmauit. Quo igitur tempore contra Thebas belli ratio inibat, Adrastus ad id capeffendum cohortabatur, contrà vero Amphiarauus dissuadebat: quocirca Eriphyle torque aureo donata ad id belli gerendũ permouit Adrastum. Tum Amphiarauus eam subire militiam coactus, filiis imperat, ut simulac per atate liceret, matrem occiderent, & bello Thebas maxime infestarent. Porro Adrastus collectum cum ducibus septẽ, in Thebas exercitũ ductare maturat. Huiusce belli duces hi fuerunt. Adrastus Talai, Amphiarauus Oiclis, Capaneus Hipponoi, Hippomedon Aristomachi, siue, ut alijs placet, Talai. Hi Argiui fuerunt. Polynices Oedipodis Thebanus, Tydeus Oenei filius Etolus, Parthenopeus Melanionis Arcas. Sunt, qui Tydeum, & Polynicẽ inter hosce minime connumerẽt, sed Eteoclum, Iphium, & Me-

cisteum recensent. Profecti vero in Nemeum, cui Lycurgus rex praeerat, aquam deposcunt, & his ad fontem via dux fuit Hypsipyle Lemnia, relicto infante paruulo Ophelte nomine, Eurydices, ac Lycurgi filio, cuius etiam nutrix erat, nam, cum Lemnia mulieres ab ea Thoantem patrem seruatum fuisse comperissent, illum obtruncarunt. At Hypsipylem vendiderunt. Quae circa vita tuenda gratia apud Lycurgum seruebat. Ea, interea dum demonstrat iter ad fontem, relictus puer à dracone occiditur. Draconem vero Adraști apparitores interemerunt, ac puerum sepeliunt. Tum Amphiarauus, id inquit prodigium futura praeannuntiat. Sed & hunc puerum Archemorum vocarunt, & in eius etiam honorem Nemea certamen instituerunt. In quo Adraštus equo vicit, cursu vero Eteoclius, castibus Tydeus, cursu, & disco Amphiarauus, iaculo Laodocus, lucta Polynices, arcu Parthenopaeus. Igitur ubi ad Citharonem peruenire, Tydeum Eteocli oratorem, ut ex constituto regnum Polynici restituat, praedicturum destinant. At Eteocles quum Adraști, & commilitonum mandata nihili facere videretur: Tydeus de Thebanis periculum factururus, singillatim omnibus prouocatis victor euasit. Illi vero armatos viros quinquaginta in redeuntem Tydeum in insidijs collocarunt, eosque omnes praeter unum Maonem trucidauit. Deinde ad Thebas castris cingendis Argiui se dederunt, atque ad urbis muros armati proxime consti-

constiterunt. Septem portas Thebarum fuisse memorant. Adrastus quidem ad Homoloidem portam tetendit. Capaneus vero ad Ogygiam. Amphiaræus ad Proctidem. Hippomedon ad Onchaidem, Polynices, ad Hypsistam, Parthenopæus ad Electram, Tydeus demum iuxta portam Crenidem tentoria fixerunt. Sed ipse interea Eteocles Thebanos suos armis instruxit, constitutisq; ductoribus pares, paribus suas cuiq; copias regendas committit. Ad hac, qui posset hostes superare, vaticinantium consilio conquisiuit. Erat per ea tēpora Thebis Tiresias vates Eueris, & Chariclonis Nympha filius ab Udæi vnius Spartorum, Satorumne, genere oriundus, oculis captus. Deq; huius cecitate, ac vaticinandi peritia varia est historia, Namq; alij deorum ira, quod mortalibus, qua latere voluissent, detegeret, excacatum fuisse aiunt. Pherecydes autem à Pallade luminibus orbatū refert. Si quidem cum Chariclo Minerva carissima esset, ei nudam per omnia Deam vidisse contigit, eamque manibus suis erutis illius oculis cecū fecisse, at Chariclo Palladē, ut nato suo oculos restitueret, orasse, quod cum Dea efficere non posset, expurgatis illius atrium meatibus, omnem omnium auium garritum intelligētem fecisse, eundemq; corneo sceptro condonasse: quod gestans aque, atq; oculatus tutò incedebat. Hesiodus aut enarrauit, conspiciatū aliquando Tiresiam nō procul à Cyllene cœunteis angues baculo cecidisse, eumq; de viro in mulierem mutatum fuisse.

fuisse, & rursus ita coeuntes eosdem serpentes obseruasse, & in priorem viri formam redysse. Quo circa, Iuno, ac Iupiter ambigentes: mulierésne, an viri maiorem in coeundo voluptatē caperent, hunc sibi litis arbitrum delegerunt. Tum ille de nouem, ac decem, qua inter coeundū voluptatis partes capiuntur, nouem mares, at mulierem decem sentire iudicauit. Proinde illum Iuno luminis usu priuauit. Cui Iupiter pro luminibus ademptis vaticinandi scientiam concessit. Sunt, qui Tiresiam, Ioui Iunoniq; ita respondisse ferunt:

Parte una ē denis mas partibus oblectatur:

At mulier solidum coitus capit ipsa decuncē. Longeuam insuper Tiresia vitam fuisse, proditur. Hic itaque Thebanis futura pradicens eum victorem fore, inquit, si Menœceus Creontis filius sese Marti victimam deuoueret. Quod ubi Menœceus audiuit, seipsum ante portas mactauit. Deinde pugna commissa Cadmeos ad muros usque persecuti sunt, & arreptis scalis Capaneus in summos muros conscendit, eumque Iupiter fulmine ictum interemit.

Quo facto Argini aufugiunt, in qua cū multi cecidissent, ex viriusq; exercitus sentētia Eteocles, & Polynices singulari certamine pugnant, ac mutuis se vulneribus necant. Noua rursus pugna conferta Astaci filij rem fortissime gesserunt. Ismarus enim Hippomedontem prostrauit, Leades Eteoclū. Amphidicus Parthenopaum quem Eurypides à Perichymeno Neptuni filio casum fuisse narrat. Melanippus

lanippus ad hæc nouissimus Astaci filius Tydeum
in ventre percussit, qui cū semianimis iaceret, Pal-
las ab Ioue impetratum remedium attulit, quo il-
lum faceret immortalem. Quod cū accepisset Am-
phiaraus Tydeum osus, quoniam præter sententi-
am suam Argiuos ad bellum Thebanum compulisset,
defectum Melanippi caput ad eum tulit. Tydeus,
quod ab eo vulneratus esset, illud ultus est, nam di-
uiso eius capite cerebrum absorbit, id ubi Pallas
animaduertit, indignata beneficiū eiusmodi ab-
stinuit, & inuidit. Inter hæc Amphiarao ad Isme-
num amnem fugienti, prius, quàm, in humeris à
Periclymeno vulnus acciperet, demisso ab Ioue ful-
mine terra dehiscit, Mox ille cum curru simul, &
Batone auriga, siue, ut quidam ferunt, Elattono, eo
terra hiatu absorptus est, & postea nunquam, vi-
sus est. Illum enim Iupiter immortalitate donauit.
Verum Adrastus ab Arione equo vectus in tutum
euasit. Hunc Ceres in Erinny's formam conuersa,
ex Neptuni cōcubitu genuit. Creon Thebanorum
regnum adeptus Argiuorum cadauera insepulta
proiecit. Quinetiam, ubi edicto præcepit, ne quis
ea sepelire curaret, custodes apposuit. Antigone ve-
ro sola Oedipodæ filiarum superstes Polynicis cor-
pus, quod occultè humandum curarit, à Creonte
deprehēsa, viua conijcitur in sepulcrum. Adrastus,
autem Athenas profectus, ad Misericordia aram
confugit, atque peractis supplicationibus, cadaue-
rum tumulandi potestatem precabatur. Tū Athe-
nienses

nienſes comparatis militũ copijs duce Theſeo The-
bas capiunt, cadauera ſuis ſepelienda conceſſerunt.
Et in Capanei regum conflagrantem coniux E-
uadne Iphiclis filia ſeiſſam coniecit, & ſuo cum
marito concremari non ſubterfugit. Decimo au-
tem poſt anno caſorum ad Thebas ducum filij, co-
gnomento Epigoni (ac ſi dicas Latine poſteri, he-
redẽsue) paternas cades ulturi, bellum contra The-
banos gerendum ſtatuērunt: de quẽ belli exitu ora-
culum ſcitantibus ipsis, Deus victoriam vaticina-
tur, ſi Alcmaone duce bellum capeſſant: ſed Alc-
maon huiusce expeditionis præfecturam detrecta-
bat, prius, quàm de matre ſupplicium capiat, ni-
bilo tamen ſecius ad id bellum concedit. Nam, cum
Eriphyle peplum & monile à Therſandro Poly-
nicis filio accepiffet eorum quoq; filios ad eam pro-
vinciam belli capeſſendam induxerat. Delecto igi-
tur, ſibi omnium calculis Alcmaone Imperatore,
Thebas oppugnatum ierunt, qui vero hanc mili-
tiam ſecuti ſunt, hi fuerunt, Alcmaon, Amphilo-
chus Amphiarai filij, Egialeus Adraſti, Diome-
des Tydei, Promachus Parthenopai, Capanei Sthe-
nelus, Polynicis Therſander, Euripylus Mecifteĩ.
Sed hi ante omnia finitimos circa vicos depopulan-
tur, qua in re Thebani ſuis opem laturi eruptione
facta Laodamante Eteoclis filio duce, fortiffime
pugnant: Siquidem Laodamas Egialeum necat,
Laodamantem vero Alcmaon, quo caſo Theba-
ni ad mœnia confugiunt. Qui Tireſia vatis con-
ſilio

filio moniti ad hostes feciales de pace petenda mittuntur. Ipsi vero interea fugam capeſſunt : ſiquidem coniugibus, liberisque ſuis omnibus ſupra uehicula collocatis, relicta urbe abierunt, atque ubi per noctem ad Tilphuſium fontem peruenerunt, Tireſias cum eo de fonte ſumptam aquam auidiſſimè bibiſſet : improuiſa, ac repentina morte, vitam reliquit. Thebani vero diu, multumque peruagati Eſtiam urbem ab ſe conditam incoluerunt. Argiui interea cognita Thebanorum fuga, ingredituntur Thebas, ac prada collecta, & muros euerunt, ac urbem totam deuſtant, ac prada partem Delphos ad Apollinem mittunt cum Tireſia filia, cui Mantò nomen erat: vouerant enim ipſi, captis, diſruptisque Thebis ſpoliorum preſtantiſſimum, ac nobiliſſimum illi dono miſſuros. Poſt, ubi ab Argiuis Theba capta ſunt, Alcmaon, quòd in eum quoque dona Eriphylè matrem cepiſſe, reſciuiſſet, maiori ſuccenſus eſt iracundia, & accepto ab Apolline reſponſo, eam necauit. Nec deſunt, qui Amphilochi etiam germani fratris adiumento matri ſua cadem intuliſſe Alcmaonem memoria cõmendarunt. Tametſi plures ſint auctores, qui nullius auxilio id facinus ab eo commiſſum fuiſſe teſtentur. Alcmaonem vero ob infeliciffimum matris ſua ſinem furis exagitatum, ac furibundum legitur in Arcadiam imprimis ad Oicleum ſe recepiſſe. Illinc autè Pſophidem, ad Phægeum cõmeaſſe, à quo perluftratū, cadis ergò Arſinoë eiufce filiā uxorem duxiſſe, cui etiam

esset monile, ac peplum dono dedisse. Postea vero quam ea de causa summa frugū inopia, ac fame laboraretur, consultus Apollo, id ex oraculo respondit. Ad Acheloum commigrandum, ab eoq, urbem capiendam. Igitur Calydonem primum ad Oceanum proficiscitur, eiusq, hospitio usus est. Inde ad Thespyotos profectus, ab eorum finibus repellitur. Demum, ad Acheloi fontes concessit, ab eoq, expiatur: nec non illius filiam Callirhoen, & quem locum Achelous exaggerarat, urbem ibi ab se constructam habitavit: Mox autem Callirhoë monilis, pepli q, habendi cupidine extimulata, ni prius ea consequatur, secum coituram nunquam, dictitabat. Quamobrem Alcmaon Psophidem profectus, Phegeo inquit vaticinio fuisse renuntiatum, se furore tum liberatū iri, cum monile Delphos delatum Apollini dedicarit: & peplū. Hac ille Alcmaonis verbis credulus tradit. Postea, cum ei à famulo denuntiatum esset, dono data hac Callirhoë esse insidijs à Phegei liberis Temeno, & Axione patris imperio circumuentus è medio tollitur. Arsinoë vero id factum increpātem Phegei filij coniectam in arcā Tegeam transuehunt, atque Agapenori tradunt ementiti ab Alcmaone eam fuisse interfectam: Ceterum Callirhoë audito Alcmaonis interitu, dum secum rem habet, ab Ione flagitat, ut q, quos ex Alcmaone liberos sustulisset, necem paternam ulciscerentur, ut statim adulta iam aetate forent. Quare impetrata, adulti planè filij
repente

repente ad patris ultionem exilierunt. Quo etiam tempore Phegei filij Pronous, & Agenor, ut monile, ac pepulum Delphico Apollini dedicaturi ferebant, ad Agapenorem, & Alcmaonis filij Amphoterusq₃, & Acarnan unà direrunt, ubi casis patris sui interfectorebus, profecti Psophidē, factōq₃, in regiam impetu, Phegeum, & uxorem eius occidunt, sed fugienteis Tegeam usque insecuti sunt, verū Tegeensiu ope, & Argiuorum quorundam adiuncta fugatis Psophidijs incolumes euaserunt. Quiq₃, ubi rem gestā omnem, matri declararunt, monile simul, & pepulū, Delphos profecti ex Ache- loi imperato Apollini consecrarunt. Progressi dein de in Epirum, collectis colonis Acarnaniam con- dunt. Atqui Euripides Alcmaonem, inquit, per in- sania tempora, ex Mantone Tiresia filia duos sus- cepisso marem scilicet Amphilochem, & feminei sexus Tisiphonē. Translatos deinde puerulos Corin- thum, Creonti Corinthiorum regi alendos dedisse: ac Tisiphonem forma praecllentissima à Creontis coniuge diuenditā fuisse, dum tacitè, ne eam Creon maritus in cōiugium sibi caperet, subueretur. Alc- maonem vero hanc mercatum esse, cū suam ipsius filiam seruituram seruitutem nesciret. Mox au- tem profectum Corinthum liberos repetiturum, & filium etiā ipsum tulisse. Dein Amphilocheus Apol- linis oraculo monitus Argos Amphilocheicum habi- tatum concessit.

Iam vero redeundū est ad Pelasgum, quē Aca-
I silaus.

silau, (ut antea monuimus) Iouis, & Niobes filium, ait. Sed Hesiodo indigenam fuisse placet, cuius, & Melibœæ Oceani filia, siue, ut alij volunt, Cyllenes Nympha filium Lycaonem fuisse memoratur. Qui Arcadibus imperans, è multis vxoribus filiorum quinquaginta factus est pater. Quorum hæc sunt nomina Manalus, Thesprotus, Hilix, Nyctimus, Pencetius, Caucon, Mecisteus, Opleus, Macareus, Macednus, Hornus, Polichus, Acontes, Euemon, Ancyor, Archebates, Carteron, Egeon, Pallas, Eumon, Canethus, Prothous, Linus, Corethron, Manalus, Teleboas, Physis, Phassus, Phthius, Lycus, Alipherus, Generator, Bucolion, Socleus, Phineus, Eumetes, Harpaleus, Portheus, Platon, Emon, Cynathus, Leon, Harpalycus, Heraeus, Titanas, Mantinus, Cleator, Stymphalus, Orckomenus, Hyctimus iunior. Hi cum superbia, tum impietate cunctis mortalibus ante steterunt. Quare Iupiter, ut horum impietatis periculum faceret, sumpta hominis mercenarij forma, ad eos accedit. Tum hi simulac eum conspiciantur inuitatum hospitem domi suæ excipiunt. Huic iugulati, è conterraneis pueris unius viscera sacris admixta Manali fratris natu maioris suasu comedenda apposuerunt. At Iupiter id genus mensa maximum in modum aspernatus euertit, & eo ipso in loco, ubi nunc Trapezus (is enim loci nomen est) spectatur. Ceterum Lycaonem, ac eius liberos, præter Nyctimum no-
uissi-

nissimum omnium, fulmine percussos concretauit. Terra interim sublatis in altum manibus, ac lon-
gis dexteram contactu suo demulcens, illius iram
compefcuit.

Enimuero Nyctimus, ut regnum adeptus est,
Deucalionis diluuium insequitur. Hoc sanè aly
Deucalionis filiorum impietate, ac scelere factum
fuisse, scribunt. Eumelus vero & aly quidam Ly-
caonem filiam etiam Callistonem habuisse narrat.
Quam, quidem Hesiodus unam è nymphis esse re-
censuit. Asiis autem eam Nycteo, at Pherocydes
Ceteo natam esse referunt. Hæc quòd cum Diana
venandi studio oblectata, eandemq, stolam induta
secum inibi se virginitati addictam fore iurauit.
Verum huius forma, captus Iupiter, siquidem in
Dianam, ut nonnulli aiunt, mutatus, siue, ut qui-
dam in Apollinem versus inuitam subegit. Quod
cum Iupiter Iunonem latere studeret, eam in urse
faciem vertit. Iuno interea Diana, ut, immanem
belluã sagittis cõfigat, persuasit. Nec, desunt, aucto-
res, qui referant, illã promissæ virginitatis violata
caussa sagittis à Diana percussam obusse. Qua de-
mum sublata Iupiter abreptũ infantẽ in Arcadia
Maia enutriendum dedit, Ei q, Arcadi nomen im-
posuit: & Callisthò inter astra collocauit, ursamq,
nominauit. Insuper ex Arcade, ac Leanera Amy-
cla filia, aut Meganira Croconis fuit, ut aut Eume-
lus ait, ex nymphea Chrysopea nati sunt filij Elatus,
& Aphidas. Qui terrã partiti sunt. Sũma vero po-

sentia penes Elatum fuit. Hic ex Laodice filia Cinyra Stymphalum, & Pereum gignit. Sed Aphidas Aleum, & Sthenebœa, qua Præto nupsit. Alei vero, & Neera Perei filia Auge quidem fœmina: mares autem, Cephæus, ac Lycurgus. Hac igitur ab Hercule vitata infantem intra Palladis lucū celavit. Ubi, prius illius sacerdotio præsuit: Cū vero ingrauesceret annona, ut planè fames immineret, quòd terra sterilitate laboraret: atque oraculis significaretur, in Minervæ luco quandam latere impietate, deprehensa demum à patre puella, Naniplio occidenda traditur, à quo, cū illā Theuthras Mysorum dynastes accepisset, vitavit, & infans Parthenio in monte exponitur, quòd cerva de suis uberibus alimentum suppeditarit, Teleptus est appellatus, atque à Corythi bubulcis enutritus, ac perquisitis parentibus Delphicum Apollinem adiit, ac monitus ab oraculo in Mysiam concedit, & puer à Teuthrante adoptatur, eoq; vita sancto Mysie regni heres instituitur.

At è Lycurgo, & Cleophile, siue Eurynome nati sunt, Anceus, Epochus, Amphidamas, & Ideus, ex Amphidamante vero Melanion, & Antimache filia, quam duxit Eurystheus. Ex Iaso, & Clymene Minya filia nascitur Atalanta, cuius pater masculæ prolis cupidus, eam exposuit, ad quam versa sæpenumero veniens ubera protendebat: eamq; demum venatores inuentā penes se educarunt. Atalanta deinde adulta iam ætatis se virginem servabat, &

bāt, & venādo in solitudine armata permanebat. Quin etiam ubi inuiolata virginitati suæ à Rhœco, & Hyllæo Centauris vim parari perspicit, hi sagittis ab ea perfossi conciderunt: deuenit præterea una cum viris præclarissimis non ad venationem modo in Calydonium aprum indictam, sed etiā ad certamen in Pelie honorem institutum, propositumq₃, ubi cum Peleo luctata est, ac palmam inde est consecuta. Cum vero Atalanta non ita multo post genitores suos reperisset, ac patris suasu ad virum capiendum inducta esset, in studium abit, in cuius medio trium cubitum palum desigit. Hinc procantium virorum curulibus ludis propositis armata decurrebat. In quibus qui vincebatur, cades, at victori Atalanta cōiugium debebatur. Demum post multorum cades Melanion eius amore inflammatus, aureis malis, quæ à Venere dono acceperat, secum allatis in illud decurrēdi certamen descendit: ea in adcurrentem puellam insequēs abiecit. Tum Atalanta, dum in proiectis pomis è terra colligendis occupatur, cursu denicta est, Sic itaque Melanion Atalanta coniugio potitus est. Sed & fama est, eos aliquando, per venationis otium in Iouis lucū penetrassē, ibiq₃ mutuo complexu cōiuntes, in leones trāsformatos fuisse. Hesiodus autem, ac pleriq₃ alij Atalantam non Iasi, at Schœnei filiam fuisse memorarunt. Euripides, è Menalo ortam, nec eam Melanioni, sed Hippomoni nuptiam dicit. Atalanta hac è Melanione, siue, ut alij vo-

lunt, ex Marte Parthenopæum, qui bellum gessit in Thebanos, procreauit.

Sed ex Atlante, ac Pleione Oceani filia in Cyllene Arcadia monte nata sunt filia septem, quibus Pleiadibus cognomentum fuit, Alcyone, Merope, Celano, Electra, Sterope, Taygete, Maia, de quibus Steropen Oenomaus uxore sibi sociauit. Meropen Sisyphus, duas corrumpit. Neptunus, priorem quidem sanè Celanò, de qua Lycum filium extulit, quem Neptunus pater, in fortunatorum insulas habitatum misit. Posteriores autem Alcyonem, ex qua Aethusam filiam genuit, qua Apollini Elen-therem filiam formosissimam peperit. Sed filios Hyreum, & Hyperenorem. Nycteus autem ex Hyreo, & nymphea Clonia natus est. De quo Nycteo, & Polyxone Antiope orta est: de qua, & Ioue Zethus, & Amphio. Atlantidas autem ceteras, Jupiter compressit.

Siquidem Maia natarum maxima ab Ioue in Cyllenes antro vitata Mercurium parit: Hic, cum adhuc in cunis vagiret, erumpit, atque Pieriam peruasit, & quas Apollo boues pascebat, furto abegit, neque id deprehendi per vestigia posset: calceos earum pedibus induit, quarum partem Pylum abduxit, ac reliquas intra spelæum abscondit: ex ijs autem, cum iam duas immolasset, earum coria scopulis defixit, at viscerum partim elixa, partim tosta esitauit. Inde in Cyllenem festinanter proficiscitur, pro antri ostio depascentem testudinem inuenit, qua perpurgata, & absterfa super eius testa ner-

nos ex mactatorum bouum intestino cōfectos tetendit, & lyram cōficit. Sic itaque Mercurius carnes torrere, lyramq, ac plectrū primus inuenit. Mox Apollo bubus perquirendis operam nauat, & Pylum recta concedit, ubi ciues ab eo diligenter examinati eas abigentem puerum uidisse responderūt: sed vero haudquaquam posse dicere, quonam perducta forent, quando earum quidē vestigia deprehendi non poterant. Demum, ubi Apollo ex vaticinandi peritia abigēum comperit: ad Maiam in Cyllenem properauit, apud quā, Mercurium furti accusat. Ea vero puerum ipsum fasciis inuolutum ostendit. Hunc Apollo manib. sublatum ad Iouē tulit, ac boues reposcit. Is, tametsi Iouis imperio reddere inberetur, inficiari tamen non desinebat, qui, quod ille minimè persuadet, Apollinem Pylū perducit, ac boues restituit. Inde Apollo auditā lyram à Mercurio petit. Inde sumpta lyra Mercurio boues rursus Apollo tradit quas cū Mercurius pasceret, fistulam etiam compegit, & compactam inflauit, pro qua quod eius habēda miro desiderio Apollo tenebatur, auream virgam dare, non verebatur, quam, cū Apollo boues pasceret, habebat. Quod eam Mercurius, & pro fistula habere, & vaticinandi artē consequi cupiebat. Qua tradita, & per calculos etiā vaticinari docetur. Adhac Iupiter ipsum sui ipsius, Deorumq, Manium nuntium fecit.

Iupiter insuper ex Taygete Lacedamonē filiū procreauit, à quo etiā Lacedamonis regio nomē est cō-

*secuta. Sed ex Lacedamone, ac Sparte filia Euro-
ta, qui fuit Lelegis indigetis filius & Cleocharea
Naidis nympha Amyclas, & Eurydice, quā Acri-
sius uxorem habuit. Amycla autem, & Diome-
des Lapitha filia, Cynortes, & Hyacinthus filij
fuere. Hyacinthus ab Apolline ardēter amatum
fatentur, quem disco percussum fortuito interfecit.*

*Sed & Cynorta filius fuit Perieres, cui Gorgo-
phoe Persei filia nupsit, ut narrat Stesichorus, ex
eaq; Tyndareum, Icarium, Aphareum, ac Leucip-
pum, suscepit. Ex Aphareo, & Arene, Oebali filia
Lynceus & Pifus nati sunt. Veram multorū
testimonio & dam, ē Neptuno genitum esse compro-
batur. Atqui tanta Lynceus oculorum claritate
præcelluit, ut sub terra latentia quæq; peruidisse di-
catur, Leucippi vero ex Philodice Inachi filia na-
ta fuere Iaira, & Phœbe. Hasce Dioscori. i. Jovis
filij Castor, & Pollux ab se raptas uxores duxe-
runt: post has etiā Arsinoë genuit. Hac ab Apol-
line impleta Æsculapium peperit: At quidam
non Arsinoës Leucippi filia, sed Coronidis Phlegya
in Thessalia natum Æsculapium ferūt: cum qua,
simulac eam deperisset Apollo, statim concubuisse,
proditur. Eum quoque præter patris sententiam nu-
bentem, Iſchy Elati filio coniunctam fuisse aiunt.
Apollo, autem delatorem corum immodicis ma-
ledictis execratur, & qui ad eum usque diem can-
didus fuerat, in nigrum commutavit, & Coroni-
dem gravidam percussit, & necavit. Ex qua, cum
confla-*

conflagraret, abreptum infantem è pyra ad Chironem Centaurum alendum tulit: à quo etiam medicinam, & venandi artem perdidicit. Qui cum iam Chirurgicus euassisset, atque artem eiusmodi iam pridem exercuisset, non modo quosdam ab interitu liberauit, sed etiam præmortuos in vitam reuocauit. Nam cum à Pallade effusum de Gorgones venis cruorẽ accepisset, qui è laeuis defluxisset in mortalium perniciem, quod autem è dextris in conseruandis hominibus utebatur: atque huiusce operis in mortuis suscitandis adhibebat. Sed inueni quidem nonnullos, qui ab eo reuocati in vitam dicuntur, Capaneum, ac Lycurgum. Vt Stesichorus ait, Eriphylen, autem Hippolytum, ut, Qui Naupactica conscripsit, Tyndareum. Panyasis, Hymenæum. Vt Orphici, Glaucum Minois filium, ut Mnesagoras ait: Demum Iupiter veritus, ne, si mortales hanc medendi rationem adipiscantur, suis se viribus vicissim adiuuerint: fulmine ipsum interfecit. Quã obrem iratus Apollo Cyclopes, quod Ioui fulmina comparassent, occidit. Quẽ, cum Iupiter in Tartarum iam iam deiecturus esset, Latonæ precib. exoratus annũ totũ ut ipse viro mercede cõductus seruiret, imperauit. Is aut Pheras ad Admetũ Pheretis filiũ se contulit, apud quem seruitutem seruiens armenta pascebat: ac boues dominicas gemelliparas omnibus effecit. Sunt, qui, & Aphareum quidem, & Leucippum ex Periere Æoli filio natum esse dicant. Cynorta autem Perierem filium fuisse, & hu-

inſce Oebali. Sed Oebali, & Batea Naidis Nympha Tyndareum, Hippocoontem, & Icarionem. At Hippocoontis filij fuere Dorycleus. Scaus Emarsphorus, Euryches, Bucolus, Lycon, Tebrus, Hippothous, Eurytus, Hippocoryſtes, Alcinus, Alcon. His permunitus filijs Hippocoon, Icarionē, ac Tyndareū Lacedamone eiecit. Hi vero ad Theſtium eiectioni confugerunt: Eiꝯ, aduerſus finitimos bellum gerenti opem tulerunt: Dein Tyndareus Theſtij filiam Ledam cepit uxorem. Rurſus, quo tempore Hercules Hippocoontem cum liberis interemit in patriam redeunt: ac Tyndareus regnum accipit.

Nati vero ex Icario, & Peribœa naide nympha, mares filij quinqꝫ Thoas, Damasippus, Iſmenſimus, Aletes, Perilaus: & filia Penelope, qua Ulyſſi nupſit.

Tyndarei autem, ac Leda, filij Timandra, quam Echemus in coniugiū duxit, Clytemneſtra: quam Agamemnon uxore habuit: Item Philonoë, quam Diana immortalem eſſe fecit: Adhac Iupiter, qua nocte cum Leda in cygnum verſus concubuit: eadem quoque Tyndareus illam implevit: deꝯ, Ioue Pollux, & Helena, de Tyndareo autē Caſtor procreati ſunt. Inuenio etiam auctores, qui Helenam Nemefis, & Iouis filiam fuiſſe dicant. Nam, cum ea Iouis concubitum fugeret in anſerem mutatam fuiſſe. Iouem autem in cygnum verſum coiffe memoratur, Nemefin vero ouum ex eo concubitu peperiffe:

perisse: Idq̃, in nemore opilionem quendam inuenisse, & latum secum Leda, dedisse: Hanc autem conditum in arca reposuisse, & suo demum tempore ortam fuisse Helenam: eamque perinde, ac de se fuisset nata, educasse, Quæ cum formæ præstantia polleret, eam Theseus rapuit, & Athenas abduxit. Deinde Pollux, & Castor comparato in Athenienses exercitu, cū ad Plutonis esset Theseus: urbem capiunt: atque Helenam recuperant: necnon Æthram Thesei matrem captiuam abducunt. Iam tum quoque hi Græciæ reges Helenam uxorem pro se quisque petitori Spartam aduenerunt. Procantium vero nomina hæc fuisse leguntur. Ulysses Laërta, Diomedes Tydei, Antilochus Nestoris, Agapenor Ancai, Schenelus Capanei, Amphilochns Cteati, Thalpius Euryti: Meges Phylei: Amphilochns Amphiarai, Mnestheus Petei, Schedius Epistrophii, Polyxenus Agasthenis, Peneleus Leiti, Ajax Oilei, Ascalaphus & Ismenus Martis, Elephenor Chalcodontis, Eumelus Admeti, Polypoetes Pirithoi, Leonteus Coroni, Podalirius, & Machaon Æsculapij, Philoctetes Poeantis, Eurypylus Euæmonis, Protesilaus, Iphicli Menelaus Atrei, Ajax, & Tenuer Telamonis, Patroclus Menæty, Horum turbam conspiciatus Tyndareus, ne, si ex tot competitorib. vni Helena in cōiugium addiceretur, reliqui seditionem, ac tumultum excitaret, pertimescebat. Quocirca Ulysses, quoties, inquit, illi ad Penelopes nuptias

nuptias adipiscendas mihi adiumento fore te pollicearis, talem ego cum animo meo rationem inibo, ut per eā nulla omnino sit inter procos oritura discordia. Tum vero Tyndareus, ubi ipsi laturum se opem promisit, uniuersos, inquit, Ulysses procos iniurandi religione obstringito, ut, cum filia tua Helena de nostro coetu quempiam sponsum, delegeris, illi à nobis adiumentum latum iri aduersus eos qui in sponsum, maritumue, ac matrimonium eiusmodi vim facere conentur. Quod ubi Tyndareus audiuit, procos ad Ulyssis consilium perficiendum uniuersos per eam iniurandi religionem compellit, ac Menelaum quidam filia sua sponsum declarat, atque etiā ab Iscario Ulyssi Penelopen in coniugium deposcit. Menelaus itaque ex Helena Hermionem genuit, & ut quidam aiunt, Nicostratum ex Dule Picride ab Etolia oriunda: Sine, ut Acusilaus ait è Teridaë Megapenthē: sed ex Nympha Gnosia, Eumelo auctore Xenodamum procreauit.

Ceterum è Lacedaemonis Castor planè, rem militarem exercuit. Pollux autem casticum pugnandi genus sectatus est. Atque ambo ob fortitudinem Dioscuri quasi Iouis proles cognomento dicti sunt. Qui cum Leucippi filias in matrimonium habere cuperent, è Messene raptas uxores ambo sunt consecuti. Dein ex Polluce, ac Phœbe Mnesileus, at è Castore, & Ilaira Anogon nati sunt, Qui cum, socijs Isda, Lynceoque Apharei filijs ab Arcadia bouum prædam abegissent: Idæ arbitrio diuidendam permi-

permisere. Tum ille bouem in partes quattuor partitus. Qui prior, inquit, deuorarit, huic praeda dimidium cessura est: posteriori, reliquum: quo dicto Idas anteuertens, priuatam prius, & fratris deinceps partem absumpsit: atque cum eo pradam omnem Messenem auerit. Quare Dioscuri conductis militum copijs contra Messenam, cum illam, tum etiam multam aliam pradam simul abducunt, sub quercu per insidias Idam, Lynceumq; interciperi conabatur: Verum Lynceus viso Castore Ida fratri significauit, atque eum ille necauit. At Pollux ipsos insecutus Lynceum, telum iaculatus occidit. Inde Idam insequens lapide secundum caput ab eo percussus oborta oculorum caligine concidit. Tum Iupiter Idam fulminat, Pollucemque in cœlum agit. Pollux vero immortalitatem renuit Castore mortuo. At Iupiter ambobus, alternis diebus, inter Deos, ac mortuos esse concessit. Relatis ad superos Dioscuris Tyndareus accersito Sparten Menelao regnum tradidit.

Ex Electra autem Atlantis filia, & Ioue Iasion, Dardanusq; gignuntur, è quibus Iasion Cererem deperiuit. Eiq; vim inferre volens fulmine ictus occubuit. At Dardanus fratris interitu mœstus Samothrace relicta in obiectam continentem tranauit, ubi Teucer Scamandri fluminis, Idaeque, nympha filius regnabat: ab eo, etiam, qui regionem illam incolebant, Teucris vocabantur. Hic itaque ab rege acceptus hospitio, atque in regni partem admissus,

missus, Bateam eius filiam sibi in cōiugium duxit,
ac Dardanum urbem condidit.

At postquam ex humanis Teucer excessit, uni-
uersam provinciam Dardaniam appellavit: filios
habuit duos Ilum, & Erichthonium, è quibus, flus
nullis susceptis liberis extinctus est. Hinc Erich-
thonius regni hæres, ductaq, Astyoche Simoentis fi-
lia Troem creat. Hic deinde regnum adeptus re-
gionē à seipso Troiam nuncupavit, & Callirhoem
Scamandri filiā sibi collocavit, ex qua Cleopatram
filiam sustulit. Mares autem flum, & Assaracum,
& Ganymedem. Hunc autem ob corporis formam
raptum per Aquilam Iupiter Deorum pincernam
in cælo constituit. Assaracus vero ex Hieromneme
Simoentis filia Capyn procreat. Huiusce, ac Tbe-
midis Ili filia Anchises filius fuit. Cū quo Venus
ipsius amore flagrans congressa Aneam genuit,
ac Lyrum, qui sine liberis decessit.

Ilus cum in Phrygiam pervenisset, atque inibi
ab rege propositum certamen nactus esset, palestra
vicit, deditq, illi rex præmij loco pueros quinqu-
aginta, & totidem puellas. Adhuc ex oraculi senten-
tia discolorem bouem adiecit, monuitq, ut ubi ea
procubuerit, urbem conderet. Hic bouem ipsam in-
sequitur. Ea vero, simulatq, ad Ates, (quasi dicas
Noxa) Phrygiæ, tumulum pervenit: humi procum-
bit: quo in loco flus urbem ab se conditam, flum
nominavit. Postea Jovem precatur, ut signum sibi
aliquod ostenderet, postridie vero, ubi illuxit, ab
Jove

Ione demissum Palladium ante tabernaculum conspexit, id erat magnitudine trium cubitum: ac pedibus, ita compositis, ut ambulare videretur, dextraq³ elatā hastam, at laeva colū, fūsumq³ gerebat. Huiusmodi de Palladio narratur historia, aiūt natam Minervam apud Tritonem, cui filia Pallas erat: educari cœpisse. Vtrasq³ autem fuisse rei bellicæ studiosas, & in contentionem aliquando devenisse: Palladi iam iam vulnus illatura Minerva Ionem pauefactum Egidem opposuisse, eam vero territam respexisse: atque ita à Minerva vulneratam concidisse. At Minervam eius de causâ summo dolore affectam, simulacrum illi simile confecisse, ac thoraci, pectoriq³ eius, quàm pertimuerat Egidem, accommodasse, & apud Ionem, honoris ergo constituisse. Deinceps autem Electram, per anni pestilentissimi contagionem ad hoc confugisse, ac secum id Palladium in terra Iliaca exposuisse. Plurimum postea in huiusce memoriam templum ab se conditum summopere coluisse. Hac hætenus de Palladio. Caterum Ius Eurydicem Adrastris filiam uxorem cepit, ex qua Laomedontem genuit, cui Strymo Scamandri filia nupta fuit. Sed, & quorundam testimonio, Placiam Atrei ab illo ductam fuisse legitur. Nec desunt, qui Leucippi filiam habuisse in matrimonio ferant. Hic marces quidem Tithonum, Lamponem, Clytum, Ictæonem, & Podarcem, feminas autem Hesionem, Cillamque & Astyochem procreavit. At è Calybo

Calybe nymp̃ha Bucolionem suscepit.

Porro Tithonũ, quòd eum arderet Aurora pre-
reptum in Æthiopiam abducit: 7biq; cum eo con-
gressa Hemathionem, ac Memnonem gignit.

Post, ubi Troia ab Hercule, de quo paulo ante di-
ximus, capta fuit: Podarces cognomento Priamus
regnum tenuit, ac primam coniugem Meropis fi-
liam nomine Arisbam sibi coniungauit, ex qua Æ-
sacum filiũ creat: cui Sterope Cebrienis filia nupsit,
quàm cum mortuam nimio luctu defleret, in mer-
gum auem mutatus est. Mox Priamus Arisba col-
locata in matrimoniũ apud Hyrtacum, Hecubam
secundam uxorem Dymantis, siue, ut alijs placet,
Cissei, vel, ut quidam aiunt, Sangarij fluminis, &
Meropes, filiam duxit. Nascitur autem ex ea pri-
mus Hector: Deinde, cùm secundũ propediem esset
paritura filiũ, facem reapse ardẽtem Hecuba pa-
rere, cumq; omnem urbem flium depascere, atque
concremare, in somnis sibi videbatur. Id ubi Pri-
amo visum Hecuba recitauit, Æsacum filium, hic
statim arcessi iubet ad se. Eum enim Merops auus
maternus somnij coniectandi rationem edocuerat:
re percepta Æsacus puerum exitiũ illaturum esse
fore respondit. Proinde inf. intẽ exponi iubet. Hinc
Priamus, simulac puer in lucem prodit, familiari
exponendum tradit, asportandumq; in 7dam mon-
tem. Huic seruo, nomen Agelao, aut Archelao fuit,
Infans ut ab eo expositus est, quinque dies ab ur̃sa
nutritus est. Hic puerum nactus incolumen tollit,
secum

secum illum attulit & quasi filium suum, indito illi Paridis nomine, educauit. Qui cum iam grādiusculus euasisset, & plerisq̃, & corporis forma, & robore anteiret, & quod praedonū vim, incursusq̃, repelleret, & onilibus custodiendis adiumento foret, Alexandri cognomentum premeritus est. Neque multo post tempore inuentos parenteis agnouit. Post Paridem Hecuba filias peperit, Crensam, Laodicen, Polyxenam, & Cassandrā, quam, cum Apollo in stuprum illiceret, vaticinandi facultatem, eam se docturum pollicetur. Hae autem ubi fuit edocta, sui corporis copiā Apollini minime fecit. Quapropter Apollo, ut illius vaticinia fide carerent, effecit. Post hosce filios adhuc Hecuba gignit Deiphobum, Helenum, Pammonen, Politen, Antiphum, Hipponoum, Polydorū, Troilum, quem ex Apollinis concubitu natum esse ferunt. Sed ex alijs coniugib. Priamo filij nascuntur, Melanippus, Gorgithon, Philemon, Hippothous, Glau-
cus, Agathon, Chersidamas, Enagoras, Hippodamas, Mestor, Atas, Doriclus, Lycaon, Dryops, Bias, Chromius, Astygonus, Telestes, Euander, Cebriones, Melius, Archemachus, Laodocus, Echephron, Idomeneus, Hyperion, Ascanius, Democoon, Arrhetus, Deioptes, Clonius, Echemon, Hypirychus, Aegeoneus, Lysithous, ac Polymedon. Filiae vero, Medusa, Medesicasta, Lysimache, Aristodeme.

Verum Hector Andromachen Eetionis, & Ale-

xander Oenonem Cebrenis amnis filiã ducit. Hæc à Rhea vaticinandi cognitionem edoëta Alexandro, ne ad Helenam nauigaret, prædixit. At ea minime persuadens, cum sibi vulnus illatum fuerit, ad eam venturum, dixit, Quod eam ipsi mederi posse, intelligebat, præterea neminem. Hic autem rapta post Helena è Sparte, Troiaq, bello impetita: sagittis Herculeis à Philoctete sauciatus in Idam ad Oenonem remeavit. Tum illa iniuriarum memor, Paridem curare nolle affirmat: Alexander igitur, cum in Troiam referretur occubuit. Mox Oenone, quam detrectata medela pœnituerat, ad vulnus curandum pharmaca deferbat, siquidem Oenone medendi, canendiq, artò callebat. Quæ, ubi sum iam obijisse reperit: sibi laqueo vitam finivit.

Asopus vero amnis Oceani, & Tethyos filius. sed Acusilaus, Perus, & Neptuni esse filium scribit. sed, ut alij, Iouis, & Eurynomes aiunt. Hic ducta Metope, quam Ladonis fluvij filiam fuisse tradunt: duos filios Ismenum, ac Pelagontem, & viginti feminas procreavit: Quarum unam Eginã, cui Oenone fuit nomen, ab Ione raptã Asopus querens, Corinthum abijt: ubi à Sisypho raptorem fuisse Iovem cognoscit. Jupiter autem post insequentem Asopum fulminatum rursus ad sua fluentia remisit. Quamobrem, & in hoc usque tempus ex huiusce fluentis carbones efferuntur, sed Eginam illatam, in insulam, qua tunc Oenone vocabatur nunc ab ea dictam Eginam, Jupiter comprimit, ac fir-

ac filium ex ea *Æacum* gignit. In cuius gratiam, quandoquidem solus in insula agebat, de formicis homines facit. Adhac *Æacus* *Endeidem* *Chironis* filiam coniugem capit, ex qua sibi duo nati sunt filij *Peleus*, & *Telamon*. *Pherecydes* vero *Telamonem* amicum, non fratrem fuisse *Pelei* narrat, eumq; *Actei* filium, & *Glances* *Crethei* fuisse ait. Atqui & *Æacus* cum *Psamathe* *Neres* filia, in fontem, quòd inscendi nollet, commutata coiuit, & *Phocum* gignit. Sed & *Æacus* omnium pietatis servantissimus fuit, quamobrem, cum *Gracia* inusitata frugum caritate premeretur, *Pelopis* caussa, quòd ipse *Stymphalum* *Arcadium* regem bello infestans, *Arcadiam* subigere minimè posset: per simulatam amicitiam ipsum interfecit, ac eius viscera membratim confecta dispersit. Deorum interea responsis tum *Graciam* imminentibus malis ereptam iri, si illius ergò preces effuderit *Æacus*, renuntiatum est. Quo per *Æacum* factò, *Gracia* annonæ penuria liberatur. Quinetiam & apud inferos *Æacus* in summo esse honore perhibetur: & is *Plutonis* claves servare proditur. Quoniam vero *Phocus* in certaminib. præstare videbatur, fratres *Peleum*, ac *Telamonem* insidias illi compassasse, ferunt: atq; ubi sorte obuenit, ut cum eo *Telamon* pari in ludo decertaret, disco caput illi ferit, & occidit, ac sublatum *Peleo* adiutore quadam insilua occultavit. Demum vero cade detecta, ambo ex *Aegina* ab *Æaco* solum vertere compelluntur.

Telamon Salaminem ad Cychreum Neptuno, ac Salamine Asopi filia natum pervenit. Is necato serpente, insulam cuius ipse rex erat, devastante: ac nullis post se relictis filiis moriens, regnum Telamoni concessit. Is, deinde Periboram Alcathei Pelopis filiam sibi uxorem coniunxit. Et, Hercules, ut illi mascula proles nasceretur, à Dijs, precibus depoposcit: & post preces repente aquila apparuit, & enatum puerum Aiacei nominarunt: Qui in bello contra Ilium Herculem secutus, Hesionem Laomedontis filiam muneri accepit, ex qua sibi Teucrum procreavit.

Ceterum Peleus Phthiam ad Eurytionem Actoris filium exulatū abiit, à quo postea expiatus Antigonem illius filiam in matrimonium capit: atque in tertiam regni partem adscitus est, Mox Polydoram filiam genuit, quā Boro Pericris filio nuptui dedit. Inde in Calydonij Apri venationē cum Eurytione simul egressus, ac missō in aprū telo Eurytionem ferit, eumq; fortuito ictu cecidit, rursus itaque à Phthia solcum ex fuga ad Acastum sese recepit, ab eoq; lustratur. Adhac cum Atalanta ludis in Pelia regis honorem institutis palaestrica pugna decertavit: ubi Astydamea Acasti coniux Pelei amore correpta, ad eum litteras de cōcubitu dedit: quae, quoniam id illi persuadere non potuit, ad eius etiam uxorem misit, qui à Peleo, Steropem Acasti filiam propediem ductam iri illi renuntiaret. Quod ubi illa accepit, laqueo se suspendit. Peleum

leum in super Acasto, quòd eam de stupro interpellasset, calumniatur. Id ubi Acastus percepit, quem ipse lustrasset, haudquaquam ab se necandum esse censuit: at eum in Pelium montem venatum abducit. Inde coorta de venatione controuersia, Peleus quidem captarum ab se ferarum desectas linguas intra peram reponebat. Atqui Acasti comites eas capientes, Peleum velut nihil venatum irridere. Is autem quotquot linguas haberet, exhibitis, tot feras illis se venatum esse dictitauit. Quem, cùm in Pelio somno oppressus obdormisset, Acastus reliquit, eiq; sublatum ensẽ in boum fimo celauit, & abiuit. Is, deinde experrectus, interea dum ensẽ quatit, à Centauris comprehensus iam iam moriturus erat, verum hic à Chirone seruatur incolumis, eidemq; quesitum, ac repectum ensẽ condonauit. Peleus vero, ut supra dictum est, Antigonem Eurytionis patre procreatã uxorem duxit, de qua sibi Polydoram gignit, quam postea Sperchio flumini cognomento Boro Perieris filio uxorem collocauit, ex qua Meneſthius natus est. Sed & alteram duxit, Peleus, nempe Thetin Nerei filiam, de cuius matrimonio Iupiter, & Neptunus contendebant. At cùm Themis ex hac ortum filium patre futurum esse præstantiorem prædixisset: abstinuisset Iouem illius nuptias ferunt. Nec desunt, qui scribant ad eius complexum iam iam prodeanti Ioui Prometheus, dixisse, natum ex ea cœlo dominaturum. Sunt etiam, qui memorẽt Thetin Iunonis mo-

nitū, persuasam Iouis concubitū euitasse. Hinc iratum Iouem voluisse, ut ea mortalis viri coniugio locaretur. Chironis itaque consilio eam comprehendendi, ac detinendi rationem Peleus inijt: eam itaque, cū in varias se formas commutantem observasset, corripit, quæ cū interim ignis, interim aqua, modò etiā fera vultum caperet, non cā prius, quā pristinam formā recepisse videt, remisit. Hanc deum in Pelio monte uxorem sibi copulauit: atque inibi Dii conuiuio excepti suo quisque munere matrimonii commendarunt. Nam Chiron hasta fraxinea Peleum, Neptunus equis Balio, & Xantho. Volcanus ense, ac reliqui, alijs munerib. condonarunt. Hi vero Dii immortales fuere. Post ubi Thetis conceptū ē Peleo partū edidit, eum immortalem factura clam Peleo per noctem in igne abscondit, & quidquid paterna in eo mortalitatis erat, excoquebat, per diem vero, ambrosia puerū inungebat. At Peleus per observationē palpitantem natū in igne conspiciens, inclamauit. Tū Thetis quo minus votum expleret suum, impedita, relicto infantulo, ad Nereidas abiit. Tum Peleus sublatus in manibus, puerum ad Chironem tulit, quem ille acceptū leonum viscerib. aprorumq; & ursorum medullis enutrit, eumq;, cui Ligyron antea nomen fuit, quod mammis labra minime admouisset, Achillem nominari voluit. Post hac Peleus Iasonis & Dioscurorū adiumento solcū expugnauit: Astydamiāq; Acasti coniugem occidit, ac distractis illius membris

Bris per eam intra urbem traduxit exercitiū. Ubi demum nonum ætatis suæ ævū explevit Achilles, Calcanthe Troiam sine ipso capi non posse, predicante, Thetis, quod filiū eo in bello militantem interitum omnino praudivisset: muliebri ipsū veste coniectum in Scyron insulam Lycomedi pro puella incorrupta, ac virgine perductum commendavit, ibiq; agens adoleſcētulus, Deidamiam regis filiam comprimit: ex qua Pyrrhū filium extulit, qui nouo postea nomine Neoptolemus est appellatus, Ceterū Ulyſſes, quādo ei apud Lycomedem esse Achillem, indicatum fuit, quesitum suba vsus inuenit: Ad hunc itaq; modum Achilles ad bellum Troianum perductus est: Ad quod etiam Phœnix Amyntoris filius illum comitatus accessit. Hunc à Clytia patris pellice, ut de stupro interpellata falsò insimulatum pater oculorū luce priuauit. Quem Peleus ad Chironem, ductum, ab eoq; curatum oculorum luce recuperata Dolopū regem constituit. Insuper Achilli Patroclū Menœti, ac Stheneles Acasti, sine, ut alijs placet, Periapidis Pheretis filij, vel, ut Philocrates inquit, Polymeli Peleo nati, filius, comes accessit. Is Opuntē delatus, in talorum ludo Clyſonum Amphidamantis filium imprudēter occidit: atque in exilium actus cum patre, à Peleo domi in contubernio acceptus Achillis amasius efficitur.

Porro Cecrops Indiges, ac geminus, id est humana simul, & serpentino corpore præditus in terra Attica primus regnavit, & qua prius Acte dicebatur,

tur, de suo ipsius vocabulo Cecropiam dici voluit. Sub eo quoque Dys fuisse decreto concessam aiunt urbiū occupandarum potestatem, sanè in quibus potissimum priuatos honores unusquisq; adipisci posse videretur. Primus igitur Neptunus in Atticam venit, ac percussa tridente ad mediam arcem terrae, fretum repente edidit: id loci Erectheidem vocant. Post hunc autem Minerva comparuit: quae lecto à se Cecropis occupationis suae iudicij teste, oleam ex terra produxit, qua nostra etiam atate visitur in Pandrosio. Coorta deinde inter utrumque contentione, ac lite de urbe, Iupiter Minervam, Neptunumq; inter se pacauit, usq; non, ut quidam memorant, Cecropem, Cranaumq;, nec Erichtheum, sed duodecim Deos huiusce controuersiae iudices dedit, quorum sententia urbs Athena Minervae adiudicata fuit, quando primum ab ea oleam Cecropis testimonio productam fuisse perceperunt: Minerva itaque de se ipsa Athenis nomen imposuit, at Neptunus mirum in modum iratus Thriasium campum pessimè afflixit: atque Atticam uniuersam pelago inundauit. Adhuc Cecrops Agraulon Aëtai filiam in coniugium ducit, ex eaq; marem quidem suscepit, Erysichthonem, qui sine maribus liberis ex vita decessit, filias vero, Agraulon, Hersen & Pandrosam. At ex Agraulo, ac Marte gignitur Alcippe. Huic vim inferre Alirrhothius Neptuni, & Eurytes Nympha filius à Marte deprehensus occiditur. Quamobrè Neptunus Martem in Ario-

pago cedis reum agit : Is duodecim Deorum sententia indicatus absolvitur.

At Cephalus Herfes, & Mercurij filius fuit quem, cum Aurora supra modum amaret, correptum secum asportavit in Syriam, ibiq, illius concubitu grvida fit, & Tithonū peperit, cui Phaëthontem filium fuisse produnt. Huius autem fuit Astynous, ex quo, Sandocus : qui è Syria profectus in Ciliciam, Celenđerim urbem condidit : ductaq, in matrimonium Thanace Megessari filia Cinyram Assyriorum regem procreavit. Hic Cinyras cum in Cyprum se cōtulisset, cum popula, Paphum condidit, Ductaq, inibi uxore Metharme Pygmalionis Cypriorum regis filia Oxyporum, & Adonin genuit : Necnon filias Orsedicen, Laogoremq, & Brasiam ex eadem suscepit. Ha vero ob Veneris iram alienigenis permista viris vitam in Egypto cum morte commutarunt. Adonis autem puer adhuc, Diana iracundia, in venatione ab apro percussus interijt. Hunc Hesiodus Phœnicis & Alphefibœæ filium fuisse ait, Panyasis verò de Thoante Assyriorum rege, qui Myrrham filiam habuit, natum refert. Hæc Myrrha per iram Veneris, quod eam nihili faceret, patris amore corripitur : atq, vsa nutricis opera, cum inscio patre notet duodecim concubuit. Is, ubi rem sensit, stricto in filiam ense impetum fecit, quæ, cum iam comprehenderetur. Deos rogat, ut nusquã appareat. Tum Dij illam miserati in arborem sui nominis commu-

tarunt: ac decimo post mense rescissa arbore, Adonin ex ea filium ortum fuisse ferunt. Quem Venus formæ ergo infantem adhuc clam deis in arca occultatum, ante Proserpinam constituit, quem simul ac illa conspexit, se redditurum negavit. Delato ad Jovem iudicio, tres in partes annum partitus est, ut unam apud se ipsum, alteram cum Proserpina, tertiam demum cum Venere Adonis permaneret, imperavit. Adonis autem, quæ pars sibi ab Jove distributa fuerat, eam ipsi Veneri attribuit. Nec longo post tempore inter venandum Adonis ab apro vulneratus occidit.

Post, ubi Cecrops humanitatem exiit, Cranaus indigena, sub quo Deucalionis diluvium fuisse narratur, ducta à Lacedamone PEDIADÆ Menetis filia, Cranaem genuit, & Cranachmæ, & Atthidem, quæ cum, virginitate necdum expugnata obisset, Cranaus ab ea terram Atthidem vocitavit.

Ubi, post Cranaum expulsam regnavit Amphitylon. Hunc nonnulli Deucalionis, alij vero indigenæ hominis filium fuisse dicunt. Qui, cum duodecim annos regnum tenuisset, ab Erichthonio petitur, hunc Hephestes, ex Cranae Atthidis nata filium esse aiunt. Sunt etiam, qui Volcani, & Palladis esse velint, hunc in modum. Minerva olim arma sibi conslari volens ad Vulcanum adierat. Hunc interim relictum à Venere Minervæ constupranda Cupido desiderium incessit: eamq; attrahere aggreditur. Hac fugit: ille fugientem insequitur, utq; proxime

ximè eam venit, in summa erat necessitate, claudicabat enim, Deum inire conabatur. Ea vero, ut pu dica erat, & virgo, virum non admittebat. Volca nus demum tentigine ruptus in virginis semur se men effudit. Tum tristata, semen lana detersum in terram deiecit, ac mox in fugam se dedit. Interea vero ex demisso in humum semine gignitur, Erich thonius. Hunc clam dijs alijs, dum immortalem fa cere studet, educavit: positumq; in cista Pandroso Cecropis filia commendavit: interdicitq; ne cistam retegeret: At Pandrosi sorores, quòd curiosa ad modum forent, cistam aperiunt, aduolutumq; pue ro draconem spectant. Nec desunt, qui ab eodem dracone fuisse interemptas, astipulentur, Aliorum vero testimonio Palladis ira, furore percita, de sum ma sese arce pracipites eiecerunt. Interea vero E richthonius in templo à Minerva ipsa nutritus pulso Amphictyone Athenarum regno potitus est, ac Minervæ signum in arce constituit: necnon Pa nathæorum celebritatem instituit. Pasithecæque Naidem nympham uxorem accepit, ex qua sibi Pandion natus est.

Demique Erichthonio vita functo, ac in primo Palladis Fano sepulto, Pandion regnū adipiscitur: quo regnante Ceres, Dionysiusq; in Atticam vene re: Atqui Cererem Eleusine Celeus suscepit. Dio nysius vero ab Iscario hospitio excipitur, à quo vi tis palmitem muneri accepit, ab eoq; vini faciendi rationem didicit. Is igitur Dei beneficia mortali bus

bus impertiturus, ad pastores se quosdam contulit, qui cum gustassent vinum: atque animi caussa sese largius meri poculis inuitassent: malum sibi medicamentum datum esse arbitrati Icario necem fustibus intulerunt. Erigona vero filia patrem vestiganti herilis canis, cui Mara nomen fuit, scarium confectari solita, cadaver, ubi nam delitesceret, indicavit. Tum filia patrem deflens se ipsam ex arbore suspendio necavit. Pandion interea ducta uxore Zenxippe matris sua sorore, filias Procne, ac Philomelam, & geminos Erechtheum, Butemq; suscepit. Dein conflato in Labdacum bello de terra finibus in belli societatem Tercum Martis filium de Thracia convocavit eoq; bello per eius auxilia praeclarissime gesto: Procne filiam suam Tereo nuptis collocavit. Hic suscepto ex ea Itye filio, Philomelam amore succensus vitiat. Eamque, simulato Procnes obitu, ruri celat, & huiusce loco Philomelam ductam comprimit: Inde huic linguam defecuit, ea vero per litteras in peplo contextas, suas ipsius Procne sorori, miseras significavit. Hac, post quasitam germanam, Itym puerum trucidatum, elixatumq; Tereo, in scio epulandum apposuit, ac repente cum sorore profugit, Tereus cognito facinore abrepta securi fugientes insequitur. Haec vero, cum iam Dauiā Phocidis urbē peruenissent, circumseptae Deos rogāt in auem mutari. Tū Procne fit lusciniā, Philomela vero in hirundinem transformatur. Adhuc Tereus in upupam commutatur.

Inde

Inde Pandion ubi fato cōcessit, filij diuisis inter se patrys facultatibus, Erichthens regnum accepit. Sacerdotio autem Minerva, Neptuniq, Butes Erichthonij filius honestatur. At Erechthens Praxitheam Phrasimi, & Diogenæ Cephiso nata filiam uxorem duxit, ex qua filios habuit mares, Cecropem, Pandorum, & Metionem, feminas vero Procrin, Creusam, Chthoniam, Orithyiam, quam postea Boreas rapuisse dicitur. Chthoniam Butes in coniugio habuit. Atqui Xuthus Creusam duxit, & Procrin Cephalus Deionei filius. Hac sumpta corona aurea Pteleonti subigitur, & à Cephalo deprehensa, ad Minoem confugit. Hic eius etiam amore correptus est, eiusq, concubitus impetrat. At, si mulier hac cum Minoë concubuiſſet, nulla potuiſſet ratione ſeruari. Nam Paſiphaë, quod cum multis mulieribus Minoem rem habere non ignorabat, eum veneficijs infecit, ut quoties ſecum alia cubaret, in illius artus vipera irruerent immanes, eumq, in modū pellices Paſiphaë diſperdebat. Cephalus igitur, pernicioſiſſimum habebat canem, cui Lalapi nomen fuit, & quem nulla fera poterat euitare. Iaculum adhuc, cuius ictus neminem unquam feſellit. Inter hac Procris conſpicata virum, Circaam, ſumens radicem, nequid ſibi obeſſet, concumbit. At verita rursus Minois coniugem, Athenas proficiſcitur, & in Cephaligratiam redijt: & cum eo ad venandum concedit, quippe qua venandi ſtudio mirificè oblectabatur. Hac occultè virum

inſecuta

Insecuta inter fruteta latitabat, cuiusq; motu permoueri virgulta maritus sentiens iaculum inuitabile misit, eoque percussam uxorem Procrin interfecit. Quocirca Cephalus ab Areopagi Iudicibus exilio sempiterno damnatur.

Interea vero Orithyia Illissum amnem traucientem Boreas rapuit, & cum ea concubuit. Hæc illi filias Cleopatram, & Chionem, mares autem Zetem, & Calain aligeros peperit. Qui cum Iasone in Colchos nauigantes, & Harpyias insectantes moriuntur siue ut Acusilam ait, circa Tenum insulam ab Hercule interempti fuerunt.

Cleopatram Phineus coniugem cepit: cui ex ea filij gignuntur Plexippus, & Pandion, his auctus filijs, ex Cleopatra Idaam deinde Dardani filiam sibi matrimonio sociauit. Ea vero, priuignos, quod ipsam in stuprum illicere voluissent, falso apud patrem insinuat, Huic ille credulus, ambos oculis priuat, Interea Argonautæ cum Borea filijs illuc impulsæ in Phineum animaduertunt.

Chione autem Neptuno admiscetur. Quæ cum, clam patre Emolpum, peperisset, ne detegeretur, in mare deiecit infantulum. Hunc statim Neptunus exceptum, in Aethyopiam transfert, & Benthescyme filia sua alendum commendat, & Amphitrite. Qui, cum ætatis integra fuit, intus Benthescymes coniux, huic alteram filiarum uxorem dedit. Hic autem uxoris quoque sua sorori vim inferre aggreditur. Quamobrem exilis multatus

cum

cum Ismaro filio, ad Tegyrium Thracie regem confugit. Qui filiam, ipsius filio, coniungavit. Deinde vero insidias Tegyrio quoque comparasse detectus, ad Eleusinos aufugit, eorumque amicitiam sibi conciliavit. Rursus autem, Ismaro filio defuncto, à Tegyrio reuocatus in Thraciam redit, ac soluta inter eos discordia regnum accepit. Mox conflato inter Athenienses, & Eleusinos bello, ascitus ab Eleusinijs, magno cum Thracum exercitu opem laturus aduenit. At Erechtheo de Atheniensium victoria scitanti: Deus rem bellicam praeclare gesturum cecinit, si filiarum unam iugularit. Quis cum natu minimam immolasset, & reliqua tum omnes sese iugularunt. Siquidem, ut quidam testati sunt, de se vicissim occidendis, conspirarant. Commissa vero post immolationem pugna Erechtheus Enmolpum obtruncavit.

Inde vero ubi Neptunus cū ipsius domo Erechtheum dissoluit, Cecrops Erechthei filiorum maximus regnum administravit, & is ducta in coniugiū Metiadusa Eupalamis filia Pandionem filium sustulit. Hic una cum Cecrope patre regnans à Metionis liberis per seditionem eiectus fuit. Hinc Megara ad Pylam profectus eius filiam Peliam iamdudum nubilem uxorem cepit, à qua deinde urbis regno praeficitur. Nam, cum Pylas Biātem patruū occidisset, Pandioni genero regnum tradit, ipse vero traducto in Peloponnesum populo Pylū urbem condit. Interea Pandioni Megaris regnanti, nati sunt

ti sunt filij *Ægeus*, *Pallas*, *Nisus*, & *Lycus*. Nonnulli autem *Ægeum* *Scyrii* filium esse aiunt, sed sibi *Pandione* suppositum fecisse.

Demum post *Pandionis* obitum, eius filij perducto in *Athenas* exercitu *Metionidas* eiccerunt, ac regnum in partes quattuor distribuerunt, sed penes *Ægeum* summa Imperij fuit. Hic primam uxorem *Metan* *Opletis* filiam: alteram vero *Chalcipem* *Rhexenore* natam duxit. At, ubi nulla se prole augeri videt, fratrum metu ad *Pythiam* adit, de q³ filiorum progenie responsum dari sibi postulavit, cui deus ita vaticinatus est. *Ma*cte noua virtute, pedem, qui pronominet utri.

Ne prius exoluas, quam scādas *Palladis* arcem. At ipse ambigens quid hoc sibi vellet oraculum, *Athenas* iterum accedit, ac per *Troæzenem* iter faciens à *Pittheo* *Pelopis* filio hospitio recipitur, qui, quoniam oraculum intellexerat, *Ægeo* vino madenti filiam *Aethram* comprimendam summsit. Hanc etiam nocte eadem *Neptuno* coniunxit: *Ægeus* interea *Aethra* praecepit, ut, si ex ea masculus, nasceretur, educaret: néue, cuius ille filius esset, indicaret: ensem, & calceos sub saxo abditos reliquit, hac locutus cum per aetate puer saxum subuoluere queat, ea tolleret, cumq³ clam cum hisce omnibus ad se rebus emitteret. Ipse interim *Athenas* contendit, nec non *Panathenaeorum* certamen aggreditur, celebrare, in quibus *Minois* filius *Androgeus* omnibus victoria praestitit. Hunc *Jupiter*
in Ma-

in Marathonium taurum misit, à quo fuit interfectus. Non desunt, qui illum Athenas ad Laiy certamen euntem, ab athletis ob invidiam dolo necatum fuisse prodant. Minos, audita filij morte, quo tempore in Páro Gratijs sacra faciebat, sublatam è capite coronam, abiecit, ac tibiam abstinuit, & sacrificium nihilo tamen secius absoluit. Hinc & in hodieenam usque tempestatem sine tibijs, & coronis in Páro Gratijs immolant. Nec longo post tempore in mari prepotens comparata classe Athenas oppugnavit.

Megara item Niso Pandionis filio regnante subvertit. Ad hac Megareum Hippomenis filium qui ex Onchesto Niso opitulaturus aduenerat, interemit: & is demum per filia proditionem occubuit. Nam cum Scylla filia Minois amore flagraret patri purpureum crinem quo inuictus esse ferebatur è medio capitis vertice pracidit, eoq; facto statim ille interijt. Minos itaque Megaris potitus, virginem vinctam pedibus è puppe in mare deiectam summersit. Enimvero, cum id bellum diuturnius fore videretur, quando Athenas capere minine posset, Iouem, ut Athenienses commissi criminis poenas luerent, obsecrat. Hinc, cum pestis, ac fames simul orbem inuasisset, primum quidem ex veteri oraculo, Athenienses Hyacinthi filias Antheidem, Ageidem, Enthenidem, & Lytaam Geresti ad Cyclopis tumulum ingularunt, sed harum pater Hyacinthus Lacedamone Athenas

commigravit, & cum nihil inde sibi emolumentum futurum viderent oraculum de belli exitu consuluerunt. His numen, quas ipse vellet, Minos pœnas daturus renunciauit. Iggitur Athenienses missis ad Minoem legatis, iniunxerunt ut ab eis, quas pœnas vellet peterent, tum Minos ijs ut quatuordecim corpora, septem scilicet puerorum, ac totidē & etate pariū, puellarū, sine armis Minotauro deuorandos mitterent, imperauit. Is taurus labyrintho conclusus coërcebatur, unde ingressus quispiam haud facile exire poterat, quod multiplici uiarum ambage non agnitū exitum excluderebat: Hunc Dedalus filius Eupalami, qui Metionis, & Alcippa filius fuit, exadificauit. Hic item architectus omnium præstantissimus & primus operum admiratione dignorum fuit inuentor.

Hic etiam Athenis post necatum Perdicis sororis filium Talaum eius discipulum, aufugit, quem, veritus ne ipsum ingenij præcellentia superaret, occidit. Etenim serpentis malam nactus lignū tenne secuit, deinde ubi puerum necasse deprehensum fuit, reus in Martis villa peractus ad Minoem cōfugit. Atque inibi Pasiphaë cum Minois taurum arderet, lignea vacca affabre compacta conclusit: ac Labyrinthum construxit, ad quem quotannis Athenienses virgines septem, ac totidem pueros etate pares Minotauro vorandos mittebant: donec Theseus ex Æthra, Ægeoq; natus iam grandis factus,

factus, petra summo a calceos, atq, ensẽ aufert,
& pedestri itinere Athenas adiens, obsessam iam
viam a maleficis viris undecunque pacavit. Pri-
mum quidem Periphetem Volcani, & Anticlia fi-
lium, qui quod clauam gestaret, Corynet a diceba-
tur, ad Epidaurum occidit, qui cum imbecillis pe-
dibus esset, ferrea claua munitus, viatores interfi-
ciebat: quam ex illo præceptam Theseus ipse ferre
consuevit. Hic Sinem postea Polypemonis filium,
& Sylea Corinthi filia occidit. Huic Pityocam-
pta, à curuandis pinis nomen fuit. Nam cum Co-
rinthiorum Isthmum insedisset, viatores ad pinos
flectendas inuitos compellebat, qui quòd eas viriũ
imbecillitate flectere nequirent, arborum in se re-
deuntium impetu sublati penitus interibant.

Hunc in modum Theseus Sinem cru-
ciatum è medio su-
stulit.

L 2

INDEX

INDEX QVAMLOCV- PLETISSIMVS, EORVM, QVAE IN APPOLODORO CONTINENTVR, *cuius numerus primus solum, secundus paginam, indicat.*

A.

A Bas. 19. 2. & 30. 1.	Acteus. 74. 1. & 77. 1.
Abdera. 40. 2. & 42. 2.	Acte. 76. 1.
Abderus. 40. 2.	Acton. 12. 2.
Abfyrtides insulae. 24. 1.	Actor. 14. 2. & 17. 1. & 19.
Abfyrtus. 24. 1.	2. & 46. 2. & 74. 2
Acarnan. 65. 1.	Adiantè. 29. 2.
Acarnaniae ciuitas. 65. 1.	Admete. 41. 1.
Acastus. 18. 1. & 20. 2. & 74.	Admeti boues gemelliparae
2. & 75. 2.	69. 1.
Achæus. 12. 1.	Admetus. 14. 2. & 19. 2. &
Acheloi fons. 64. 2.	45. 1. & 69. 1. & 70. 1.
Achelous. 7. 2. & 14. 1.	Adonis. 77. 1.
& 14. 2. & 48. 1.	Adrastea. 52. 1.
Acheron. 9. 2.	Adrast ^o . 19. 2. & 63. 2. & 72. 2
Achilles & vnde sic dictus.	Adyre. 29. 2.
75. 2.	Acaci pietas. 74. 1.
Achilles ad Troiam. 76. 2.	Acacus. 14. 1. & 74. 1.
Achillis prius nomen Ligy-	Acacus apud inferos. 74. 1.
ron. 75. 2.	Aceta. 16. 2.
Achiui. 12. 1.	Acetes. 16. 2.
Acontes. 65. 2.	Aegæon. 65. 1.
Acrisij mors. 33. 2.	Aegeoneus. 73. 1.
Acrisius 30. 1. & 31. 1. & 68. 2.	Aegeus. 14. 2. & 50. 1. & 89. 2
Acrisius subterraneam do-	Aegialea. 10. 1. & 19. 2. &
rum struit. 31. 2.	39. 1.
Actra. 6. 2. & 29. 1.	Aegialeus. 19. 2. & 26. 2. &
Actæon. 56. 2.	63. 2.
Actæonis canes, & eorum	Aegimius. 46. 2. & 50. 2.
nomina. 56. 2.	Aegina. 17. 1. & 73. 2.
	Aegina

INDEX.

Aegina infula.	73. 2.	Agelastus lapis.	9. 1.
Aegios.	29. 1.	Agelaus,	50. 1. & 52. 1.
Aegipan.	11. 1.	Agenor.	13. 2. & 22. 1. &
Aegle.	43. 1.		27. 1. & 28. 1. & 52. 2. &
Aegleis.	80. 1.		57. 1. .
Aegyti filij.	28. 1.	Agenor's genus.	52. 2.
Aegypti filiorū cædes.	29. 1.	Aglaia.	47. 1. & 49. 2.
Aegyptus regio.	52. 1. & 43.	Agraulos.	76. 2.
2. & 75. 1.		Agrius.	13. 2. & 38. 2.
Aegyptus.	28. 1. & 29. 2.	Agrius gigas.	10. 2.
Aello.	6. 2.	Aiax.	70. 1.
Aëllopus.	22. 2.	Aiax & vnde.	76. 2.
Aemon.	60. 1. & 66. 1.	Alastor.	18. 1.
Aeneas.	71. 2.	Alcæus.	34. 1. & 41. 1.
Aenetus.	17. 1.	Alcathous.	13. 2. & 32. 2.
Aenus.	41. 2.		& 74. 2.
Aeolenses.	12. 2.	Alceſtis.	18. 1. & 45. 1.
Aeolia.	13. 2.	Alceſtis reditus in vitā.	20. 1.
Aeolus.	12. 1. & 13. 1.	Alceſtis Admeto nubit.	19. 2.
Acrope.	54. 1.	Alcides.	37. 1.
Aeſchraïs.	49. 2.	Alcidice.	17. 2.
Aeſculapius.	60. 2. & 70. 1.	Alcimenēs.	31. 1.
Aefon.	18. 2. & 20. 1.	Alcinoë.	34. 1.
Aefonis mors.	25. 2.	Alcippe.	81. 2.
Aethlius.	12. 1. & 13. 1.	Alcinus.	69. 2.
Aethra.	70. 1. & 78. 2. &	Alcinous.	24. 2.
79. 1.		Alcis.	29. 1.
Actna.	11. 2.	Alcmeon.	63. 2. & 65. 1.
Actolus.	13. 1. & 61. 1.	Alcmæon's furor.	64. 2.
Agamemnon.	54. 2.	Alcmæna.	34. 1. & 37. 1. &
Agapenor.	64. 1. & 70. 1.		53. 1.
Agaptolemus.	29. 1.	Alcmenon.	29. 1.
Agasthenes.	70. 1.	Alcon.	69. 2.
Agathon.	73. 1.	Alcyone.	67. 2.
Agauc.	6. 2. & 29. 1. & 57.	Alebion.	41. 2.
1. & 57. 2.		Alecto.	5. 2.
		L & Alector.	

INDEX.

A'ctor.	21.1.& 60.2.	Amphilochus.	63.2.& 65.
Aleres.	69.2.	1.& 70.1.	
Aleus.	20.2.& 47.2.& 50.1.	Amphimachus.	34.1.
66.2.		Amphion.	18.1.& 58.2.&
Alexander.	50.1.	59.1.	
Alexiars.	49.2.	Amphithea.	19.2.& 19.2.
Alipherus.	65.2.	Amphitrite.	6.1.& 6.2.
Alirrhothius.	77.1.	& 9.1.& 79.2.	
Almenus.	21.1.	Amphitryo contra Thele-	
Alocus.	12.2.	boas.	34.2.
Aloida.	12.2.	Amphitryo Thebas petit.	
Aloidarum contra Iouem		34.2.	
bellum.	ibid.	Amphitryo ex Peloponne-	
Alopius.	49.2.	so eijcitur.	ibidem.
Alphesibœa.	77.1.	Amphitryo.	14.2.& 34.1.
Alpheus.	39.2.	Amphitryonis cardes.	32.2:
Althæa.	15.2.& 14.1.	Amphoterus.	65.1.
Althæa, & Cleopatæ me-		Amycla.	59.1.
tamorphosis.	15.1.	Amyclæ.	45.2.
Althemenes.	54.1.	Amyclas.	17.1.
Amalthea.	5.2.	Amyclas.	66.1.
Amalthea cornu.	48.1.	Amycus.	21.2. & 41.1.
Amarynceus.	15.1.	Amymone.	28.2. &
Amarynthus.	56.2.	29.1.& 38.2.	
Amazones.	47.1.& 40.2.	Amyntor.	49.1.& 80.2.
Amestrius.	49.2.	Amyntor.	49.1.
Amisodorus.	31.1.	Amythaon.	15.2.& 18.2.
Amphianax.	30.1.	& 30.2.	
Amphiarus.	14.2.& 20.2.	Amactor.	34.1.
& 19.2. & 60.2. & 36.1.		Anaphe.	24.2.
& 61.1. & 70.1.		Anaurus fluvius	20.1.
Amphictyon.	12.1.	Anaxibia.	18.1.
Amphidamas.	43.2.& 66.2.	Anaxo.	34.1.
Amphidicus.	62.2.	Anceus.	14.2. & 20.2. & 23
Amphilochicum Argos.		1. & 66.2. & 70.1.	
65.1.		Anchinoc.	28.1.
		Anchises.	

INDEX.

Anchises.	71.2.	Apemofyne.	54.1.
Anchius.	38.2.	Aper crymanthius.	38.2.
Ancyor.	65.2.	Aphareus. 13.2.& 17.1. &	
Andraemon.	51.2.& 14.1.	68.2.& 69.1.	
Androgeos.	41.1.& 53.2.	Apheta.	21.2.
Andromache.	73.1.	Aphidas.	66.1.
Andromeda exposita Ceto		Apia.	26.1.
marino.	32.2.	Apis. 13.1.& 26.1.& 27.1.	
Aneribia.	29.1.	Apollo.	8.1.
Anicetus.	49.2.	Apollo à Mercurio lyram,	
Anni in treis partes diuifio.		ac fistulam capit. 68.1.	
77.2.		Apollo , pugnat contra Gi-	
Annus tempore Cadmi an-		gantes.	10.1.
norum octo.	55.2.	Apollo Aeglaeus.	14.2.
Anogon.	70.2.	Apollinis feruitus.	19.2.
Antæus.	43.1.	Apollinis , & Mercurij ob	
Antea.	30.1.& 31.1.	abactos boues contentio.	
Anthea.	49.2.	67.1.	
Anthemus.	42.1.	Apollinis,& Neptuni ira in	
Antheis.	80.1.	Troiam.	41.2.
Anthelea.	29.1.	Apri Calydonij uenatio, ac	
Anthippe.	49.2.	Venatorum nomina.14.2	
Antiades.	ibidem.	Arabia.	29.1.
Antidus.	ibidem.	Arbas.	42.1.
Antigone.	60.1. & 63.1.	Arbelus.	29.2.
& 74.2.		Arcas.	66.1.
Antileon.	49.2.	Arceſius.	20.2.
Antilochus.	18.1.& 70.1.	Archebates.	65.2.
Antimache.	66.2.	Archedicus.	49.2.
Antimachus.	50.1.	Archelaus.	29.1.& 34.1.
Antinoë.	25.2.	Archemachus.49.2.& 73.1.	
Antioche.	15.2.	Archemorus.	19.2.
Antiochus.	34.1.	Architeles.	47.1.
Antiope.	49.2.& 58.1. &	Area.	53.1.
67.2.		Arene.	68.2.
Antiphus.	12.2.& 73.1.	Arestor.	27.2.
Apemofy.		L 4	Arct.

INDEX.

Arete.	24.2.	Ascalaphus.	9.2.& 20.2. &
Arethusa.	43.1.		70.1.
Arcus.	18.1.	Ascalaphi lapis.	44.2.
Arge.	6.2.	Ascalaphus in	Bubonem.
Argele.	49.2.		45.1.
Argus.	49.1.	Ascanius.	73.1.
Argia.19.2.& 51.1.& 60.2.		Asia.	6.1.& 6.2.
Argi mors.	27.2.	Asopi carbones.	73.2.
Argiope.	7.1.	Asopides.	49.2.
Argius.	29-1.	Asopus.	17.1.& 73.2.&
Argiuarum mulierum furor			74.2.
57.2.& 19.2.		Assaracus.	71.2.
Argo.	20.2.	Astacus.	62.2.
Argonautæ, & eorum no-		Asteria.	6.1.& 6.1.& 8.1.&
mina.	20.2.		29.1.
Argonautæ ad Circæ.	24.1.	Asteria ciuitas.	8.1.
Argos.	27.1.	Asterion.	53.1.
Argus canis.	57.1	Asterius.18.1.& 21.1.& 53.	
Argus.16.2.& 20.2. & 20.			2.& 54.1.
1.& 26.2.& 27.1.		Asteropea.	17.1.& 37.2.
Argorum aquarum penuria		Astra.	6.1.
28.2.		Astræus.	ibid.
Argo nauis Neptuno dedi-		Astyanax.	49.2.
catur.	25.2.	Astycratea.	58.2.
Argus nauis verba.	24.1.	Astydamia.	50.1.& 75.2.
Argyphia.	28.2.	Astybiæ.	49.2.
Ariadne.	53.2.	Astygonus.	73.1.
Arion equus.	63.1.	Astyoche.	58.2.& 48.1. &
Arystæus.	56.1.& 56.2.		50.1.& 71.2.
Aristodeme.	73.2.	Astynous.	77.1.
Aristodemus.	51.1.	Astypalæa.	46.2.
Aristomachus.19.2.& 61.1.		Atabyrium.	54.1.
& 50.2.		Atalanta.	14.2.& 20.2. &
Aræus.	36.1.		66.2.& 74.2.
Arinoc.	68.1. & 64.1. &	Atalâtæ, & Pelei lucta.	67.1.
64.2.		Atalâtæ & Melanionis cur-	sus.

INDEX.

fus.	ibid.	Aurora	6.1.& 6.2.& 8.2.
Atalante, & Melanionistrá		& 17.1.	
formatio.	67.1.	Automate.	29.1.
Athamantia.	17.1.	Automedusa.	32.2.
Atas.	73.1.	Autonoe.6.2.& 29.1.& 30.	
Ate Phrygiæ tumulus.	71.2.	1.& 36.1.	
Athamas.	56.1.& 16.1.	Auteſion.	51.1.
& 16.2.		Autolicus.	35.2. & 20.2.
Athena à Caſtore, & Pollu-		& 45.1.	
ce capiuntur.	73.1.	Axion.	64.2.
Athenæ.	76.2.	B.	
Athenienſes Thebas capiūt.		Bacchæ in vincula conijciū-	
64.1.		tur.	57.1.
Athenienſium pro Andro-		Bacchi columnæ.	57.1.
gei morte ſupplicia.	81.2.	Bacchi, & Cereris in Atticâ	
Athenienſium pueri ſeptem		aduentus.	78.2.
& totidem puellæ, ad Mi		Bacchi furor.	57.1.
notaurum in Cretâ quot-		Bacchi myſteriorum inuen-	
annis mittuntur.	81.2.	tor.	7.1.
Atlantea.	29.1.	Bacchi ortus.	56.2.
Atlas mons.	43.1.	Bacchus ad Indos.	57.1.
Atlas.6.1.& 44.1.& 68.1.&		Bacchus in hædum.	56.2.
76.1.		Balius.	75.2.
Atticæ primus Rex.	76.2.	Banus.	56.2.
Atreus.	34.2.& 70.1.&	Batea.	69.2.& 71.2.
79.1.		Baron.	63.1.
Atromus.	49.2.	Bebryces.	21.2.
Atropos.	6.2.	Bellerophontes ad chimæ-	
Attis regio vnde.	77.2.	ram.	31.1.
Atymnius.	53.1.	Bellerophontes.	17.1.
Auge.4.7.2. & 50.& 66.2.		Bellerophontis certamina.	
Augeæ boues.	39.2.	31.1.	
Augeas.	20.2.& 39.2.&	Bellerophontis hiſtoria. ibi-	
40.2.& 43.1.		Belus.	28.1.& 52.2.
Aureum vellus.	16.2. &	Benaheſicyme.	79.2.
20.2.		Bia.	6.2.

INDEX.

Bias. 18.1.& 18. 2. & 30.2.	55.7.		
& 73. 1. & 80. 1.	Cadmus.	52. 2. & 53. 1.	
Bistones.	40. 2.	Carneus.	20.2.
Buthynis.	21. 2.	Calais.	20. 2. & 22. 1. &
Boreas .	20.2.& 79.1.&	79. 2.	
79.2.		Calchas.	76. 1.
Bores.	57.1.	Caliandes.	29.1.
Borus.	74.2.& 75.1.	Callias.	52. 1.
Bosporus.	27.2.	Callichorus puteus.	6. 1.
Brētia.	77. 1.	Callidice.	92. 2.
Briareus.	5. 1.	Calliope.	7. 1.
Bromius.	29. 1.	Calirrhoē.	42. 2. & 64. 2.
Brontes.	5. 1.	& 64. 1. & 71. 2.	
Bryce.	29. 1.	Callisto.	66. 1.
Bucolion.	72. 2. & 65. 2.	Callistus transformatio .	
Bucolus.	50. 1. & 69. 2.	66. 1.	
Ruleus.	50. 1.	Calybe.	72. 2.
Busyris.	28. 2. & 43. 2.	Calyce.	12. 2. & 13. 1. &
Butes.	20. 2. & 24. 2. &	29. 1.	
78. 2. & 79. 1.		Calydon.	13. 1. & 13. 2.
Byblij.	27. 2.	Calypso.	6. 2.
C.		Campe.	5. 2.
Cadmi filia.	56. 1.	Canache.	12. 2.
Cadmi vxor.	55. 2.	Cancer hydra auxilians.	38.
Cadmia.	35. 1. & 55. 2.	1.	
Cadmus, & Harmonia in		Canethus.	65. 2.
dracones.	58. 1.	Capaneus.	61. 1. & 62. 2.
Cadmus annum Marti ser-		& 63. 2. & 69. 1.	
uit.	55. 2.	Capys.	71. 2.
Cadmus ad Enchelienses.		Carnes assandi inuētio.	8.7.
57. 2.		Carteron.	65. 2.
Cadmus draconis dentes se		Casius mons.	10. 2.
rit.	55. 2.	Cassandra.	73. 1.
Cadmus Illyricorum re-		Cassiepea.	53. 1.
gnum affecutus.	58. 1.	Cassiopeæ cum Nereidibus	
Cadmus delphos accedit.		contentio.	32. 2.
		Castor	

INDEX.

Castor. 20.2. & 14.2. & 35.	Cerua cornuta.	38.1.	
1. & 69.2. & 70.2.	Ceteus.	66.1.	
Castoris, & Pollucis immor-	Ceto.	6.2. &	
talitas.	71.1.	32.1.	
Castoris, & Pollucis uxores.	Ceuthonymus.	44.2.	
68.2. & 70.2.	Ceyx.	12.2. & 48.1.	
Caucasus.	43.2.	Chærus.	29.1.
Caucasus mons.	11.2.	Chalbes Ceryx.	43.2.
Caucon	65.2.	Chalciope.	16.2.
Cebren.	73.2.	Chalciope.	80.2.
Cebriones.	73.1.	Chalcodon.	29.1. & 46.2.
Cecropia.	76.2.	& 70.1.	
Cecropis corpus.	76.1.	Chariclo.	6.1.
Cecrops.	79.1. & 80.1.	Cherimachus.	34.1.
& 76.1.		Chersidamas.	34.1. & 73.1.
Celæneus.	34.1.	Chersonnesus.	16.2.
Celæno.	29.2. & 67.2.	Chimæra.	17.1. & 31.1.
Celenderis.	77.1.	Chione.	79.2.
Celeus.	9.1. & 78.1.	Chiron.	38.2. & 44.1. &
Oeleustanor.	49.2.	69.1. & 6.1. & 56.2. &	
Celeutor.	15.2.	75.2. & 76.1.	
Cenæum.	49.1.	Chiron ab Hercule vulne-	
Centimani.	5.1. & 6.1.	ratus moritur.	39.1.
Cephalicanis.	35.1. & iacu-	Chironis antrum.	56.2.
lum.	79.1.	Chloris.	59.1. & 18.1.
Cephalus.	17.1. & 35.1.	Chromius.	34.1. & 73.1.
& 77.1. & 79.1.	Chriteus.	12.2.	
Cepheus.	14.2. & 20.2.	Chrisaon.	42.1.
& 28.1. & 47.1. & 66.	Chryse.	32.2. & 58.1.	
2.		Chryseis.	41.1. & 49.2.
Cephisus.	79.1.	Chryses.	53.2.
Cerberus.	44.1.	Chrysippe.	29.1.
Cercestis.	29.1.	Chrysippus.	29.1. &
Cercopes.	45.2.	58.2.	
Ceres.	5.2. & 9.1. &	Chrysopea.	66.1.
18.1.		Chthonia.	79.1.
		Chthonius.	

INDEX.

Chthonius.	29. 1. & 55. 2.	& 66. 2.	
Cibisis quid, & vnde.	32. 2.	Clymenus.	14. 2. & 39. 2.
Cilicia vnde.	53. 1.	Clypei inuentio.	30. 1.
Cilix.	52. 2.	Clyfonymus.	76. 1.
Cilla.	72. 1.	Clytemnestra.	69. 2.
Cingulum Hippolytæ.	40.	Clytia.	76. 1.
2. & 41. 1.		Clytippus.	49. 2.
Cinyras.	66. 2. & 77. 1.	Clytius Gigas.	10. 1.
Circæaradix.	79. 1.	Co insulæ scissio.	10. 1.
Circe.	16. 2.	Cælus primus orbi imperat.	
Cisseus.	29. 1. & 72. 2.	5. 1.	
Cithæron.	56. 2. & 57. 2.	Cæli vxor.	5. 1.
& 59. 1. & 59. 2.		Cæli, & Telluris filij.	5. 1.
Cithæronæus leo.	36. 1.	Cæranus.	54. 2.
Cius vrbs.	21. 2.	Cærus.	5. 1. & 5. 2.
Clametidus.	49. 2.	Colchicorum cum Phæaci-	
Cleobæra.	13. 2.	bus habitatio.	24. 2.
Cometho.	35. 1.	Colonus.	60. 1.
Cleochærea.	68. 2.	Cometho.	34. 1.
Cleochus.	53. 1.	Comarum tundendi mos in	
Cleodora.	29. 1.	funere.	11. 1.
Cleodora.	58. 2.	Comata.	21. 1.
Cleone.	37. 1.	Contumelia.	8. 1.
Cleolaus.	49. 2. & 51. 1.	Copreus.	57. 2.
Cleopatra.	14. 2. & 15. 1.	Corcyra.	24. 2.
& 29. 1. & 29. 2. & 79. 1.		Cœrethon.	65. 2.
& 71. 2.		Corinthus.	17. 1. & 16. 2.
Cleophile.	66. 2.	Coronis.	68. 2.
Cletor.	65. 2.	Coronus.	20. 2. & 48. 2.
Clio.	70. 1.	& 70. 1.	
Clite.	29. 1.	Corui transformatio.	68. 2.
Clitus.	29. 1.	Corybantes.	7. 2.
Clonia.	97. 2.	Corycium antrum.	11. 1.
Clonius.	73. 1.	Coryneta.	
Clorho.	6. 2.	Cranac.	77. 2.
Clymene.	29. 2. & 54. 1.	Cranechme.	77. 2.
		Cranaus.	

INDEX.

Cranaus.	11.1.& 76.2.& 77.2.	Cylene mons.	67.2.& 1.
Cranto.	6.2.	Cymo.	6.2.
Craſthe.	49.2.	Cymothoë.	6.2.
Cratæus.	54.2.	Cynæthus.	65.2.
Cratæus.	18.1.	Cynortas.	17. 1.
Cratus.	6.2.	Cynortes.	68. 2. & 69.1.
Crenis.	62.1.	Cyrene.	40.2.
Creon. 34.2. & 49.2. & 59.2. & 25.2. & 63.1.		Cytorus.	16.2.
Creontriades. 36.1. & 50. 1.		Cyzicus.	21.1.
Cres taurus.	40.1.	D.	
Cresphontes.	51.2. & 52.1.	Dædalus.	45.2. & 53.2.
Crete. 54.2. & 53.2. & 54.1.		Dædalus mirandorum operum excogitator primus.	81.2.
Creteus. 17.2. & 18.1. & 54.1. & 19.2. & 20.1. & 74.1.		Dædalus Talaum invidia necat.	82.1.
Creuſa. 12.1. & 73.1. & 79.1.		Dædalus cædis reus in villa Martis.	82.1.
Criafus.	27.1.	Dædali fuga.	ibid.
Crinò.	29.2.	Daiphron.	28.2. & 29.2.
Critheus.	12.2.	Damaſichton.	58.2.
Crius.	5.1. & 6.1.	Damaſippus.	69.2.
Crœſi genus.	50.1.	Damaſiſtratus.	59.2.
Crocon.	6.1.	Danae.	30.1.
Cteatus.	46.2. & 70.1.	Danaes fabula.	31.2.
Cteſippus.	50.1.	Danai.	28.1.
Curetes.	52.1. & 54.2.	Danai filiz.	ibid.
Curetes à Ioue interficiuntur. 27. 2.		Danai fuga.	28.2.
Cyanippus.	19.2.	Danai, & Aegypti diſcordia.	28.1.
Cybella.	57.1.	Danaides rurfus vitis copulantur.	29.2.
Cychreus.	74.2.	Danaidum expiatio propter virorum cædem.	29.2.
Cyclopes.	5.1. & 6.1.	Danaus.	27.1.
Cyclopes ab Apolline occiduntur.	69.1.	Dardania regio.	71.1.
Cyclopus habitatio.	30.1.	Dardanus	
Cygnus.	43. 1. & 48. 2.		

INDEX.

Dardanus.	71. 2.	Diana.	8. 1.
Dardanus vrbs.	71. 2.	Diana Aloidas perimit	12.
Dascylus Lyci pater	41. 1.		2.
Daulia.	78. 2.	Diana in pugna Gigantum.	
& 49. 1. & 50. 1. &		10. 2.	
14. 1.		Diana Oeneo irata.	14. 1.
Deianira.	6. 2.	Dice.	6. 2.
& 47. 2.		Dictys.	17. 1. & 31. 1.
Deicoon.	36. 2. & 50.	Dino.	32. 1.
1.		Diocorystes.	29. 1.
Deidamia.	76. 1.	Diogenea.	79. 1.
Deimachus.	12. 2. 18. 1.	Diomeda.	17. 1.
Deioneus.	79. 1.	Diomede.	68. 2.
Deion.	12. 1. & 17. 1. &	Diomedes.	15. 2. & 63. 2. &
50. 1.		70. 1.	
Deioptes.	73. 1.	Diomedis equæ.	40. 2.
Deiphobus.	45. 1. &	Dione.	5. 1. & 5. 2. & 6. 2.
73. 1.		& 71. 1.	
Deiphon.	9. 2. & 52. 1.	Dioscuri vnde.	70. 2.
Deipyle.	15. 2. & 29. 2.	Dioxippe.	29. 2.
& 60. 2.		Dirce.	58. 2.
Deliades.	31. 2.	Dirce fons.	ibidem.
Delos.	8. 1.	Doliche.	45. 2.
Delphyne serpens.	11. 1.	Doliones.	21. 1.
Democoon.	75. 2.	Dorion.	29. 1.
Demonice.	13. 2.	Doris.	6. 1.
Deorum fuga in AEgyptū.		Dorus.	12. 1. & 13. 1.
11. 2.		Dorientes.	12. 2.
Dercynus.	42. 2.	Dorycleus.	69. 2.
Dero.	6. 2.	Doryclus.	73. 1.
Deucalion.	77. 2.	Doto.	6. 2.
Deucalion & eius diluviū		Dexithea.	53. 2.
11. 2. & 53. 2. & 66. 1.		Draco centiceps.	43. 1.
Deucalionis filij.	54. 2.	Draconis cuiusdam admj-	
Dexamenus.	39. 2.	randa.	55. 1.
Diacorystes.	19. 1.	Draconis dentes.	23. 1.
		Dryas	

INDEX

Dryas. 14. 2. & 29. 1. & 57. 1.	Eleuther	67. 2.
Dryopes. 48. 2.	Eleutheræ	58. 2.
Dryops. 73. 1.	Elysius campus	58. 1.
Dule. 70. 2.	Emarspho	69. 1.
Dymas. 51. 2. & 72. 2.	Emathion	43. 2.
Dyamene. 6. 2.	Enarete	12. 2.
Dynaſtes 49. 2.	Enceladus 10. 1. & 28. 1.	
E.	Eleuchea.	50. 2.
Echedorus 43. 1.	Enchelienses	57. 2.
Echemon. 73. 1.	Endeis	74. 1.
Echemus. 69. 2.	Endedides	49. 2.
Echephron 73. 1. & 18. 1.	Endymion	13. 1.
Echidna 27. 1. & 31. 1. & 42. 1.	Enipeus	17. 2.
Echidne. 47. 2. & 43. 1. & 59. 2.	Ento.	31. 1.
Echinades insulæ. 22. 2.	Enthenis	81. 1.
Echion 55. 2. & 56. 2. & 57. 2.	Eone	49. 2.
Edoni 57. 1.	Epaphus 27. 2. & 43. 2.	
Eetion 73. 1.	Epicaſte 19. 2. & 50. 1.	
Elara 8. 1.	Epidaurus	27. 2.
Elata 21. 1.	Epidaus	18. 1.
Elates 39. 1.	Epigoni ad Thebas	63. 2.
Elattonus 63. 1.	Epilaus	49. 2.
Elatus 68. 2. & 66. 1. & 39. 1.	Epimetheus 6. 1. & 11. 2.	
Eleuchea 50. 1.	Epochus	66. 2.
Electra 6. 1. & 6. 2. & 29. 1. & 62. 1. & 67. 2. & 71. 1.	Epopeus 12. 1. & 58. 1.	
Electryon 33. 2. & 34. 1.	Ephialtes 10. 1. & 12. 2. & 13. 1.	
Elephantis 29. 1.	Ephyra 17. 1. & 48. 1.	
Elephenor 70. 1.	Eratus	49. 2.
Elia 35. 1.	Erasippus	50. 1.
Eleuſin 9. 2.	Erato 6. 2. & 7. 2. & 29. 1.	
Eleuſin mons. 39. 1.	Erechtheis	67. 2.
	Erechtheus 14. 1. & 80. 2. & 78. 2.	
	Erginus 20. 2. & 36. 1.	
	Erichthonius. 77. 2. & 87. 1.	

I N D E X.

78. 1. & 71. 2.	39. 1. & 48. 1.
Erichtheus. 76. 2. & 79. 1.	Eucrea. 34. 1. & 34. 2. &
Eridanus. 43. 1. & 24. 1.	50. 1.
Erigone. 78. 2.	Euippe. 29. 1.
Erimus. 40. 2.	Euhippus. 13. 2.
Erinnyes. 5. 2.	Eulimene. 6. 2.
Erinnyis formam Ceres ca-	Eumedes. 15. 2. & 49. 2.
pit. 63. 1.	Eumenidum lucus. 60. 1.
Eriphyle. 29. 2. & 60. 2. &	Eumelus. 70. 1.
63. 1. & 64. 1. & 69. 1.	Eumetes. 65. 2.
Erymanthus. 38. 2.	Eumolpe. 6. 2.
Eryfichthon. 76. 2.	Eumolpus. 44. 1.
Erythea. 42. 1.	& 27. 2.
Erythia. 43. 1.	Eumon. 65. 2.
Erythras. 49. 2.	Euneus. 21. 1.
Erythroë. 17. 1.	Eunice. 6. 2.
Eryx. 42. 2.	Eunomia. 6. 2.
Estica. 64. 7.	Eunomus. 48. 1.
Eteocles. 60. 2.	Eupalamus. 80. 1.
Eteoclis, & Polynicis singu-	& 37. 1.
lare certamen. 62. 2.	Euphemus. 20. 2.
Eteoclus. 61. 1. & 62. 2.	Euphrosyne. 7. 1.
Ethodæa. 58. 2.	Europa. 42. 2.
Euzmon. 95. 2.	& 52. 1.
Euadne. 27. 1.	Europa regia matrona. 29.
Euadne, in pyram viri se-	1. & 53. 1.
proijcit. 63. 1.	Eurotas. 68. 2.
Euagore. 6. 2.	Euryale. 8. 2. & 32. 2.
Euagoras. 18. 1. & 73. 1.	Euryalus. 15. 2. & 19. 2. &
Euander. 73. 1.	20. 2.
Euboeas. 49. 2.	Eurybius. 18. 1.
Eubotes. 49. 2.	& 49. 2.
Euchenor. 29. 1.	& 50. 1.
Eucrate. 6. 1.	Eurybora. 6. 1.
Euenus fluius. 39. 2.	& 6. 2.
Euenus. 13. 2. & 29. 1. &	Eurycapæ. 49. 2.
	Eu-

INDEX.

Eurycapylus.	49. 2.	Euxanthius.	53. 2.
Euryches.	69. 2.	Exolus.	49. 2.
Eurypylus.	52. 1.	F.	
Eurydamas.	29. 1.	Fistulę inuentor.	68. 1.
Eurydice. 7. 1. & 19. 2. & 29. 1. & 30. 1. & 61. 2. & 68. 2. & 72. 1.		Formicarū in homines mu- tatio.	74. 1.
Eurygenia.	60. 1.	G.	
Eurylochus.	29. 1.	Gadira	42. 1.
Eurymedon. 53. 2. & 41. 1.		Galatea.	6. 2.
Eurymede.	17. 1.	Ganymedes. 41. 1. & 71. 2.	
Eurymenes.	18. 1.	Genetor.	65. 2.
Eurynome 6. 1. & 7. 1. & 73. 2. & 66. 2.		Gereftus.	81. 1.
Euryopes.	50. 1.	Geryones & eius boues 42. 1	
Eurypyles.	49. 2.	Gigantes.	9. 2.
Eurypylus. 13. 2. & 46. 2. & 49. 2. & 63. 2. & 70. 1.		Gigātū cū Dijs pugna. 9. 2.	
Eurysthei filij, & eiusdem mors.	24. 2.	Glauce. 25. 2. & 29. 1. & 74. 1.	81. 1.
Eurysthenes.	51. 1.	Glaucippe.	29. 1.
Eurystheus. 34. 1. & 37. 1. & 66. 2.		Glaucorhoē.	6. 2.
Eurystheus ob timorem se in dolium abdit. 37. 2.		Glaucus. 17. 1. & 31. 1. & 74. 2. & 54. 2. & 73. 1.	
Eurytes. 76. 2. & 13. 2.		Glauus varicinandi peri- tiam obliuiscitur. 55. 1.	
Euryteles.	50. 1.	Glycisonetes.	50. 1.
Eurymemis.	13. 2.	Gnosia.	70. 2.
Eurytion. 14. 2. & 39. 1. & 39. 2. & 42. 1. & 74. 2.		Gorge. 15. 2. & 14. 1. & 29. 1.	
Eurytus gigas.	10. 1.	Gorgon.	31. 2.
Eurytus. 20. 2. & 35. 2. & 45. 1. & 46. 2. & 49. 1. & 69. 2. & 70. 1.		Gorgones.	6. 2.
Euterpe.	7. 1.	Gorgonis caput Minervę datum.	33. 1.
Eutyche.	69. 2.	Gorgonis coma.	47. 2.
		Gorgonum nomina. 32. 2.	
		Gorgonis sanguis in salutē, & pnicē, & quomodo 69. 1	
		Gorgophone. 17. 1. & 28. 2. & 33. 2. & 68. 2.	

M Gorg-

INDEX.

Gorgophonus.	34. 1.	Helanor.	28. 2.
Gorgyra.	9. 2.	Helas.	33. 2.
Gorgyrtion.	73. 1.	Helena.	69. 2.
Græci.	12. 1.	Heloa a Theseo rapta.	69. 2.
Gratiæ.	7. 2.	Helenæ proci.	70. 1.
Gratijs in Paro sine coro-		Helenam sponso suo proci	
nis immolant.	81. 1.	se defensuros iurât	70. 2.
Gratton gigas.	10. 2.	Helenus.	73. 1.
Gyas.	5. 1.	Heliconide.	50. 1.
Gymnici certaminis in fu-		Helix.	65. 2.
neribus. vñus.	33. 2.	Helle.	16. 1.
H.		Hellen.	12. 1.
Hæmonius.	48. 1.	Hellenes.	ibid.
Hæmus.	11. 1. & 27. 2.	Hellepontus.	16. 1.
Hægnius.	20. 2.	Hemation.	72. 2.
Halcyone.	12. 2.	Hephæste.	77. 2.
Halia.	6. 2.	Hephæstine.	29. 2.
Halimede.	ibid.	Heraclidarum per Helladē	
Halocrates.	50. 1.	fuga.	50. 1.
Harmonia.	55. 2.	Heraclidarū reditus in Pe-	
Harpaleus.	65. 2.	loponnesum.	50. 2.
Harpalycus.	ibid.	Heraclidarum, sortitio de	
Harpe adamantina.	32. 2.	Peloponneso, & signa	
Harpes.	5. 1.	visâ.	51. 2.
Harpyiæ.	6. 2. & 22. 1. &	Heræus.	65. 2.
22. 1.		Hercules.	11. 2. & 20. 2.
Harpys.	22. 2.	Hercules a Sole aureum po-	
Hebe Louis, & Iunonis filia.		culum accipit.	42. 1.
6. 2. & 49. 2.		Hercules, ab Atlante cælum	
Hecale.	53. 2.	suscipit.	44. 1.
Hecate.	6. 1.	Hercules ad Oechaliâ.	45. 1.
Hecate contra Gigantes.		Hercules ad Thespiū con-	
10. 1.		tendit.	36. 1.
Hector.	73. 1.	Hercules ad Tirynthē.	37. 1.
Hecuba, & eius infom-		Hercules ad Troiam.	41. 2.
nium.	72. 2.	& 46. 1.	

INDEX.

Hercules Callinicus. 46.1.	Herculis immortalitas 49.2
Hercules cōtra Gigātes. 10. 1. & 46. 2.	Herculis infantia. 35. 2.
Hercules Co depopulatur. 46. 2.	Herculis labores. 37. 1.
Hercules cōtra Pylios. 18. 1.	Herculis magistri. 35. 2. & 37. 1.
Hercules in Augeam bellum mouet. 46. 2.	Herculis prima vxor, & ex ea filij. 36. 2.
Hercules in Lacedæmonem. 45. 1.	Hercu. profopographia 36. 1.
Hercules in Pylum. 47. 1.	Herculis sagittæ. 38. 1.
Hercules in Solem arcum intendit. 42. 1.	Herculis sacra, in quibus execrandi mos. 43. 2.
Hercules legum seruator, & eius exilium. 48. 1.	Herculis vxor in cælo. 9. 2.
Hercules Nereum comprehendit. 43. 1.	Hermione. 70. 2.
Hercules, quādo primū hoc nomine sit dictus. 37. 1.	Hersè. 77. 1.
Hercules Strynmem innauigabilem facit. 42. 2.	Hermus. 29. 1.
Hercules venditur. 45. 2.	Hesione. 29. 2. & 41. 2. & 46. 1. & 72. 1.
Herculi dies dictus. 36. 1.	Hesperidum nomina. 43. 1.
Herculis arma. 37. 1.	Helychea. 50. 1.
Hercules Delphici Apollinis templum spoliat. 45. 2.	Hierax. 27. 2.
Herculis, & Centaurorum pugna. 38. 2.	Hieromneme. 71. 2.
Herculis Columnæ. 42. 1.	Hippalmus. 20. 2.
Herculis cum Plutone pugna. 20. 1.	Hippasus. 20. 2. & 49. 1.
Herculis facinora. 36. 1.	Hippeus. 49. 2.
Herculis filij, ex Thespij filiabus & alijs mulieribus. 42. 2.	Hippocoon. 47. 1. & 47. 2. & 69. 2.
Herculis furor 37. 1. & 45. 1.	Hippocorystes 29. 2. & 69. 2.
Herculis grauitas. 21. 2.	Hippococrates. 50. 1.
	Hippodamas. 12. 2. & 13. 2.
	Hippodamia 29. 1. & 31. 2.
	Hippodice. 29. 2.
	Hippodrotus. 49. 2.
	Hippolyte. 40. 2. & 41. 1.
	Hippolytus gigas a Mercurio vincitur. 10. 2.
	Hippolytus. 29. 1. & 45. 2.
	Hippomedon. 61. 1. & 62. 1.

INDEX.

Hippomedusa.	29. 1.	Hypermetra.	13. 2. & 28.
Hippomenes.	67. 1.	2. & 29. 2. & 30. 1.	
Hipponome.	33. 2.	Hyperphas.	60. 1.
Hipponoë.	6. 2.	Hypseus.	17. 1.
Hipponous.	15. 1. & 61. 1.	Hypsipyle.	21. 1. & 61.
& 73. 1.		-- 2.	
Hippostratus.	15. 1.	Hypsista Thebarum porta.	
Hippotes.	51. 1.	62. 1.	
Hippochoë.	6. 2. & 18. 1.	Hyrneto.	52. 1.
& 34. 1.		Hyrcus.	67. 2.
Hippochous.	29. 1. & 69. 2.	Hyracus.	72. 2.
& 73. 1.		I.	
Hippotus	49. 2.	Ialmenus.	70. 1.
Hippozygus.	50. 1.	Iambe.	9. 1.
Homolois Thebarum por-		Iapetus.	5. 1. & 6. 1.
ta.	62. 1.	Iardanus Omphales pater.	
Homolippus.	49. 2.	45. 2.	
Hopoles.	80. 2.	Iason.	14. 2. & 20. 1. &
Horæ.	6. 2.	75. 2.	
Horus.	65. 2.	Iasus.	27. 1. & 66. 2. &
Hyades.	56. 2.	67. 1.	
Hyacinthus.	70. 1. & 68.	Icaria.	45. 1.
2.		Icarion.	69. 2.
Hylas.	21. 2.	Icarius.	17. 1. & 68. 2. & 70.
Hyleus.	14. 2.	2. & 78. 1.	
Hyllæus.	67. 1.	Icarus.	45. 2.
Hyllus.	49. 1. & 50. 1. &	Ida.	5. 2.
50. 2.		Idæa.	71. 1. & 79. 2.
Hymenæus.	69. 1.	Idæus.	66. 2.
Hyperbius.	29. 2.	Idas.	13. 2. & 14. 2. & 20.
Hyperenor.	62. 2. & 55. 2.	2. & 29. 2. & 68. 2. &	
Hyperychus.	73. 1.	70. 2.	
Hyperion.	5. 1. & 6. 1. & 73.	Idmon.	23. 1. & 29. 2.
1.		Idomene.	18. 2. & 30.
Hyperipte.	29. 2.	2.	
Hyperlaus.	15. 2.	Idome-	

INDEX.

Idomeneus.	54. 2. & 73. 1.	diuifio.	6. 1.
Idyia.	23. 2.	Iouis, & Iunonis quæftio de	
Ilaira.	68. 2. & 70. 2.	hominis, & mulieris in	
Iliffus.	79. 2.	coitu voluptate.	62.
Ilium vrbs vnde.	71. 2.	2.	
Ilithyia.	6. 2. & 34. 1.	Iouis, & Maiaæ concubitus.	
Ilus.	71. 1.	67. 2.	
Illyrius.	58. 1.	Iouis ex Iunone filij, & a.	
Imbrus.	29. 1.	lijs mulieribus.	6. 2.
Imeufimus.	69. 1.	Iouis fulgetra, ac fulmen.	
Inachi filij.	26. 2.	6. 1.	
Inachus.	68. 2.	Iouis, & Typhonis pugna.	
Inachus fluuius.	26. 2.	11. 1.	
Inferni defcenfus.	44. 2.	Iouis in aurum transforma-	
Ino.	16. 1. & 56. 1.	tio.	31. 2.
Inonis, & Athamantis fu-		Iphianaffa.	13. 1. & 30. 1.
ror.	16. 2. & 56. 1.	Iphiclus.	14. 2. & 35. 2. &
Io & eius transformatio.		47. 2. & 70. 1.	
27. 1.		Iphicli vxor, & liberi.	36. 2.
Io priftinam formam reci-		Iphiclus.	13. 2. & 19. 1. &
pit.	27. 2.	20. 2. & 47. 2.	
Iobates.	30. 1. & 31. 1.	Iphimedia.	12. 2.
Iobes.	49. 2.	Iphimedon.	50. 1.
Iocafte.	59. 1. & 60. 1.	Iphimedufa.	29. 1.
Iolaus.	38. 1. & 45. 1.	Iphinoë.	30. 1. & 30. 2.
Iolcus.	18. 1. & 20. 1.	Iphis.	49. 2. & 60. 2. & 63.
75. 2.		2.	
Iole.	45. 1. & 49. 2.	Iphitus.	37. 2. 45. 1.
& 50. 2.		Iphius.	61. 1.
Ion.	12. 1.	Irene.	6. 2.
Ione.	6. 2.	Iris.	6. 2.
Iones.	12. 1.	Iritus.	21. 1.
Ionius finus.	27. 2.	Ifeæ.	6. 2.
Iouis contra Saturnum bel-		Ifchys.	68. 2.
lum.	5. 1.	Ifmarus.	62. 2. & 8. 1.
Iouis cum fratribus regni		Ifmene.	27. 1. & 60. 1.

INDEX.

ysmenus. 58. 2. & 63. 1. & 73. 2.	tum esse.	27. 1.
Isis. 28. 1.	Ixion.	14. 2.
Ister. 29. 1.	L.	
Istmicorum certamē. 56. 1.	Labdacus. 58. 1. & 78. 2.	
Italia vnde. 42. 2.	Labyrinthus. 54. 1.	
Iton. 48. 2.	Lacedamon. 30. 1. & 68. 1.	
Itys. 78. 2.	Lacedemon regio vnde. 68. 1.	
Iuno Acræa. 26. 1.	Lachesis. 6. 2.	
Iuno Amazonum vnus formam caput. 41. 1.	Ladon. 38. 2. & 73. 2.	
Iuno 5. 2. & 6. 2. & 7. 2. & 8. 2.	Laërtes. 20. 2.	
Iuno in pugna Gigatū 10. 1.	Lælaps canis nomen. 35. 1.	
Iuno Sphingem mittit 59. 2.	Laius. 58. 1. & 59. 1. & 45. 2.	
Iunonis suspēdium. 7. 2. & 45. 2.	Lampon. 72. 1.	
Iupiter. 5. 2. & 7. 2.	Lampus. 29. 2.	
Iupiter ad Alcmenam 35. 2.	Lanomene. 49. 2.	
Iupiter ad Calistōnem. 66. 1.	Laodamas. 63. 2.	
Iupiter ad Lycaonis filios. 65. 2.	Laodamia. 52. 2.	
Iupiter Atabyrius. 54. 1.	Laodice. 26. 2. & 66. 2. & 73. 1.	
Iupiter Cenæus. 49. 1.	Laodocus. 13. 1. & 61. 2.	
Iupiter in Cygnum. 69. 2.	Laomedontis equæ. 41. 2.	
Iupiter in Gigantum pu. gna. 11. 1.	Laomedon. 41. 2. & 46. 1. & 49. 2. & 72. 1.	
Iupiter in Taurum. 52. 2.	Laogoras. 48. 2.	
Iupiter patrius. 51. 2.	Laogore. 77. 1.	
Iupiter Phyxius. 12. 1. & 16. 2.	Laothoe. 49. 2.	
Iupiter qua cum muliere mortali primum concubuerit. 26. 2.	Lapithæ. 48. 2.	
Iupiter Semelē viriat. 56. 1.	Lapithes. 68. 2.	
Iupiter seruator. 37. 2.	Latona. 6. 1. & 8. 1.	
Iussurandum amātium irri-	Λαῶν, denominatio. 12. 1.	
	Learchus. 16. 1. & 16. 2. & 56. 1.	

Leanera

INDEX.

Leanera.	66.1.	Lycopus.	15. 2.
Leades.	62.2.	Lycon.	69. 2.
Lada.	69.1.& 70.2.	Lycorinas fluvius.	13. 2.
Leitus.	70.1.& 20.2.	Lycurgi furor.	57. 1.
Lemnium mulierum in		Lycurgus.	14. 2. & 19. 2.
Venerē contēptus.	21. 1.	& 50. 1. & 7. 1. & 66. 2.	
Lemnus viris orbata.	21.1.	69.1.	
leo Nemæus.	37. 1.	Lycus.	28. 2. & 23. 1. &
Lion.	65. 3.	41. 1. & 58. 1.	
Leonteus.	70. 1.	Lycus fortunatas insulas ha	
Leophonte.	13.1.	bitat.	67. 2.
Lerna hydra.	37. 2.	Lycus.	80. 2. & 65. 2.
Lerni fōtes	28.2.& 29.2.	Lyncei oculorum acumen.	
Leucippus.	17. 1. & 50. 1.	68. 2.	
& 68.2.& 69. 1.& 72.1.		Lynceus.	14. 2. & 20. 2.&
Leucon.	17. 1.	28. 2. & 56. 2. & 50. 1.	
Leucones.	49. 2.	& 68.2. & 70. 2.	
Leucopus.	14.1.	Lyfes.	49.2.
Leucothea.	56. 1.	Lyssianissa	6.2. & 43. 2.
Libya.	52.2.	Lyfidice.	33.2. & 49.2.
Libyaregio.	28. 1.	Lyfimache	19. 2. & 73. 1.
Lichas.	49.1.	Lyfinomus	34.1.
Licymnius.	34. 1. & 34.2. &	Lyssippe	30.1.
47. 1. & 49. 1. & 50.2.		Lyssippus.	50. 1.
Ligyron prius Achillis no-		Lyssithous	73. 1.
men.	75. 2.	Lyrus	M. 71. 2.
Limnoea.	6. 2.	Macareus	65. 2.
Linus.	7. 1. & 35.2. & 65.2.	Macednus	65.2.
Lirus.	29. 1.	Machaon	70.1.
Locri epicnemides.	49.1.	Mænalus	65.2.
Lucifer.	12. 2.	Mæon	71. 2.
Luna.	6. 1. & 13.1.	Magnes	7. 1. & 12.1. & 17. 1.
Lycaon.	73.1.	Maia.	66. 1. & 67. 2.
& eius filij.	65.2.	Mala aurea Hesperidū	44.1.
Lycius.	50.1. & 65. 2.	Malca.	38. 2. & 39. 1.
Lycomedes.	76.1.	Mali punici granum.	9. 2.

INDEX.

Mantineus	30.1.	Megeſſarus.	77.1.
Mantinus.	65.2.	Melampodium regio.	28.1.
Manto	64.1. & 65.1.	Melampus.	18.2. & 30.2.
Marathonius Taurus.	81.1.	Melanion.	61.1. & 66.2. & 67.1.
Mariandyni	23.1.	Melanippus.	15.2. & 63.1. & 73.1.
Marpeſſa.	13.2. & 14.2.	Meleagri uxor.	14.2.
Mars a Neptuno accuſatus.	76.2.	Meleagri mors.	15.1.
Mars vincſus.	13.1.	Meleager.	14.1. & 20.2. & 44.2.
Marſe.	50.1.	Melas.	13.2. & 15.2. & 16.2. & 49.1.
Marſyas.	8.1.	Melia.	38.2.
Maſculam Venerem Tha		Melibœa.	59.1.
myris primus incipit.	7.1.	Melicerta.	16.1. & 16.2. & 56.1.
Martis lucus.	16.2. & 20.1.	Meliæ.	6.2.
Meciſteus.	19.2. & 20.2. & 61.1. & 63.2. & 65.2.	Meliensæ, ſive Minyenſes.	49.1.
Medea Aegeo nubit.	26.1.	Meline.	49.2.
Medeæ amor in Iafonē.	23.2.	Meliſſæ.	5.2.
Medeæ in Iafonem ira.	26.1.	Meliſſa.	26.2.
Medeæ pharmacorum viſ.	25.2. & 23.2.	Melius.	73.1.
Medeæ in Colchos reditus.	26.1.	Melpomene.	7.1.
Medeſicaſta.	73.1.	Memnon.	72.2.
Media.	26.1.	Memphis.	28.1.
Medus.	26.1.	Memphis urbs.	28.1.
Meduſa.	30.1. & 32.2. & 34.1. & 44.2. & 73.1.	Menachus.	29.1.
Megara.	81.1.	Menalces, ſeu Megacles.	29.1.
Megara.	5.2.	Menelaus.	54.2. & 70.1.
Megamede.	36.1.	Menes.	77.2.
Megapenthes.	70.2. & 31.1. & 33.2.	Meneftheus.	70.1.
Megara.	30.1. & 36.2. & 45.1.	Menefthius.	75.1.
Meges.	70.1.	Menippides.	49.2.
		Me-	

INDEX.

Mentor	49.2.& 50.1.	Mineræ, & Neptuni con-	
Mercurius.	11.1.	tentio de Attica.	76. 2.
Mercurius ab Apolline va-		Minerua Lindia.	28. 2.
ticinandi peritiam discit.		Minerua in Atticam.	76. 2.
68.1.		Minois filius a morte reuo-	
Mercur. Agriphontes.	27.2.	catur in vitam.	54. 2.
2.		Minos	16. 2.& 52.2.& 53.1
Mercurij aurea virga.	68. 1.	Minotauri nomen.	54.1.
Mercurius contra Gigantes		Minyas.	66. 2.
10. 2.		Minyæ tributum Thebanis	
Mercurij ortus & furta	68.2	pendunt.	36. 2.
Mercurius superiorum & in		Minytus.	58. 2.
ferorum nuntius.	68. 1.	Misericordiæ ara Athenis.	
Mercurius Talaria, peram,		50.1.& 63.1.	
& galeam à Perseo acce-		Mnemosyne.	5. 1. & 7.1.
pta Nymphis restituit.		Mnesileus.	70. 2.
33. 1.		Mnesimache.	39. 2.
Mermerus.	26.1.	Mnestra.	29. 1.
Merope.	8.2.& 17.1. & 52.	Mnestheus.	70. 1.
1. & 67. 2.		Mæra.	78. 2.
Merops.	71.2.	Molione.	46. 2.
Meta	80.2.	Molorchus	37.1.
Mestor	72.1.& 33.1. & 33.	Molus.	13. 2.& 54.2.
2.		Mulierum scommata in sa-	
Metanira.	19.1. & 9. 2.	cris Apollinis A Eglæi.	27.1
Metharme Pygmalionis fi-		Mulierum scommata in	
lia.	77. 1.	Theſmophorijs.	9.1.
Metiaduſa.	80. 1.	Muſæ & ipſarum filij.	7. 1.
Metion.	79.2.& 80.1.	Mycenarū ædificatio	33. 2.
Metis.	5. 2. & 6. 1.	Mydon ab Hercule occidi-	
Metope.	73. 2.	tur.	41.1.
Midea.	33. 2.	Myrmidone.	12. 2.
Mideæ ædificatio.	33. 2.	Myrrha.	77. 1.
Miletus vnde.	53. 1.	N.	
Miletus.	53.1.	Nais.	13.1. & 29.1.
Minerua.	77.2.& 72. 1.	Naubolus	21.1.
		M	5
			Nauis

INDEX.

Nauis primus fabricator.	Nereus.	6. 2. & 12. 2. & 41. 28. 2.	1. & 74. 1.
Nauis quinquagintiremis.	Nessus.	48. 1. & 39. 1.	
ibid.	Nestor.	70. 1. & 18. 1.	
Naupactus vnde	Nestor in expugnatione Py	51. 1.	li Ieruarus. 18. 1. & 47. 1.
Nauplius. 29. 2. & 47. 2. & 54. 2. & 66. 2.	Nice.	8. 2.	
Naufimodon.	Nicippe.	34. 1. & 50. 1.	
Naufithoe.	Nicodromus.	49. 2.	
Neara.	Nicostratus.	70. 2.	
Nebrophonus.	Nicothoe.	22. 2.	
Neleus. 17. 2. & 45. 1. & 47. 1. & 59. 1.	Niobe.	26. 2. & 58. 2. & 65. 2.	
Nelo.	Niobes transformatio	59. 1.	
Nemæorum certamen ori-	Niobes filij.	58. 2.	
go.	Nisus.	80. 2.	
Nemea.	Nisyrus insula.	10. 2.	
Nemesis.	Nothus.	54. 2.	
Nemesis in anserem.	Noxæ tumultus vbi.	71. 2.	
Neomeris.	Nycteis.	58. 1.	
Neoptolemus.	Nycteus.	58. 1. & 66. 2. & 67. 2.	
Nephalion: 41. 1. & 53. 2.	Nyctimus.	65. 2. & 65. 2.	
Nephelē	Nymphæ.	43. 1.	
Nephos.	Nysa mons.	11. 1.	
Neptuni & Iouis contentio de nuptijs Thetidis.	Nysa.	56. 2.	
Neptuni Tridens.	O.		
Neptuni vxor.	Ocalea.	30. 1. & 37. 1.	
Neptunus contra Gigantes.	Oceanides.	6. 1.	
10. 1.	Oceanus.	5. 1. & 6. 2.	
Neptunus in Atticam.	Ocypeta.	6. 2. & 22. 2. & 29. 2.	
Neptunus Hippothoën rapit.	Otypode.	22. 2.	
Neptunus. 5. 2. & 8. 2. & 17. 2.	Ocythoe.	ibid.	
2.	Oeager.	7. 1. & 20. 2.	
Nereides.	Ocar.	30. 1.	
6. 2.	Ocebalus		

INDEX.

Oebalus.	68. 2 & 69. 2.	chemorus.	19. 2.
Ocebalia.	9. 1.	Opis.	9. 2.
Oedipus.	59. 1.	Opheus.	65. 1. & 12. 2.
Oedipus Thebis eijcitur.		Opopeus.	12. 2.
66. 1.		Opus.	8. 2.
Oedipus ænigmata Sphingis soluit.	60. 1.	Orax.	54. 2.
Oeme.	29. 2.	Orci galea.	32. 1.
Oeneus. 13. 2. & 29. 1. & 47. 2. & 48. 1.		Orchomenus. 80. 1. & 70. 2. & 65. 2.	
Oenoe.	16. 1. & 38. 1.	Oreas.	49. 2.
Oenomaus.	67. 2. & 31. 2.	Orestes.	12. 2. & 50. 2.
Oenone.	73. 2.	Orion.	8. 2.
Oenone insula.	ibid.	Ornithya.	79. 2.
Oenopion.	8. 2.	Orphei sepulchrum.	7. 1.
Oestrebles.	50. 1.	Orpheus.	7. 1. & 20. 2. & 35. 2. & 36. 1.
Oeta.	49. 2.	Orsedice.	77. 1.
Olentis.	15. 1.	Orseis.	12. 1.
Ogygia.	58. 2. & 62. 1.	Ornithus.	44. 1.
Oicleus. 14. 2. & 46. 1. & 64. 1.		Ossa.	13. 1.
Oileus.	70. 1.	Otus.	12. 2. & 13. 1.
Olea satio.	76. 2.	Oxylus.	13. 2. & 51. 2.
Olenus.	15. 2.	Oxyporus.	77. 1.
Olympici certaminis initium.	47. 1.	P.	
Olympuses.	50. 1.	Palæmon.	20. 2. & 50. 1.
Olympus.	8. 1. & 13. 1.	Palamedes.	30. 1. & 54. 2.
Omphale. 21. 2. & 45. 2. & 50. 1.		Palladium.	72. 1.
Oncaïs Thebarum porta.		Palladij templum.	72. 1.
62. 1.		Pallas. 6. 1. & 6. 2. & 7. 2. & 65. 2. & 72. 1.	
Onchestus. 36. 2. & 18. 2.		Pallas aduersus Gigantes.	10. 1.
Onesippus.	49. 2.	Palladis & Mineræ pugna.	72. 1.
Opheltes.	61. 2.	Pallas Gigas. 10. 1. & 80. 2.	
Opheltes cognomine Ar-		Al 6 Pammon	

INDEX.

Pammon.	73.1.	Patrus.	49.2.
Pamphilus.	51.2.	Patroclus	50.1. & 70.1. &
Pan	8.1.	67.1.	
Panathenæorū origo.	78.1.	Pegasus.	30.1. & 32.2.
Pandion. 19. 2. & 78. 1. &		Pelagon	55.2. & 53.2.
79.2. & 80.1.		Pelasgia.	26.2.
Pandora.	11.2.	Pelasgus.	26.2. & 65.1.
Pandorus.	79.1.	Pelei & Telamonis exilium	
Pandrosus.	76.2.	75.2.	
Pandrosus. 76.2. & 78.1.		Pelei & Thetidis nuptiæ.	
Pangeum.	57.1.	ibid.	
Panope.	6.2. & 49.2.	Peleus	14.2. & 20.2. &
Panopeus.	35.1.	75.2. & 74.2.	
Paphus.	77.1.	Pelia.	80.1.
Parce.	6.2.	Peliæ certamen.	67.1. &
Parce contra Gigantes. 10.		74.2.	
1. & 11.1.		Peliæ mors	25.2.
Paria.	53.2.	Pelias 17.2. & 18.1. & 20.	
Paris cur dictus Alexander.		2. & 20.2.	
73.1.		Pelion mons	15.1.
Paris a Philocteta vulne-		Pellene	9.2.
ratus moritur	73.2.	Pelopca	18.1.
Parnasus.	11.2.	Pelopia	48.2. & 58.2.
In Paro Gratijs sine coro-		Pelopis ara	47.1.
nis. sacrificant, & cur. 81.1.		Pelops	58.2. & 74.1.
Parthaon.	13.2.	& 80.2.	
Parthenius mons. 47.2. &		Pelops contra Arcadas	75.
66.2.		1.	
Parthenopæus. 10.1. & 61.		Pelor	55.1.
1. & 62.1. & 2. & 63.2.		Pemphredo	32.1.
& 67.2.		Peneleus	20.2. & 70.1.
Parthenope.	50.1.	Penelope	69.2. & 70.1.
Pasiphae.	16.2. & 53.2.	Peneus	39.2.
Pasiphaes amor.	53.2.	Pentheus	56.2.
Pasiphaes pharmaca.	79.1.	Pereus	50.1. &
Pasithea.	78.1.	66.2.	

Peria-

INDEX.

Periapis.	76.1.	Phegeus.	64.2. & 65.1.
Peribœa.	15.1. & 59.1. & 69.2 & 74.2.	Pheræ.	19.2. & 69.1.
Periclymenus.	18.1. & 20.2 & 47.1. & 62.2.	Pheres.	18.2. & 19.2. & 20.2. & 69.1. & 76.1.
Perieres.	12.2. & 17.1. & 36.2. & 68.2. & 69.1. & 74.2.	Pheres trucidatur.	26.1.
Perilaus.	69.2.	Philæmon.	73.1.
Perimede.	12.2. & 34.2.	Philammon.	7.1.
Perimedes.	50.1.	Philoctetes.	70.1. & 73.2.
Pero.	18.1. & 18.2. & 73.2.	Philodice.	68.2.
Periphas.	29.2.	Philolaus.	41.1. & 53.2.
Peristhenes.	29.1.	Philacus.	17.1.
Perfarum Regū origo.	33.2.	Philomache.	18.1.
Persei Clypeus.	32.2.	Philomela.	78.2.
Persei filij.	ibid.	Philonoe.	31.2. & 69.2.
Perseis.	16.2. & 53.2.	Philonomus.	34.1.
Perfes.	6.1. & 33.2.	Philyra.	30.1.
Perseus.	18.1.	Phinei, & aliorum in saxum transformatio.	33.1.
Perseus Argos cōtēdit.	33.2.	Phineus.	15.2. & 22.1. & 27.1. & 33.1. & 65.2. & 79.2.
Perseus ad Cepheum.	33.1.	Phlegra.	46.2.
Perseus ad Gorgonē.	32.2.	Phlegræi campi.	9.2.
Perseus Tiryntem se confert.	33.2.	Phlegya.	58.1.
Peteos.	70.1.	Phlegyas.	68.2.
Peucetius.	65.2.	Phocus.	74.1.
Phædimus.	58.2.	Phœbe.	5.1. & 6.1. & 29.1. & 68.2. & 70.2.
Phædra.	53.2.	Phœnissa.	29.1.
Phaethon.	77.1.	Phœnix.	52.2. & 53.1. & 76.1. & 77.1.
Phalias.	50.1.	Pholoe.	38.2. & 39.1.
Phantes.	29.1.	Pholus.	38.2.
Phanus.	20.2.	Phorbus.	13.1.
Pharte.	29.1.	Pherci filiæ.	32.1.
Phassus.	65.2.	Phoreyades.	6.2.
Phasis amnis.	23.1.	Phorcus.	ibid.
Pherusa.	6.2.		

INDEX.

<i>Phoroneus.</i>	13.1. & 26.2.	<i>Pleuron.</i>	13.1.
<i>Phrasimus.</i>	79.1.	<i>Plexippus.</i>	13.2. &
<i>Phrixus.</i>	16.2. & 16.2.		79.2.
<i>Phrontis.</i>	16.2.	<i>Plisthenes.</i>	54.2.
<i>Phthia.</i>	11.2. & 58.2.	<i>Ploto.</i>	6.2.
<i>Phthius.</i>	65.2.	<i>Pluton.</i>	5.2. & 9.1. & 9.2.
<i>Phiceum.</i>	59.2.		& 47.1.
<i>Philecidus.</i>	49.2.	<i>Plutonis boues.</i>	42.1. &
<i>Philaca urbs.</i>	18.2.		44.2.
<i>Philaci boues.</i>	ibid.	<i>Plutonis galca.</i>	6.1. & 10.2.
<i>Phylacus.</i>	17.1.		& 32.1.
<i>Phylas.</i>	48.1.	<i>Plutus.</i>	6.1.
<i>Phyleus.</i>	50.1.	<i>Podalirius.</i>	70.1.
<i>Phyleus.</i>	39.2. 47.1.	<i>Podarce.</i>	29.2.
	70.1.	<i>Podarces.</i>	19.1. & 46.1.
<i>Phyllus.</i>	65.2.		& 72.1.
<i>Pieria.</i>	29.1. & 67.2.	<i>Pocas.</i>	20.2. & 49.2. &
<i>Pierus.</i>	7.1.		70.1.
<i>Piranthus.</i>	27.1.	<i>Polychus.</i>	65.2.
<i>Pione.</i>	6.2.	<i>Polites.</i>	73.1.
<i>Piren.</i>	27.1.	<i>Pollux.</i>	14.2. & 20.2.
<i>Pirene.</i>	29.1.		& 21.2 & 70.2.
<i>Pirithous.</i>	14.2. & 44.2.	<i>Poltys.</i>	41.2.
	& 70.1.	<i>Polybotes.</i>	10.1.
<i>Pisidice.</i>	12.2. & 18.1.	<i>Polybus.</i>	59.2.
<i>Pisistratus.</i>	18.1.	<i>Polycaste.</i>	18.1.
<i>Pifus.</i>	68.2.	<i>Polyctor.</i>	29.1.
<i>Pitheus.</i>	80.2.	<i>Polydectes.</i>	17.1. & 51.2.
<i>Pityocampes.</i>	81.2.		33.1.
<i>Placia.</i>	72.1.	<i>Polydectes, & amici in sa-</i>	
<i>Platon.</i>	65.2.		12. 33.1.
<i>Plectri, & Lyræ inventor.</i>		<i>Polydore.</i>	74.2.
	68.2.	<i>Polydorus.</i>	56.1. & 58.
<i>Pleiades.</i>	67.2.		1. & 73.1.
<i>Pleione.</i>	ibid.	<i>Polygonus.</i>	41.2.
<i>Plelaure.</i>	6.2.	<i>Polydus.</i>	54.2.
			Poly-

INDEX.

• <i>Polylaus.</i>	49.1.	<i>Promachus.</i>	19.2.&
<i>Polymedon.</i>	73.1.	63.2.	
<i>Polymelus.</i>	76.1.	<i>Promethei hominis for-</i>	
<i>Polymnia.</i>	7.1.	matio.	11.2.
<i>Polynices.</i>	60.2. & 63.	<i>Prometheus.</i>	6.1. & 7.2. &
2.		& 75.1.	
<i>Polynoe.</i>	6.2.	<i>Prometheus in Caucaſo af-</i>	
<i>Polyphemus.</i>	21.1. &	fixus.	11.2.
21.2.		<i>Prometheus immortalis fa-</i>	
<i>Polyphontes.</i>	59.1. &	ctus.	39.1.
52.1.		<i>Prometheus ſolutus.</i>	44.
<i>Polypemon.</i>	82.1.	1.	
<i>Polypœtes.</i>	13.1. & 70.1	<i>Promethei uinculum.</i>	43.
<i>Polyxene.</i>	73.1.	2.	
<i>Polyxenus.</i>	34.2. & 70.1.	<i>Pronax.</i>	19.2.
<i>Polyxo.</i>	29.1. & 67.2.	<i>Pronoe.</i>	13.1.
<i>Pontus.</i>	6.2.	<i>Pronous.</i>	65.1.
<i>Portheus.</i>	65.2.	<i>Proſerpina.</i>	7.1. & 44.2. &
<i>Potamon.</i>	29.1.	77.2.	
<i>Porphyrio gigas.</i>	9.2.	<i>Prote.</i>	56.2.
<i>Præcones facialesue muti-</i>		<i>Proteſilaus.</i>	70.1.
lati ab Hercule.	36.2.	<i>Proteus.</i>	28.2. & 41.2. &
<i>Praxithea.</i>	50.1. & 79.1.	57.1.	
<i>Proci Helenam ſponſo ſuo</i>		<i>Prothous.</i>	26.2. & 65.2.
<i>ſe deſenſuros iurant.</i>	70.	<i>Proto.</i>	6.2.
2.		<i>Protogenea.</i>	12.1. & 13.2.
<i>Procles.</i>	51.1.	<i>Protomeduſa.</i>	6.2.
<i>Procne.</i>	78.2.	<i>Pſamate.</i>	6.2. & 74.1.
<i>Procris.</i>	17.1. & 49.2. & 79.	<i>Pſophis.</i>	38.2. & 64.1.
1. & 35.1.		<i>Pteleon.</i>	79.1.
<i>Proeti exilium.</i>	30.1.	<i>Pterelai aureus capillus.</i>	
<i>Proetidum inſania.</i>	30.1.	34.1. & 35.1.	
<i>Proetidum curatio.</i>	30.2.	<i>Pterelai filij Electryonis bo-</i>	
<i>Proëtis.</i>	62.1.	ues abigunt.	34.2.
<i>Proetus.</i>	30.1. &	<i>Pterelaus.</i>	34.1. &
66.2.		35.1.	
		<i>Prous.</i>	

INDEX.

Prouis.	17.1.	Sao.	6.2.
Purgandi per medicinas in-		Sardinia.	48.1.
uentio.	30.2.	Sarpedon.	41.2.& 52.2.
Pygmalion.	77.1	& 53.1.	
Pylaon.	18.1.	Sarpedonis tres ætates.	53.1
Pylarge.	29.2.	Saturni uxor.	5.2.
Pylas.	80.1.	Saturnus patris regnum oc-	
Pylus.	44.1.	cupat.	ibid.
Pylus vrbs.	80.1.	Satyrus Arcadiam infestans.	
Pylus.	13.2.	27.1.	
Pyramus.	53.1.	Scæa.	29.1.
Pyrene.	43.1.	Scæus.	69.2.
Pyrrha.	11.2.	Scamander.	72.1.
Pyrrhus.	76.1.	Schedius.	70.1.
Pyrippus.	50.1.	Schœneus.	14.2.& 17.1.
Python serpens.	8.1.	Scironides petræ.	50.2.
Q		Scylla, & charybdis.	24.2.
Quinquentium.	33.2.	Scyros insula.	76.1.
R.		Scyrias.	80.2.
Rhadamanthus.	36.1.& 52.	Seis.	13.1.
Rhadamanthus, & Minos		Semele.	56.1.
inferorum iudices.	53.2.	Semele ab inferis reuoca-	
Rhea.	5.1.& 5.2.& 73.2.	tur.	57.2.
Rhegium.	42.2.	Sepeliendi ante ciuitatem	
Rhefus.	7.2.	mos.	33.2.
Rhexenor.	80.2.	Septem Duces ad Thebas.	
Rhode.	9.1.& 29.2.	61.1.	
Rhodia.	29.1.	Serapis deus.	
Rhœcus.	67.1.	Side.	8.2.
Rubetæ natura.	52.1.	Sigeum.	16.2.
S.		Silenus.	38.2.
Salamin.	74.2.	Simois.	71.2.
Salmoncus.	17.2.	Sinis.	82.1.
Salmydessius.	22.1.	Sinis Corinthiorum Isth-	
Sandocus.	77.1.	mum infidet.	ibid.
Sangarius.	72.2.	Sinis in uiatores supplicium	
		ibidem.	

INDEX.

Sipylus.	58.2.	Strymon fluuius.	7.2.
Sipylus urbs.	59.1.	Stygis aqua.	6.2.
Sirenes.	7.2. & 15.1. & 24.1.	Stygne.	29.1.
Sisyphus.	12.2.	Stymphalides aues.	40.1.
17.1. & 31.1. & 62. & 67.2.		Stymphalis.	40.1.
Socleus.	65.2.	Stymphalus.	40.1. & 50.1. & 66.2. & 74.1.
Solis boues in Erythia.	10.1.	Stryx.	6.1. & 6.2. & 7.1.
Solis boues.	24.2.	Sylea Corinthi filia.	82.1.
Sol.	6.1. & 9.1.	Syleus.	45.1.
Solyimi.	31.1.	Symplegades.	22.2.
Sparte.	68.2.	T.	
Sparti.	5.2.	Tanarus.	44.2.
Spartus.	57.1.	Talaus.	19.2. & 60.2.
Sperchius.	75.1.	61.1.	
Sphinx, & eius ænigmata.		Talus Serram inuenit.	81.2.
60.1.		Tantalus.	58.2.
Spio.	6.2.	Taphius.	34.1.
Staphilus.	20.2.	Taphus.	34.1. & 35.1.
Sterope.	13.2. & 14.1. & 15.2. & 47.2. & 67.2. & 72.2.	Tartarus.	5.1. & 2. & 27.1.
2.		Tauri arripedes.	23.1.
Steropes.	5.1.	Taurus.	18.1. & 25.1.
Sthenele.	29.1. & 76.1.	Taurus in lucem proditus à Neptuno.	53.2.
Sthenelus.	15.2. & 29.1. & 33.2. & 40.1. & 63.2.	Taurus cretenfis.	40.1.
70.1.		Taygete.	67.2. & 68.1.
Stheno.	32.2.	Tebrus.	69.2.
Sthenobœa.	30.1. & 66.2.	Tegea.	47.2.
Stratiebus.	18.1.	Tegyrius.	70.2.
Stratobates.	34.1.	Telamon.	14.2. & 20.2. & 70.1. & 74.1.
Stratonice.	13.2.	Telamon primus Troiam ingreditur.	46.1.
Stratonicus.	49.2.	Telchin.	26.2.
Strophades.	22.2.	Teleboæ.	34.1. & 34.2.
Strymo.	72.1.	Tele-	
Strymon.	42.2. & 57.1.		

I N D E X.

Theleboas.	65.2.	Thafus urbs unde.	53.1.
Telegonus.	27.2. & 41.2.	Thaumacus.	20.2.
Telecon.	20.2.	Thaumas.	6.2.
Telephassa.	52.2. & 55.1.	Thea.	6.1.
Telephus.	15.2. & 47.2. & 50.1. & 66.2.	Theano.	29.1.
Telès.	49.2.	Thebæ.	55.2.
Telestas.	73.1.	Thebæ unde.	58.2.
Telegonias.	49.2.	Thebanorum tributum Er-	
Tellus.	5.2. & 6.2. & 9.2.	gino.	36.2.
Terra dea.	5.1.	Thebanorum murorum cō-	
Terra. Tartaro admiscetur.		structio.	58.2.
10.2.		Thebarum expugnatio.	64.
Temenus.	51.1.	1.	
Tenos.	79.2.	Thebarum portæ.	62.1.
Teredaë.	70.2.	Thebe.	58.2.
Tereus.	78.2.	Thelxion.	26.2.
Terpsichore.	7.1.	Themis.	5.2. & 6.2. & 8.1.
Terpsicrates.	50.1.	& 43.1. & 71.2.	
Testudinis iuuentio.	68.1.	Themiscyra.	41.1.
Teucer.	46.1. & 70.1. & 71.	Themisto.	17.1.
1. & 74.2.		Theon.	10.2.
Tethys.	5.1. & 6.1.	Thera.	58.2.
Teucri unde.	71.1.	Therimachus.	36.2. & 50.1.
Teutamias.	33.2.	Thermodon.	40.2.
Teuthrania.	47.2.	Thermydræ.	43.2.
Teuthras.	47.2. & 66.2.	Thersandrus.	63.2.
Thalia.	7.1.	Thersippus.	15.2.
Thalpius.	70.1.	Theseus.	14.2. & 20.2. & 46.1.
Thamyris Venerem maf-		Theseus Minotaurum ne-	
culam primus incipit.		cat.	
7.1.		Thesei facinora	82.1. & 81.2
Thanace.	77.1.	Thespius.	36.2. &
Thasus.	41.2. & 53.1.	48.1.	

Thespj

INDEX.

Thespij filiz.	36.1.	Tisiphone	5.2.& 65.1.
Thesproti.	48.1.& 64.2.	Titanes.	65.2.
Thesprotus.	65.2.	Titanes	5.1.& 5.2
Thessallicorum montium di	6.1.		
Iunij immunitas.	11.2.	Titanides	5.1.
Thessalus.	50.1.	Titanum proles	6.1.
Thessalus.	ibid.	Tithonus	43.2. & 72.
Thesius.	13.2.& 69.2.		1.& 77.1.
Thetis.	6.2.& 7.2.	Tiryus	8.1.
& 57.1.& 75.1.		Tlepolemus	48.1.&c
Thia.	5.1.		50.1,
Thiodamas.	43.2.	Timolus	45.2.
Thoas.	21.1.& 69.2.&	Tomi	24.1.
77.1.		Torones	41.2.
Thoon gigas.	10.2.	Toxus	14.1.
Thoricus.	35.1.	Toxigates	50.1.
Thrasius.	43.2.	Trachin	48.1.
Thrasius traiectus.	30.2.	Triops,	12.2
Thrasymedes.	18.1.	Triptolemi currus,	9.2.
Thrasius campus.	76.2.	Triptolemus	9.1.
Thripsippas.	49.2.	Triton	69.1.& 72.1.
Thyestes.	34.2.	Triton fluuius	7.2.
Thyone.	57.2.	Troezen	44.1.
Thyreus.	14.1.	Troia	41.2.
Tibiarum inuentio.	8.1.	Troia regio	71.2.
Tigasis.	49.2.	Troilus	73.2.
Tigres.	22.2.	Tros,	71.2.
Tilphussius fons.	64.1.	Tydeus	15.2.& 60.2
Timandra.	69.2.	& 63.1.	
Tiphys.	20.2.& 23.1.	Tydeus ad Eteoclem.	61
Tiphyse.	50.1.	2.	
Tiresiæ sceptrum.	62.1.	Tydeus aduersus Thebas,	
Tiresias.	35.2.& 62.1	15,2,8: 61.1.	
Tiryns.	30.1.	Tyndareus	63.1.& 69.2.&
Tisamenus.	50.2.51.2.		47.2.&c

I N D E X .

47. 2. & 17. 1.		Deorum sententia. 76. 2.	
Typhon. 10. 2. & 31. 1. &		Vulpes, Cadmiam deuastat.	
37. 1. & 42. 1. & 43. 1. &		35. 1.	
59. 2.		Vulpes in lapidem. ibid.	
Tyrannus. 34. 1.		Vulpes Thebanum agrum	
Tyria. 29. 1.		infestans. ibidem.	
Tyro. 17. 2. & 18. 1.		X.	
Tyrrheni in Delphines. 57.		Xandidus. 49. 2.	
2.		Xanthippe. 13. 2.	
V.		Xanthippus. 15. 2.	
Vdæus. 55. 2. & 62. 1.		Xanthus. 49. 2.	
Venti. 6. 1.		Xenodamus. 70. 2.	
Venus. 6. 2.		Xenodice. 45. 2. & 53. 2.	
Vesta. 43. 1.		Xuthus 12. 1. & 17. 1. & 79. 1.	
Vitis inuentor. 57. 1.		Z.	
Vitis prima plantatio. 14. 1.		Zelus. 6. 2.	
Vlysses. 70. 1. & 76. 1.		Zetes. 20. 2. & 22. 1. & 29. 2.	
Volcanus. 7. 2. & 77. 2.		Zethus. 58. 1. & 67. 2. &	
Volcanus contra gigantes. 10. 1.		58. 1.	
Vrania. 7. 1.		Zcuxippe. 78. 2.	
Vrbium prima occupatio ex			

F I N I S .

